

EVANGELIČANSKI 1941 KALENDARI

PREKMURSKO
MUZEJSKO DRUŠTVO

PETANJSKA SLATINA

BOGATO OGLJIČNA
KISELI NATRON —
LITHION KISELICA
EVROPE

ZDRAVILNA VODA

LASTNIKI:

JOSIP in IVAN VOGLER

pošta, brzojavna in železniška postaja

SLATINA RADENCI.

Priporočena in sporedna z znamenitim bilinerom.

1897/20

EVANGELIČANSKI KALENDARI

za 1941. navádno leto.

XX. LETNI TEKÁJ.

Vödání po
PREKMURSKOJ EVANGELIČANSKOJ ŠINJORIJL.

Cêna 8 Din.

1897/20

Čísti dobiček se na cerkvene dobrotívne cíle obrné.

N 8535/1959

Štampano v Prekmurski Tiskarni, odgovoren Hahn Izidor v Murski Soboti.

**Rěč boža i návuk Lutherov
nigdár neprěde.**

Potrêbna znánja na 1941. leto.

Od račúnanja vrêmena.

Krstšanskoga vrêmena račúnanja tekoče 1941. leto od Kristušovoga rodjenjá mao račúnamo. Tô je návadno leto, štero z-365 dnévov, ali z-52 tjédna i z-1 dnéva stojí. Začne se z-srêdov i dokonča se z-srêdov. — Cérkevno leto se začne z 1. adventskov nedelov.

Stároverskoga kalendarija 1941. januára 1. dén na naš januára 14. dén spádne.

Židovje lêta od stvorjenja svêta mao račúnajo. Svoje 5702. leto majú od 22-ga septembra 1941.

Törki i Mohamedánskoga vavlúvánja drúgi nasledníci vrêmen od Mohameda pobêga z-Mekke v-medino začnejo, ka za Hedsrá imenújejo i je njihovo 1360. leto.

Lejtni čas:

Sprotolêlje se začne márcá 21-ga ob 1 vóri 21 min. Nôč i dén sta toga časa ednáko dúgiva.

Leto se začne junija 21-ga ob 8 vóri 34 min. Prinás je toga časa naj-dúgši dén.

Jesén se začne septembra 23-ga ob 11 vóri 33 min. Nôč i dén sta zdaj pá ednáko dúgiva.

Zíma se začne decembra 22-ga ob 6 vóri 45 min. Prinás je toga časa naj-kračíši dén,

Préstopni svétki:

Veliki péték apríla 11, Vüzem apríla 13, Kristuša v nébo zastoplenjé mája 22, Risálska nedela junija 1, Sv. Trojstva nedela junija 8, I. adventska nedela novembra 30.

Faşenski tekáj:

Faşensko vrêmen se začne po Trê králi na drúgi dén, tô je januára 7-ga i trpelo bode do februára 25-ga, 50 dni.

Prómenjávanje meseca se znamenúje:

● mlád, ☉ mladanič, ☾ pun, ☾ starič.

Sunce z svojími planeti:

Na sredi svoji planet je naše sunce.

Glávni planeti so: **Merkur**: skoro 8 milijon mil od sunca; leto na njem trpí 88 dní.

Venus : 15 milijon mil od sunca ; leto na njê trpí 225 dni.

Zemla : 20 milijon mil od sunca ; leto na njê trpí 365 dni.

Mars : 32 milijon mil od sunca ; leto na njem trpí 687 dni.

1204 máli planét do 1925 leta ; ali zvezdzbrodjávci ji ešče vsáko leto nájdejo več na tistom táli pod nébov.

Jupiter : 107 milijon mil od sunca ; okôli sunca obhodi svojo pôť v 12 létaj ednôk, záto na njem 12 naši lét trpí edno leto.

Saturnus : 194 milijon mil od sunca ; svojo pôť okôli sunca obhodi v 29 leti i 116 dnévi, záto na njem edno leto tak dugo trpí.

Neptun : 621 milijon mil od sunca ; okôli príde ednôk v 164 létaj i 216 dnévi, leto na njem záto tak dugo trpí.

Uranus : 396¹/₂ milijon mil od sunca ; okôli sunca obhodi svojo pôť v 84 létaj.

Planet-planete, štere se náimre okôli vékši planetov vrtijo i z-vékšimi vréd pa okôli sunca, se za mēsece zovéjo. Zemla má 1, Mars 2, Jupiter 8, Saturnus 10, Uranus 4 i Neptun 1 mēsec.

Národní svétki :

28. junija : Vidov dan.

6. septembra : Rojstni dén Njegovoga Veličanstva kralá Petra II. ;

1. decembra : Ousvetek národnega vjedinjenja Srbov, Hrvatov i Slovincov.

Planet znamejnje :

Sprotolétje :	Leto :	Jesén :	Zíma :
Koš 	Rak 	Vága 	Bak
Bik 	Oroslán 	Rogláč 	Deždžev.
Dvojki 	Devojka 	Strêla 	Ríbe

POŠTNA TARIFA :

Za návadna písma. Za písma do téže 20 gr. po vsej držávi pristojbina 1.50 D ; za 20—50 gr. 2 D ; za 50—250 gr. 3.50 D ; za 250—500 gr. 5 D ; za 500—1000 gr. 10 Din. — Vu zvōnske držáve do téže 20 gr. 4 D ; za vsáki nadalni 20 gr. pa 2 Din več.

Dopisnice (kárte). Znamka 1 D ; dopisnica z odgovorom znamka 2 D ; — vu zvōnske držáve dopisnica 2 Din.

Tiskovine Poštšina za vsáki 50 gr. je 50 par. — Vu zvōnske držáve 75 par. (Téža samo do 2 kg, knjige pa do 3 kg.)

Vzorci blága. Pristojbina za téžo do 100 gr. je 1 D. Za zvōnstva 1.50 D.

Priporočeno. Za „priporočeno“ je ešče posebna pristojbina 4 Din. Za zvōnstvo 5 Din.

Za vrēdnostna písma. Pristojbina za 100 Din je 6.50 Din ; do 500 Din 7.50 Din. Obvestnina 1 D, dostavnina 1 Din.

Poštne nakáznice (Utalvàný). Pristojbina do 100 Din 3 Din ; do 500 Din 5 Din ; do 1.000 Din 7 Din ; do 2.000 Din 9 Din ; do 3.000 Din 11 Din ; do 4.000 Din 13 Din ; do 5.000 Din 15 Din. — Do 5.000 Din se lahko pošle po nakáznici.

Položnice (ček). Pristojbina do 100 din 0-50 Din ; do 250 Din 0-75 Din ; do 500 Din 1 Din ; do 1.000 Din 1-50 Din ; do 2.500 Din 2 Din ; do 5.000 Din 2-50 Din ; do 10.000 Din 3 Din ; do 25.000 Din 4 Din ; do 50.000 Din 5 Din ; nad 50.000 Din 6 Din i za vsaki nadaljni 100.000 Din i za sleherni ménsi zaključni znesek po 1 Din.

Za vozno poštno pošiljátve (závoje-vreče, pakete) se pláča do 1 kg 5 Din, do 3 kg 9 Din do 5 kg 13 Din, do 10 kg 20 Din, do 15 kg 28 Din, do 20 kg 36 Din.

Telegram vsáka rêč 1 Din ; Na Vogrsko 2-32 Din, v Francijo 3-91 Din, v Nemčijo 4-06 Din.

Telefon v lokálnem prest. 3 min. 1 Din, do 25 km 8 Din, do 50 km 12 Din, do 100 km 18 Din, do 200 km 24 Din, do 400 km 30 Din.

Krstšanskoga vrêmena računanja nájznamenitêši časi :

Tek. leto je od Jezuš Kristušovoga rojstva mao	1941.
Od I. krst. rim. casara Vel. Konštantina povrnênja mao	1630.
„ grúntanja rimpápeštva	1239.
„ razlôčenja záhodne i zhodne cêrkvi	887.
„ gorinájdenja pûksenoga práha	599.
„ „ knigoštampanja	501.
„ Dr. Luther Mártona rojstva	458.
„ gorinájdenja Amerike	448.
„ začêtká reformácie	424.
„ notriprinešênjá krumpišov v Evropo	356.
„ dokončanja 30 létne bojne	293.
„ gorinájdenja lokomotive	242.
„ grúntanja Amerikanske republike	165.
„ potrplívosti zapôvedi II. Jožefa	160.
„ gorinájdenja obrambnoga ceplenjá	151.
„ núcanja lokomotivnoga hajôva	138.
„ prvoga probanja železnice lokomotive	135.
„ gornájdenja telegráfa	93.
„ začêtká svetovne bojne	26.

Vladárska hiža kràlevčine Jugoslávije.

Njegovo Veličanstvo Král Peter II. rojen v Beogradi 6. septembra 1923. — Proglášen za kralá 9 oktobra 1934. zavolo smrti Vitéznoga krála Aleksandra I. Zedinitela 9. okt. 1934. v Marseilli. — Po čl. 41. in 42. ustáve Králjevine Jugoslavije vršijo králjevsko namestniško oblást: Nj. Kralj. Visočanstvo knez Pavle Karadjordjevič, dr. Radenko Stanković in dr. Ivo Perović.

Njéno Veličanstvo Kralica Marija, rojena v Gothi (Nemčija) 27. dec. 1899.

Brat Nj. Vel. kralja Nj. Vis. kraljevič Tomisláv, rojen 19. januára 1928, v Beogradi.

Brat Nj. Vel. kralja Nj. Visoč. kraljevič Andrej, roj. 28. junija 1929. v Bledi.

Rodovnica dinastije Karadjordjevičev.

Peter, spadno v boji z Törkami 1733—1784, njegova žena Marica, vmrla 1811.

Sin: Karadjordje Juri Petrovič, rojen leta 1762 v Viševci. Vmorjen v noči 12. na 13. junija 1817 v Radovani pri Smederovci, vrhovni srbski vojskovodja od februárja 1804 do septembra 1813; žena Jeléna, hči kneza Nikole Jovanoviča v Maslovševa, rojena leta 1765, vmrla 11. februárja 1842 v Beogradu.

Toga sin: Aleksander Karadjordjevič, rojen 26. septembra 1806 v Topoli. Njegov prvi vučitel je bio Dositej Obradović. Leta 1814 je šou z ocom v Austrijo, odkéc je v jesén tistoga leta odišao v Rusijo, gde se je vöosnouvo. Leta 1839 se je vrno v Srbijo, leta 1840 je postao kotriga beogradske okrožne sodnije, leta 1841 adjutant knéza Mihala, leta 1842 pa je bio izbráni za kneza Srbije. Leta 1858 je po zaprtji Národne skupščine odstúpo, šou je v Austrijo in živo do smrti 22. aprila 1885 v Temešvári, Pokopan je na Dunaju. Njegova žena Persida, hči Jevréma Nenadoviča, rojena 1813 v Valjevi, vmrla je 26. márcia 1873 na Dunaju.

Njegov sin: Peter, rojen dne 29. julija 1844 v Beográdi, od 2. junija 1903 kral Srbije, od 1. decembra 1918 kral Srbov, Hrvatov i Slovencev, vmrou je 26. augusta 1921. Njegova žena Zorka, hči črnogorskoga knéza Nikola I., rojena 11. decembra 1864 v Cetinji, vmrla 4. márcia 1890 ravnotam.

Deca: Jelena, rojena 23. oktobra 1884 na Reki, poročena z ruskim velikim knezom Jovanom Konstantinovičem Romanovim, vmorjeni leta 1918 od bolševikov; sin Vsevolod Jovanovič, rojen leta 1914 v Petrogradu.

Gjorgje, rojen 27. aug. 1887, se odpovedao stolonasledništva 27. marca 1909. Aleksander I., rojen v Cetinji 17. decembra 1888. leta. Prestolonaslednik od 27. marca 1909. Králevsko oblást je vršo od 24. junija 1914. leta kak namestnik. Po ustávi je naslednik králá Petra I. Velikega Osloboditela od 16. aug. 1921 do 1929 oktobra 3. kak král SHS i od 3. oktobra 1929. kak I. král Jugoslavije. Vmro 9. sept. 1934 v Marseillu.

Jelena, žena bivšega srbskoga poslanika na Dunaju Gjeorgje Simića.

Arsen, rojen 4. aprila 1859 v Temešvári, poročen z Auroro, knézinjov Demidovov di. S. Donato, razporočena 1896, vmrla 1905. Sin: princ Pavel rojen 15. aprila 1893 v Petrogradu.

Potemnénje sunca i mēseca.

V 1941-nom leti potemnej sunce dvakrat i mesec dvakrat.

Márca 13-ga tálno potemnénje mēseca. Pri nás se ne bode vidlo. Márca 27-ga rinčno potemnej sunce. Pri nás se ne bode vidlo. 5-ga septembra tálno potemnénje mēseca, 21-ga septembra z-céla potemnej sunce. Pri nás se ne bode vidilo.

Či šćéte meti dobro i po fálceni **OBLEKO**, ne kúpǔjíte prvlédokeč ne poglédnete velikozálogo gotovih móških i dečín-skíh oblek, zimskíh i letníh kaputov, houb iz caíga ali iz štofa pri Májeri. Túdí sprejme-jo se obleke po želénji na mero.

Pridíte i se osvedočíte !

MAJER ŠTEFAN

krojač i trgovec z gotovimi
oblekama za móške

V MURSKI SOBOTI
Radgonska cesta št. 2.

Istotam

AUTOTAKSA

Vozi vsakši čas i v vsako smer
Zaprti auto ! Solidne cene !

Predgovor.

Lübléni evangeličanski verebratje! Gda naš kalendarí dvajsetikrát pústímo na njegovo pôť, tē predvsēm pozdrávlamo vás, katerim je vu pretečeni létaj naš evangeličanski kalendarí veren pôtni pajdáš-, dostakrát pomôč bio vu tom, naj pri vas môči evangelioma májo valánost. Vu tom nŕvom leti rávnotak, kak vu príšestnosti túdi dosta blagoslova bode ponúdjávo onim, kateri ga notrivzemejo vu svojo hižo.

Naš kalendarí vu svoji lêpi pripovéstaj, žítka kêpaj, veršušaj našega cërkevnoga žítka fontošnéše zgodbe, naše cërkví zgodovíno, naše vere vitézov blagoslovení žítek, vídme evangelioma dáva i s svojimi glásmi vse proteštante vküperprikapčüje enzdrúgim. Zevsēm ščē včítí, evangeliomski karakter osnávlati i razveseljávanje vedrnoga žítka prinesti.

Našoj evangeličanskoj cërkví edna velka môč je pošteni, čísti, zídajôči evangeličanski štamp. Ete štamp krepiti trbê, naj potom té krepí vsáko naše dobro dugováñje. Záto naj nebode nikomi vseedno tŕ, ka kakši kalendarí má, nego naj vsáki evangeličanec pomága ete evangeličanski kalendarí razšírjavati med poznánci svojimi.

Gleděč na težke pēnezne razmere je cēna našega bogatoga zdržétka i z vnŕgimi kêpami ilustriranoga kalendaríja samo 8 dinárov.

Primte tak zdâ túdi z lübéznostjov, z prijaznívostjov naš kalendarí, náj nájde notriidēñje vu kem več evangeličanski hiž i naj spunjávlē svojo blagoslovlēno slúžbo vu srdci, vu fámilíji i vu cërkví !

Murska Sobota, 1940. oktobra meseca.

Redítelstvo:

Flisár Jánoš

Hári Lipót

Darvaš Aladár

Od regulov vrēmena.

Regule telko valájo,
Kelko blŕdni na njē dájŕ.
Či nede tak, te de ovak,
Či de ovak, te neo etak.

Bŕg te glēda doli z nébe,
Ka on ščē! dene pred tébe.
Ravnanje on vu rŕki má,
Ka smŕ vrēdni tisto nam dá.

Človek nemre prebroditi,
Čile njegve vŕzbroditi ...
Neprevídjene so poti,
Po šteroj on vodi lüdi.

Delo, skrbnost, previdēñje
Ino čedno prerazmēñje

Naj bo naše nakanēñje,
Nē pa pred njega idēñje.

Na brezpametno činēñje,
Što znâ na kakše znamēñje?
Na blŕdnikov šatrŕvanje
I norčkov modrŕvanje:

Nika več nē trbê dati,
Tēmbole čedno delati;
Vu Bŕgi se prav vŕpati,
Z šoršom vrēlo bojŕvati.

Nigdár nē vnemar vcagati,
Nego vsigdár krepko stâti
Tak vse mámo obládâti
I sebē gor' obdržâti. F.

Január má 31 dní, Sečén

Tjédnični dnévi	Proteštantski	Rim. kat.		Sunca		Mejseca	
				zhod	záhod	zhod	záhod
1 Srêda	Nôvo leto	Nôvo leto		7 48	4 20	9 46	8 44
2 Četrtek	Ábel	Makár		7 48	4 21	10 17	9 47
3 Pétek	Benjamin	Genovéva d.		7 48	4 21	10 43	10 49
4 Sobota	Leona	Titus pk.		7 48	4 22	11 9	11 49
1. tjeden.	Evang. Mat. 2, 13—23. Epist. 1. Pet. 4, 12—19.						
5 Nedela	Po nov. 1. 1	Jéz. sv. imé		7 48	4 23	11 34	— —
6 Pondêlek	Tri králi	Tri králi		7 48	4 24	12 1	0 48
7 Tork	Átila	Lucián m.		7 48	4 25	12 29	1 48
8 Srêda	Sörénj	Sörénj		7 47	4 26	1 1	2 47
9 Četrtek	Marcel	Julián m.		7 47	4 28	1 38	3 46
10 Pétek	Melánia	Vilmoš pk.		7 46	4 29	2 21	4 43
11 Sobota	Ágota	Higin p. m.		7 46	4 30	3 10	5 38
2. tjeden.	Evang. Luk. 2, 41—52. Epist. Riml. 12, 1—5.						
12 Nedela	Po tri kr. 1	Po tri kr. 1		7 45	4 32	4 7	6 30
13 Pondêlek	Vidor	Veronika		7 45	4 33	5 8	7 17
14 Tork	Bódog	Hilár pk.		7 44	4 34	6 15	8 3
15 Srêda	Lóránt	Rem. sv. Pav.		7 44	4 34	7 25	8 37
16 Četrtek	Gustáv	Marcel p. m.		7 44	4 37	8 37	9 17
17 Pétek	Antal	Anton opát		7 43	4 38	9 49	9 43
18 Sobota	Príroška	Píroška d. m.		7 42	4 40	11 2	10 14
3. tjeden.	Evang. Jan. 2, 1—11. Epist. Riml. 12, 6—16.						
19 Nedela	Po tri kr. 2	Po tri kr. 2		7 41	4 41	— —	10 45
20 Pondêlek	Fáb. i Šeb.	Fáb. i Šeb.		7 40	4 43	0 15	11 19
21 Tork	Ágneš	Ágneš d. m.		7 39	4 44	1 28	11 55
22 Srêda	Artur	Vince m.		7 38	4 46	2 38	12 37
23 Četrtek	Zelma	P. Raimund		7 37	4 47	3 46	1 23
24 Pétek	Táde	Timót pk.		7 36	4 48	4 47	2 16
25 Sobota	Pavla spreobr.	Pavla obr.		7 36	4 49	5 41	3 14
4. tjeden.	Evang. Mat. 8, 1—13. Epist. Riml. 12, 17—21.						
26 Nedela	Po tri kr. 3	Po tri kr. 3		7 35	4 51	6 30	4 18
27 Pondêlek	Lothár	Zlátov. sv. Ján.		7 34	4 52	7 10	5 23
28 Tork	Károl	Nol. sv. Peter		7 32	4 55	7 46	6 27
29 Srêda	Adél	Sal. sv. Ferenc		7 31	4 56	8 17	7 31
30 Četrtek	Mártonka	Martina d. m.		7 29	4 58	8 44	8 34
31 Pétek	Virgila	Bosko sv. Ján.		7 29	4 59	9 12	9 36

Vrejmena houd pouleg Herschela : Januára prve dní zmérno mrzlo z sneževjem, 5-ga se vreme na milejše obrné, 10 18 zmérno vremen z dosta pavavinami, 19—27 mrzlo, močen vóter. Nakonci meseca sneženje.

Prvoga je dén dúgi 8 vör 32 minut, do konca meseca 58 minut prirasté

Regule vrejmena:

Či se na Trikrálovo strêhe snêg topi, ali v kolo-
tečnici snegá voda tečé, rodno leto bode.

Či je sunce na dón Vínce,
Pune bodo peovnice;
Z-siljem pun škedjen i páрма,
K-Mihály'-vomi dobra brátva
Na Pavlovo vrêmen čisto
Nam kaže obilno leto.

Či pa vetrno i zvirno,
Prinesti má pomor, bojno.
Či bô megla, de nezdravo,
Človeki, stvári škodlivo.
Či de pa snejžen i moker,
Bode krüh vžél i dober.

K tebi pozdigavam Gospodne, dušo moja! Bog moj, vu tebi se vüпам.
(Žolt. 25, 1-2).

Vi, ki ljubite Gospodna, mēte v nāvisti hūdōbo (Žolt 97, 10).
Ne zamūdi ponoviti napreiplačilo na Dūševni List.

IANUÁR

[illegible]

Mejseca premenjavanje :

5-ga ☉ ob 2 vōri 40 min., 13-ga ☿ ob 12 vōri 4 min.,
20-ga ☾ ob 11 vōri 1 min., 27-ga ☿ ob 12 vōri 3 min.

Kmeta ôpravice v-januári:

Vu dyoríšči. „snejg i led tá čistiti; škéri popravek i rédjenjé. — *Na njivaj:* gnojá vožnja, skórnatni snejg z svinjámi sklačití dati, grmovje, trnje trebiti. — *V-štali:* štale vetríti i tople držati, jasli, kopanje čiste meti, božnejšo i slabšo krmo polagati — Kúrečnjekov dveri, obloke, mostnice z slámov podmetati. — *Pri sado-venom drevji:* gosanic guezd preprávlanje, za cepjé vejčíc branjé, súho drevje vó-kopati, za sadjenje cepik jame kopati i za ceplenjé potrebno kojno se skrbeti. — *V-kúnjskom ográdčeki:* prahšík, gnoj podkápati, topli gréd rédjenje. — *V go-ricaj* gnojiti, kolje pripravíti, vino pretákati, lagve žveplati, naj nespisnivíjo, peovnice tople držati i vótriti.

Február má 28 dní, Süšec

Tjédnični dnévi	Proteštantski	Rim. kat.		Sunca		Mejseca	
				zhod	záhod	zhod	záhod
1 Sobota	Ignác	Ignác pk. m.		7 28	5 1	9 36	10 35
5. tjeden.	Evang. Mat. 8, 23—27. Epist. Riml. 13, 8—10.						
2 Nedela	Po tri kr. 4	Svečnica		7 26	5 2	10 3	11 35
3 Pondělek	Baláž	Baláž pk. m.		7 25	5 4	10 31	—
4 Tork	Ráhel	K. Andráš pk.		7 23	5 5	11 1	0 34
5 Srěda	Ágota	Ágota d. m.		7 22	5 7	11 35	1 32
6 Četrtek	Dorotja	Dorotja d. m.		7 21	5 9	12 14	2 30
7 Pétek	Tódor	Romuald ap.		7 20	5 10	12 59	3 25
8 Sobota	Aranka	M. sv. Jánoš		7 18	5 11	1 51	4 18
6. tjeden.	Evang. Mat. 20, 1—16. Epist. I. Kor. 9, 24—10, 5.						
9 Nedela	Septuages.	Septuages.		7 17	5 13	2 52	5 7
10 Pondělek	Elvira	Školastika		7 15	5 15	3 55	5 51
11 Tork	Bertold	Lurd. Maria		7 13	5 17	5 6	6 32
12 Srěda	Lidia	7 sv. ust.		7 11	5 19	6 18	7 0
13 Četrtek	Ela	R. sv. Katalin		7 11	5 19	7 33	7 42
14 Pétek	Bálint	Bálint m.		7 9	5 21	8 48	8 15
15 Sobota	Faustin	Kol. Kološ		7 7	5 23	10 3	8 47
7. tjeden.	Evang. Luk. 8, 4—15. Epist. II. Kor. 11, 19—12, 9.						
16 Nedela	Sexages.	Sexages.		7 5	5 25	11 17	9 21
17 Pondělek	Donát	Donát pk. m.		7 3	5 26	—	9 57
18 Tork	Konrád	Simon pk. m.		7 2	5 28	0 29	10 37
19 Srěda	Žužana	Konrád		7 1	5 28	1 37	11 23
20 Četrtek	Álmoš	Aladár pk. m.		6 59	5 30	2 40	12 12
21 Pétek	Eleonora	Eleonora		6 57	5 32	3 36	1 8
22 Sobota	Geržon	Petra stol.		6 55	5 34	4 25	2 8
8. tjeden.	Evang. Luk. 18, 31—43. Epist. I. Kor. 13, 1—13.						
23 Nedela	Quinquag.	Quinquag.		6 53	5 35	5 8	3 11
24 Pondělek	Matjaš	Matjaš ap.		6 51	5 37	5 44	4 14
25 Tork	Géza	Géza m.		6 49	5 39	6 17	5 18
26 Srěda	Šandor	Pepelnica		6 48	5 40	6 46	6 20
27 Četrtek	Ákoš	Kort. sv. Marg.		6 46	5 41	7 14	7 23
28 Pétek	Elemér	Román ap.		6 44	5 43	7 39	8 23

Vrejmena houd pouleg Herschela : Februára prve dni de dale snežilo, od 10-ga naprej vsigdar vékši mraz, po 17-tom malo popústi, lepo, vedreno vremen, od 24-ga vihérni dnévi.

Prvoga je dén dugi 9 vör 33 minu, do konca meseca 1 vöro 24 minut prirasté.

Regule vrejmena : Či na Svečnico (2-ga) sunce slija i lejpi topel dën je, teda za njim mrzli dnévi pridejo. Kem toplejši je sühšec, tém mrzlejši de málitráven i vüzem. Na Svečnico medved vöpride z-svoje lüknje (brloga) okouli poglédne, či je lejpo vrejmen, nazáj se povrné spát, či je pa mrzlo vrejmen, vönej ostáne.

Či je na Majkešovo mrzlo (24), te de ešte 40 dni mrzlo. Záto :

Či nájde léd, spotere ga.

Či nenájde, rédo de ga.

Nišče nás sebi ne živé . . . (Riml. 14. 7—9).

Gde je kinč vaš, tam je i srce vaše. (Mat. 6, 21).

„Zemelski človek se z málím zadovolji, či nehodi želenij svojimi po volí“.

FEBRUÁR

[illegible]

Mejseca premenjavanje:

4-ga ☾ ob 12 vōri 42 min., 12-ga ☽ ob 1 vōri 26 min.,
18-ga ☾ ob 7 vōri 7 min., 26-ga ☽ ob 4 vōri 2 min.

Kmeta ôpravice v-februári:

Silje premejšati, semensko zrnje čistiti, z njiv snega vodo dol pūščati, slabo sejstvo z žveplenim ammoniakom gnojiti, od srena pozdignjeno sejstvo zvalékati, trávniko čistiti, vláčiti, — oves, ječmen, graoko, léčo, grajščič sejati — *V-stall*: bougšo krmu polagati, obilno nastiliti. — *Sadovenoga drevja* stéblovje čistiti, suhe vejke odstrániti, gnojiti. V kúnjskom ográdčeki: v tople gredé sejati, na slobodnom grajščič, mrkvečno, petriša, šalátno semen, mak sejati, lúk, česnek, šoško, protrolejšnji kel saditi.

Márc má 31 dni, Máli tráven

Tjédnični dnévi	Proteštantski	Rim. kath.		Sunca		Mejseca	
				zhod	záhod	zhod	záhod
1 Sobota	Albin	Albin pk.		6 42	5 44	8 5	9 23
9. tjeden.	Evang. Mat. 4, 1—11. Epist. II. Kor. 6, 1—10.						
2 Nedela	Postna 1.	Invocabit		6 40	5 46	8 33	10 23
3 Pondělek	Kornélia	Kunigunda		6 38	5 48	9 1	11 20
4 Tork	Kázmér	Kázmér		6 37	5 49	9 34	—
5 Srěda	Adorján	Ůžěb		6 34	5 50	10 10	0 8
6 Četrtek	Gottlieb	Perpétua		6 32	5 51	10 52	1 13
7 Pétek	Tomáš	Aqu. sv. Tom.		6 30	5 53	11 39	2 6
8 Sobota	Zoltán	Pob. Jánoš		6 28	5 55	12 33	2 56
10. tjeden.	Evang. Mat. 15, 21—28. Epist. I. Thess. 4, 1—7.						
9 Nedela	Postna 2.	Reminisc.		6 26	5 56	1 35	3 42
10 Pondělek	Olimpia	40 mantr.		6 25	5 57	2 42	4 23
11 Tork	Aladár	Silárd		6 23	5 58	3 53	5 2
12 Srěda	Gregor	I. Gregor p.		6 21	6 —	5 8	5 38
13 Četrtek	Kristián	Sabin		6 19	6 2	6 24	6 11
14 Pétek	Matild	Matild		6 17	6 3	7 41	6 44
15 Sobota	Krištof	Longin		6 14	6 5	8 59	7 18
11. tjeden.	Evang. Luk. 11, 14—28. Epist. Efez. 5, 1—9.						
16 Nedela	Postna 3.	Oculi		6 12	6 6	10 14	7 54
17 Pondělek	Gertrud	Patrik pk.		6 11	6 7	11 24	8 34
18 Tork	Šándor	Šándor pk.		6 9	6 9	—	9 19
19 Srěda	Jožef	Jožef		6 7	6 11	0 32	10 9
20 Četrtek	Hubert	B. Č. Mor.		6 4	6 12	1 33	11 6
21 Pétek	Benedek	Benedek ap.		6 2	6 13	2 23	12 3
22 Sobota	Oktávián	Gen. Katalin		5 0	6 15	3 8	1 4
12. tjeden.	Evang. Jan. 6, 1—15. Epist. Gal. 4, 21—31.						
23 Nedela	Postna 4.	Laetare		5 59	6 16	3.46	2 7
24 Pondělek	Gábor	Gábor arh.		5 57	6 17	4 19	3 10
25 Tork	Irén	Cepl. B. M.		5 54	6 19	4 49	4 12
26 Srěda	Manó	Emánuel		5 52	6 20	5 15	5 13
27 Četrtek	Hajnalka	Dam. Jánoš		5 50	6 22	5 42	6 15
28 Pétek	Gedeon	Kap. Jánoš		5 48	6 24	6 9	7 14
29 Sobota	Ciril	Augusta		5 46	6 24	6 35	8 13
13. tjeden.	Evang. Jan. 8, 46—59. Epist. Žid. 9, 11—15.						
30 Nedela	Postna 5.	Čarna ned.		5 44	6 26	7 4	9 12
31 Pondělek	Árpád	Guido ap.		5 42	6 27	7 35	10 10

Vrejmena houd pouleg Herschela: Prve dni mejseca vetrovno, 8—13 vlažni dnévi, 14-ga mláčno, nato lepi dnévi, 20—27 de vrejmen spremenjavno, veterno, deždževno, do konca mejseca vnogo deždžovja.

Prvoga je dén dugi 11 vör, do konca mejseca 1 vöro 45 minut prirasté.

Záčétek sprotoletja 21-ga ob 1 vöri 21 min.

Regule vrejmena: Máloga trávna snejg je škodlivi sejantji. Ešče i te škodi, či ga samo v-žakli nesějo prejč po njivaj. Či je máli trávěn súhi, velki pa mokř i risálšček hladěn, obilna žětva i brátva bode. Kelko meglě bode v etom mejseci, telko plohe pride v-leti; kelko rosě pred vüzmom, telko sláne po vüzmi.

Či je Gregor čisti, vedrni,
Mraz, vöter, snejg de gedrni.

Šándor, Jóžef pa Benedek
Na klin vejsijo köpenjek.

Dolidente láž i gučte istino, (Efez. 4. 25.)

Hudoga kaj trpi što med vami? Naj moli. Dobre voule je što? Naj popej-
va. (Iakab 5, 13)

Či pa što Dühá Kristušovoga nema; té je nej njegov. (Riml. 8, 9.)

MÁRC

100	100	100
90	90	90
80	80	80
70	70	70
60	60	60
50	50	50
40	40	40
30	30	30
20	20	20
10	10	10
0	0	0

Mejseca premenjavanje:

6-ga ☾ ob 8 vōri 43 min., 13-ga ☾ ob 12 vōri 47 min.,
20-ga ☾ ob 3 vōri 51 min., 27-ga ☾ ob 9 vōri 14 min.

Kmeta ôpravice v-márciuši :

Oránje, práhšenje, prahe, sejtnje, trávnike vláčiti i poravnati. — Préznoj máhri dobro dvoriti; vótrenje, kobile púšcati. svinjé prouti ognjoperi vcepiti dati. Kokvače nasájati i obravnávati. — Cepike saditi, obrezávati, cepiti, okápati, pečjé sejati. — Tople gredé odprávlati, vótrti; gredé réditi; petreželem, mrkvečno, erdéče repe, mesečne retkvi semen sejati. — Trstje odkriti, rezati, z-kolpom obravnati, mládo trstje saditi, gubovati; bejlo vino obdrúgim, erdéče obprvom pretočiti.

Regule vrejmena: Či je na vüzemsko nedelo deždž, do risál de vsá-
 Tiborca dén (14) se trávnici ne zelenijo — nemremo rodnoga leta čakati. Či je
 té mejséc vlažen — obilno leto de. — Či breza obzeleni, nej se trbej bojati
 mraza. Či se pa Margarejtica pokáže, či črešnje cvetéjo — cvelo bode i trstje.
 — Po Gjürgjavom telkokrát bode slána, kelkokrát je pred preminoučim Mihaljo-
 vom bila. Či v etom mejseci grmi — rodno leto včini. Kelko dni pred Markovom
 (25) žabe brekajo, telko dni do po njem mučale. Či na Markovo slaviček muči
 — premenjávno vrejmen znamenüje; či pa füčka, vugodno sprotoletje glási. Či
 na Gjürgjavo cvetje v obilnosti jeste, de — obilno leto, — či ga je pa malo —
 sükešino i drágočo nam znamenüje.

Neniháš düše moje v pékli. (Žolt. 16, 10.)

Osloubodi me, Gospodne, od hüdoga človeka (140. Žolt. 2.)

Jedini evangeličanski slovenski list je „DÜŠEVNI LIST“. Prihája mejséčno
 na 12 stráni. Napreplačil● 20 Din.

ÁPRIL

Mejseca premenjávaje:

5-ga ☉ ob 1 vōri 12 min., 11-ga ☿ ob 10 vōri 15 min.,
 18-ga ☾ ob 2 vōri 3 min., 26-ga ♀ ob 2 vōri 23 min.

Kmeta ôpravice v-âpriliši:

Hramôv poprâvvanje. Za semen krumpiše i kukorco pripraviti. — Drovno
 máhro na pašo püstiti. Na zeléne krme polâganje se premeniti, mlâde máhre
 varvanje od deždža. Kokvač i piščanec obravnâvanje. — Gingavi cepik pri-
 vezüvanje, okâpanje, oučenje, obrezâvanje, klestšenje i sadjenje. — Kapüste,
 kartiol, kalarâbi, lük, česnek, šalâto, zeller saditi; dinje i ougorkes v-tople gredé
 saditi; na slobodnom grajhčič, špinot, retkvi i šalâto sejati. Trstje saditi, grobati.

Máj má 31 dní Risálšček

Tjédnični dnévi	Proteštanski	Rim. kat.		Sunca		Mejseca	
				zhod	záhod	zhod	záhod
1 Četrtek	Filip	Filip i Jakob		4 45	7 11	8 17	11 33
2 Pétek	Žigmond	Atanáz		4 43	7 12	9 11	— —
3 Sobota	Irma	Sv. † gorn.		4 41	7 14	10 9	0 16
18. tjeden	Evang. Jan. 16, 16—23. Epist. I. Pet. 2, 11—20.						
4 Nedela	Po vüz. 3.	Jubilate		4 40	7 15	11 13	0 55
5 Pondělek	Gothard	V. Pius p.		4 38	7 17	12 20	1 30
6 Tork	Frida	Jánoš ap. m.		4 37	7 18	1 37	2 4
7 Srěda	Napoleon	B. Gízela		4 35	7 19	2 44	2 35
8 Četrtek	Gízela	Mihàlj arch.		4 34	7 20	4 1	3 6
9 Pétek	Gergelj	N. Gergelj		4 32	7 22	5 19	3 40
10 Sobota	Ármin	Antonin		4 31	7 23	6 37	4 8
19. tjeden	Evang. Jan. 16, 5—15. Epist. Jak. 1, 16—21.						
11 Nedela	Po vüz. 4.	Cantate		4 29	7 25	7 58	4 58
12 Pondělek	Pongrác	Pongrác		4 27	7 26	9 35	5 45
13 Tork	Servác	Bel. Robert		4 26	7 27	10 9	6 38
14 Srěda	Bonifác	Bonifác		4 25	7 28	11 1	7 38
15 Četrtek	Žofia	Sal. sv. Jánoš		4 24	7 30	11 45	8 41
16 Pétek	Mozeš	Nep. Jánoš		4 22	7 31	— —	9 47
17 Sobota	Paskál	Paškál		4 21	7 32	0 24	10 52
20. tjeden	Evang. Jan. 16, 23—30. Epist. Jak. 1, 22—27.						
18 Nedela	Po vüz. 5.	Rogate		4 20	7 33	0 56	11 56
19 Pondělek	Ivo	Cölestin		4 18	7 35	1 26	12 58
20 Tork	Bernát	Bernardin		4 17	7 36	1 52	2 0
21 Srěda	Konštantin	Bob. Andráš		4 17	7 36	2 18	3 1
22 Četrtek	Krist. vnéb.	Krist. vnéb.		4 16	7 37	2 43	3 59
23 Pétek	Dežď	Dežď pk.		4 15	7 39	3 10	4 59
24 Sobota	Ester	*Krst. pom.		4 13	7 40	3 38	5 58
21. tjeden	Evang. Jan. 15, 26—16, 4. Epist. I. Pet. 4, 7—11.						
25 Nedela	Po vüz. 6.	Exaudi		4 12	7 42	4 10	6 55
26 Pondělek	Filip	Nér. Filip		4 11	7 43	4 46	7 51
27 Tork	Běda	Běda et.		4 10	7 44	5 28	8 43
28 Srěda	Emil	Ágošton pk.		4 9	7 45	6 13	9 32
29 Četrtek	Maxim	P. Magd.		4 9	7 45	7 5	10 16
30 Pétek	Nándor	Ar. sv. Janka		4 9	7 46	8 3	10 56
31 Sobota	Petronela	Jézuš. sv. srcé		4 8	7 47	9 7	11 34

Vrejmena houd pouleg Herschela : Májuša prve dni ešče dostakrát deždž, 10—12 vedrni dnévi, potom znova deždževno, od 18-ga znova razhlajenje i deždž. 27-ga se vreme na bôgše obrné ali vetrovno de i de ešče večkrát deždžilo.

Prvoga je dén dŭgi 14 vŭr 26 minut, do konca meseca 1 vŭro 13 minut prirastě.

Regule vrejmena: Či je na Filipovo hladno i vlažno — srednji pouv čakajmo; či je toplo i čisto, teda obilniejšega. Či je na Križavo čisto vrejmen, je na hassek, či pa deždževno, je na kvār. Risálske nedele deždž je hasnovíti. Na Vrbanovo (25) či je čisto vremen — bode sladko vino, či pa deždževno — de kisilo. Pongrácov deždž je njivam dober, ali goricam škodlivi. Či je Risálsček premoker, Ivanšček de sňhi.

Radújem se govoréčemi meni: pojdmó vu hišo Gospodnovo. (Žolt. 122, 1.)

Pozábi velka bantüvanja, ali mála dobročinenja nigdár! (Konfucius.)

Vsa zátó, šterakoli ščéte, naj vam včinijo lüdjé, tak i vi činte njim. Ár je eta právda i prorocke. (Mát. 7, 12.)

MÁJUŠ

Mejseca premenjávaje:

4-ga ☾ ob 1 vōri 49 min.,	11-ga ☾ ob 6 vōri 15 min.,
18-ga ☾ ob 2 vōri 12 min.,	26-ga ☾ ob 6 vōri 18 min.

Kmeta ôpravice v-májuši:

Práhšenje, setvéo vláčenje, pšenično sejstvo obžeti; lucerno, detelco kositi; čalamádo, proso, bér sejati. — Na zeléno poláganje paziti trbej, prasce ostaviti. Svinjé obravnávati, naj májo priliko za kališanje i dobijo zadosta zeléne krme i zdravo vodou za pitvino. Žrebeta, teoci se vsáki dén na sprehodjenje gonijo. Loušo máhro vōpodkrmiti. Perotnino čisto držati, máhro z zelenjom krmiti. — Künjske ogradčke pleti, okápati. — V goricaj prázna mesta zasájati, zeléno ceplenjé, šprickanje.

Juni mà 30 dní, Ivanšček

Tjédnični dnévi		Protestantski	Rim. kat.	Sunca				Mejseca				
				zhod záhod				zhod záhod				
22. tjeden.		Evang. Jan. 14, 23—31. Epist. Ap. dj. 2, 1—13.										
1	Nedela	Risál. ned.	Risál. ned.		4	7	7	48	10	9	—	—
2	Pondělek	Risál. pond.	Risál. pond.		4	6	7	49	11	17	0	6
3	Tork	Klotild	Klotild		4	6	7	50	12	27	0	36
4	Srěda	Kerénj	Kar. Ferenc		4	5	7	51	1	39	1	7
5	Četrtek	Bonifác	Bonifác pk. m.		4	4	7	52	2	54	1	38
6	Pétek	Norbert	Norbert pk.		4	4	7	53	4	9	2	12
7	Sobota	Róbert	Róbert		4	3	7	54	5	24	2	49
23. tjeden.		Evang. Jan. 3, 1—15. Epist. Riml. 11, 33—36.										
8	Nedela	Sv. Trojstva	Sv. tr. 1.		4	3	7	54	6	40	3	32
9	Pondělek	Felix	Primus i Pel.		4	3	7	54	7	48	4	22
10	Tork	Margit	Margit kr.		4	3	7	55	8	47	5	18
11	Srěda	Barnabáš	Barnabáš ap.		4	3	7	56	9	38	6	20
12	Četrtek	Klaudius	Tejlovo		4	3	7	56	10	21	7	27
13	Pétek	Tòbiáš	Pád. Anton		4	2	7	57	10	57	8	35
14	Sobota	Vazul	Vel. Vazul		4	2	7	57	11	28	9	41
24. tjeden.		Evang. Luk. 16, 19—31. Epist. I. Jan. 4, 16—21.										
15	Nedela	Po sv. tr. 1.	Sv. tr. 2.		4	2	7	58	11	56	10	46
16	Pondělek	Justin	R. Ferenc		4	2	7	58	—	—	11	49
17	Tork	Tòhötöm	Rainer		4	2	7	59	0	22	12	51
18	Srěda	Arnold	Efrém		4	2	7	59	0	48	1	5
19	Četrtek	Gjãrfáš	Gjãrfáš i Prot.		4	2	8	0	1	14	2	49
20	Pétek	Rafael	Jézuš sv. srcé		4	2	8	0	1	42	3	49
21	Sobota	Alajoš	Gon. Alajoš		4	2	8	0	2	12	4	48
25. tjeden.		Evang. Luk. 14, 16—24. Epist. I. Jan. 3, 13—18.										
22	Nedela	Po sv. tr. 2.	Sv. tr. 3.		4	3	8	0	2	46	5	44
23	Pondělek	Zoltán	Ediltrud d.		4	3	8	1	3	25	6	38
24	Tork	Ivan	Jánoš krst. r.		4	3	8	1	4	9	7	29
25	Srěda	Vilmoš	Vilmoš		4	3	8	1	5	0	8	16
26	Četrtek	Jánoš, Pál	Jánoš, Pál m.		4	4	8	1	5	56	8	57
27	Pétek	Lásló	Lásló kr.		4	4	8	1	6	57	9	36
28	Sobota	Drž. svétek	Drž. svétek		4	5	8	1	8	2	10	9
26. tjeden.		Evang. Luk. 15, 1—10. Epist. I. Pet. 5, 6—11.										
29	Nedela	Po sv. tr. 3.	Sv. tr. 4.		4	6	8	1	9	7	10	41
30	Pondělek	Pavel	Spom. Pavla		4	6	8	1	10	18	11	12

Vrejmena houd pouleg Herschela: Z lèpimi čistimi dnévi se začne, 10-17 deždževno i vòterno, po 18-tom preminjávno, konec meseca deždževno i vòterno.

Prvoga je dén dugi 15 vör 41 minuto, do konca meseca se 2 minuti skrajša.

Leto se začne 21-ga ob 8 vöri 34 min.

Regule vrejmena : Či je na Medárovo čisto, prijétno, vrejmen : dobro leto de; či pa na té dén deždži, 40 dni de deždževno. Či kukujca pred Ivanovim kukúče, de fál silje, ali či po Ivanovim záča kukúkati, de drágoča. Či pred Ivanovim dnévom deždži, te de 4 dni deždžilo.

Záto dolidente láž i gučte istino vsákši z-bližnjim svojim, ár smo eden drúgoga kotrige. (Efez. 4, 25.)

Hválo bodem Gospodna, dokeč bom živo. Žoltáre bom spejvo Bôgi mojemi, kak dugo jestem. (Žolt. 146, 2.)

Dnes či glás njegov čúli bodte, ne obtrdite srdcá vašá. (Žid. 2, 7—8.)

JUNI

Mejseca premenjávanje :

2-ga ☾ ob 10 vōri 56 min., 9-ga ☾ ob 1 vōri 34 min.,
16-ga ☾ ob 4 vōri 45 min., 24-ga ☾ ob 8 vōri 22 min.

Kmeta ôpravity v-juniuši :

Skegenj, gümno vréd vzéti, mostnic mázanje popraviti. — Kukorco, krum-píše okápati, osipávati. Kosítev, krme správlanje. Detelčne grinte preprávlati. Konje z-zelénov krmov krmiti; z dobrov vodov napájati. Cepike čiste držati, cepičnjeke okápati; črešnjove i marul koščíce saditi; gosance preprávlati, pouvrsla súkati k-žétvi. Vimski ougurk i lejtešnji retkev semen sejati. Ougorč-no i dinj bilja groubanje, razprávlanje. K-trsji kolje vsaditi, vézati, obdrúgim kopati i šprickati.

Juli má 31 dní, Jakobešček

Tjédnični dnévi		Protestantski	Rim. kat.		Sunca				Mejseca			
					zhod	záhod	zhod	záhod	zhod	záhod	zhod	záhod
1	Tork	Tibold	Jezuša sv. krv		4	7 8	1	11 28	11	42		
2	Srěda	Ottokár	Srp. B. M.		4	7 8	0	12 39	—	—		
3	Četrtek	Kornél	Vseh sv. pap.		4	8 8	0	1 52	0	13		
4	Pétek	Vori	Ulrik pk.		4	8 7	59	3 6	0	48		
5	Sobota	Enese	Z. sv. Anton		4	8 7	59	4 19	1	26		
27. tjeden.		Evang. Luk. 6, 36—42. Epist. Riml. 8, 18—23.										
6	Nedela	Po sv. tr. 4.	Sv. tr. 5.		4	9 7	59	5 29	2	10		
7	Pondělek	Ciril	Ciril i Metod		4	10 7	59	6 32	3	2		
8	Tork	Teréz	Eržebet kr.		4	11 7	58	7 27	4	2		
9	Srěda	Lukrécia	Veronik d.		4	11 7	58	8 13	5	5		
10	Četrtek	Amália	Amália		4	12 7	57	8 53	6	13		
11	Pétek	Lili	I. Pius p. m.		4	13 7	56	9 27	7	22		
12	Sobota	Izabela	Gualbert Ján.		4	14 7	55	9 58	8	29		
28. tjeden.		Evang. Luk. 5, 1—11. Epist. I. Pet. 3, 8—15.										
13	Nedela	Po sv. tr. 5.	Sv. tr. 6.		4	15 7	55	10 25	9	33		
14	Pondělek	Eörš	Bonaventura		4	16 7	54	10 51	10	37		
15	Tork	Henrik	Henrik		4	17 7	53	11 17	11	36		
16	Srěda	Valter	Kar. B. M.		4	18 7	52	11 48	12	38		
17	Četrtek	Elek	Elek		4	18 7	51	—	—	1 36		
18	Pétek	Frigješ	Kamil		4	20 7	51	0 14	2	36		
19	Sobota	Emilia	Paul. sv. Vince		4	21 7	50	0 46	3	34		
29. tjeden.		Evang. Mat. 5, 20—26. Epist. Riml. 6, 3—11.										
20	Nedela	Po sv. tr. 6.	Sv. tr. 7.		4	22 7	49	1 23	4	29		
21	Pondělek	Dániel	Praxedes sv.		4	23 7	48	2 5	5	22		
22	Tork	Marija Magd.	Marija Magd.		4	25 7	47	2 55	6	11		
23	Srěda	Lenke	Apolin. pk. m.		4	26 7	45	3 47	6	56		
24	Četrtek	Kristina	B. Kinga		4	28 7	44	4 47	7	35		
25	Pétek	Jakab	Jakab ap.		4	28 7	44	5 51	8	12		
26	Sobota	Ana	Ana		4	29 7	43	6 58	8	45		
30. tjeden.		Evang. Márk. 8, 1—9. Epist. Riml. 6, 19—23.										
27	Nedela	Po sv. tr. 7.	Sv. tr. 8.		4	30 7	40	8 8	9	16		
28	Pondělek	Ince	Ince p.		4	32 7	40	9 18	9	47		
29	Tork	Márta	Márta d.		4	33 7	38	10 28	10	18		
30	Srěda	Judit	Judit m.		4	34 7	37	10 42	10	51		
31	Četrtek	Oskár	Loy. sv. Ignác		4	35 7	36	11 52	11	26		

Vrejmena houd pouleg Herschela: Julija prve dni obláčni, deždževni dnévi, 10—16-ga premenjávno, od 17-ga pa do konca meseca zvěkšega vedreno, či bár de večkrát deždževalo.

Prvoga je dén dugi 15 vör 54 min., do konca meseca se 53 min. skrajša.

Regule vrejmena: Či na Srpno Marjo deždži, de dugo, 40 dni deždžilo. Či je Margye dën vedrni — dobro, či pa deždževen — škodlivo znamenüje.

Margya se oblákov bojí,
Grmlanca, deždž se ji mrzi.

Či je Jakoba nouč (25) vedrna, obilnost de v-ogradčeka; či je pa deždževna, na kvár de orehom i lešnjekom. — Či mravlé velke mravlinjeke nanosijo: trdo zimo čakajmo. — Jakobeščka 20-ga je Eliáš, od šteroga pripovedka pravi, ka se je na žerjávi koulaj pelao v-nébo. On rejtkogda zná za svoj dën i či zvej za njega, ka gda spádne, velko grumlenco, bliskanje, slápow vdëranje, točo narédi vu srditosti. Sreča, ka malogda zvej za njega. Tô pravi od njega pripovedka.

Ne bode zaman delo vaše vu Gospodni. (I. Kør. 15, 58.)

Či što nešče delati. naj ni ne jej. (II. Thess. 3, 10.)

Stvárstvo je brez molitvi živeti. (Balzac.)

JULI

Mejseca premenjávanje:

2-ga ☽ ob 5 vöri 42 min., 8-ga ☿ ob 9 vöri 17 min., 16-ga ☾ ob 9 vöri 7 min., 24-ga ♀ ob 8 vöri 39 min., 31-ga ☽ ob 10 vöri 19 min.

Kmeta ôpravece v-juliuši:

Granär, nasipärnic vrëdvzëjte. — Žëtva, práhšenje, hajdino i repno sejati. Konje koupati dati. Prasic püšcanje k-jesenskomu kotënji. — Živázen po strnišči pástí. Belice za zimo stráni devati. — Sád pobérati; črvivi sád polagati; pune vejke podlagati. Vlomlene vejke z-koľomázom omazati. — V-ogradčeki: okápati, pleti, polejvati. Za semen ougorčno bilje vöprebrati. Trsje pleti, čistiti, vrihke vkrâ rezati, ob trëtjim kopati. Vu velikoj hici lagve šprickati.

Augustuš má 31 dni, Měšnje

Tjédnični dněvi	Protestantski	Rim. kat.		Sunca		Mejseca	
				zhod	záhod	zhod	záhod
1 Pětek	Zv. Peter	Zv. Peter		4 36	7 35	2 5	—
2 Sobota	Lehel	L. sv. Alfonz		4 37	7 34	3 15	0 8
31. tjeden.	Evang. Mat. 7, 15—23. Epist. Riml. 8, 12—17.						
3 Nedela	Po sv. tr. 8	Sv. tr. 9		4 39	7 32	4 19	0 53
4 Pondělek	Domonkos	Domonkoš		4 40	7 31	5 16	1 50
5 Tork	Osvald	Havaš B. M.		4 42	7 29	6 14	2 50
6 Srěda	Berta	Jezuša preobr.		4 43	7 27	6 49	3 55
7 Četrtek	Ibolja	Kajetán sp.		4 45	7 26	7 25	5 3
8 Pětek	Láslo	Cirjék m.		4 45	7 25	7 57	6 10
9 Sobota	Emőd	Vianney Jánoš		4 47	7 23	8 26	7 16
32. tjeden.	Evang. Luk. 16, 1—9. Epist. I. Kor. 10, 6—13.						
10 Nedela	Po sv. tr. 9	Sv. tr. 10		4 48	7 21	8 52	8 21
11 Pondělek	Tibor	Žuzana		4 50	7 19	9 20	9 25
12 Tork	Klára	Klára dev.		4 51	7 18	9 46	10 30
13 Srěda	Ipolj	Ipolj i Kas.		4 53	7 16	10 15	11 26
14 Četrtek	Öžéb	Öžéb m.		4 54	7 14	10 46	12 25
15 Pětek	Marija	Vel. meša		4 54	7 13	11 20	1 22
16 Sobota	Ábrahám	Joakim, Rókuš		4 56	7 11	11 59	2 18
33. tjeden.	Evang. Luk. 19, 41—48. Epist. I. Kor. 12, 1—11.						
17 Nedela	Po sv. tr. 10	Sv. tr. 11		4 57	7 10	—	3 12
18 Pondělek	Ilona	Ilona kr.		4 59	7 8	0 44	4 2
19 Tork	Huba	Lajoš pk.		5 0	7 6	1 35	4 48
20 Srěda	Števan	Bernát, Števan		5 2	7 4	2 33	5 31
21 Četrtek	Šamuel	S. Franciška		5 2	7 3	3 36	6 9
22 Pětek	Menjhért	Timot m.		5 4	7 1	4 43	6 45
23 Sobota	Farkaš	Ben. sv. Fülöp		5 5	6 59	5 47	7 17
34. tjeden.	Evang. Luk. 18, 9—14. Epist. I. Kor. 15, 1—10.						
24 Nedela	Po sv. tr. 11	Sv. tr. 12		5 7	6 57	7 4	7 49
25 Pondělek	Lajoš	Lajoš kr.		5 8	6 55	8 22	8 20
26 Tork	Ižò	Zefirin		5 10	6 53	9 30	8 52
27 Srěda	Gebhárd	K. sv. Jožef		5 11	6 51	10 47	9 29
28 Četrtek	Ágošton	Ágošton pk.		5 12	6 50	11 57	10 9
29 Pětek	Ernest	Odglov. Ivana		5 13	6 48	1 6	10 53
30 Sobota	Róza	Limai Roza		5 15	6 46	2 11	11 44
35. tjeden.	Evang. Márk 7, 31—37. Epist. II. Kor. 3, 4—9.						
31 Nedela	Po sv. tr. 12	Sv. tr. 13		5 16	6 44	3 10	—

Vrejmena houd pouleg Herschela: Té mejsac se z deždžovjom začne, 8—17 premenjávno, po 17-tom malo razhlajeni dněvi, nato od 21-ga do konca mejsaca lejpi, vedrni dněvi pridejo.

Prvoga je dén dugi 14 vör 59 min., do konca mejsaca se 1 vöro 28 min. skrajša.

Regule vrejmena: Či je na Lovrencovo (10) lejpo vrejmen, dobro vino i lejpa jesén bode. Kakše vrejmen je na Bertalanovo (24), takše de cejlo jesén. Ivan (Jánoš) krstitela obglávlenja dén (29), či je trnok deždževen, je na škodo ogradčekom.

Delajte, ne¹ samo za jestvino, štera preide; nego za jestvino, štera ostane na žitek vekivečni. (Jan. 6, 27.)

Podpérajte z naturáliami i z penezmi „Diački Dom“. — Čtite „Düševni List“. Správlajte njemi nouve napreiplačnike!

Bojdi veren notri do smrti. (Ozn. 2, 10.)

AUGUSTUŠ

[illegible]

Mejseca premenjavanje:

7-ga ☉ ob 6 vōri 38 min., 15-ga ☾ ob 2 vōri 40 min.,
22-ga ☿ ob 7 vōri 34 min., 29-ga ☽ ob 3 vōri 4 min.

Kmeta ôpravice v-augustuši :

Plüg, bráno, sejanja mašin popraviti. Kopé voziti, mlatidev ; repcije i za poláganje žito sejati. — Múhé z-štale vöpreprávití z-okmíčenjem i vötrenjem. V-štali držéčo máhro večkrát vöpústiti. Na slepo oučenje : lejtašnjega sáda pečé pobéranje. — Seménja správljanje. Šáláte, kel i repnoga semena sejanje. Zelja ospávávanje, goríc kopanje.

September má 30 dní, Mihálšček

Tjédnični dnévi	Protestantski	Rim. kat.		Sunca		Mejseca	
				zhod	záhod	zhod	záhod
1 Pondělek	Egyed	Egyed ap.		5 18	6 41	4 1	0 42
2 Tork	Rebeka	Števan kr.		5 19	6 39	4 45	1 44
3 Srěda	Hilda	Mansvét pk.		5 20	6 39	5 23	2 49
4 Četrtek	Rozália	Vit. Roza		5 21	6 36	5 57	3 56
5 Pétek	Viktor	Just. Lovrenc		5 23	6 33	6 26	5 1
6 Sobota	II. Peter kralá roj. dén			5 24	6 31	6 54	6 6
36. tjeden.	Evang. Luk. 10, 23—37. Epist. Gal. 3, 15—22.						
7 Nedela	Po sv. tr. 13	Sv. tr. 14		5 26	6 29	7 21	7 9
8 Pondělek	Marija	Mála meša		5 27	6 27	7 48	8 12
9 Tork	Ádam	Kl. sv. Peter		5 28	6 26	8 15	9 13
10 Srěda	Erik	Tol. Mikloš		5 29	6 24	8 46	10 9
11 Četrtek	Teodora	Prot. i jácint		5 31	6 22	9 17	11 11
12 Pétek	Guido	Marijino imé		5 32	6 20	9 55	12 8
13 Sobota	Ludovika	Notburga d.		5 34	6 18	10 38	1 2
37. tjeden.	Evang. Luk. 17, 11—19. Epist. Gal. 5, 16—24.						
14 Nedela	Po sv. tr. 14	Sv. tr. 15		5 35	6 16	11 25	1 53
15 Pondělek	Nikodem	Mar. 7 žal.		5 37	6 13	—	2 40
16 Tork	Edit	Kornél p.		5 37	6 12	0 18	3 24
17 Srěda	Ludmila	Sv. Fran. r.		5 39	6 0	1 17	4 3
18 Četrtek	Titus	Kup. Jožef		5 40	6 7	2 22	4 40
19 Pétek	Vilhelmina	Január m.		5 42	6 5	3 31	5 14
20 Sobota	Friderika	Eusták		5 43	6 3	4 43	5 48
38. tjeden.	Evang. Mat. 6, 24—34. Epist. Gal. 5, 25—6, 10.						
21 Nedela	Po sv. tr. 15	Sv. tr. 16		5 45	6 0	5 56	6 18
22 Pondělek	Moric	Moric m.		5 45	5 59	7 12	6 51
23 Tork	Tekla	Tekla dev.		5 47	5 57	8 28	7 27
24 Srěda	Gelért	Mar. reš. voz.		5 48	5 55	9 44	8 6
25 Četrtek	Kleofáš	Gelért m.		5 50	5 54	10 56	8 51
26 Pétek	Justina	Cipr. i Just.		5 51	5 50	12 4	9 41
27 Sobota	Ádalbert	Koz. i Dam.		5 53	5 48	1 7	10 37
39. tjeden.	Evang. Luk. 7, 11—17. Epist. Efez. 3, 13—21.						
28 Nedela	Po sv. tr. 16	Sv. tr. 17		5 54	5 46	1 59	11 37
29 Pondělek	Mihál	Mihál ark.		5 55	5 43	2 44	—
30 Tork	Jeromoš	Jeromoš		5 56	5 41	3 24	0 40

Vrejmena houd pouleg Herschela: Spremenjávno vrejmen, od 5-ga vedrno, lejpi dnévi, po 13-om deždževno, veterno vrejmen, od 20—25 spremenjávno, nato znova deždževni dnévi.

Prvoga je dén dúgi 13 vör 23 min., do konca mejseca se 1 vöro 38 min. skrajša.

Začétek sprotoletjtja 23-ga ob 11 vöri 33 min.

Oktober má 31 dní, Svestvinšček

Tjédnični dnévi		Proteštantski	Rim. kat.		Sunca		Mejseca	
					zhod	záhod	zhod	záhod
1	Srêda	Malvin	Remig pk.		5 58	5 40	3 58	1 49
2	Četrtek	Petra	Angelje var.		5 59	5 38	4 24	2 51
3	Pétek	Helga	M. sv. Terezija		6 1	5 36	4 57	3 56
4	Sobota	Ferenc	As. Ferenc		6 3	5 34	5 23	4 59
40. tjeden.		Evang. Luk. 14, 1—11. Epist. Efez. 4, 1—6.						
5	Nedela	Po sv. tr. 17	Sv. tr. 18		6 3	5 33	5 49	6 1
6	Pondêlek	Bruno	Bruno sp.		6 5	5 31	6 17	7 3
7	Tork	Amália	Kr. sv. rož. v.		6 6	5 29	6 46	8 3
8	Srêda	Etelka	Vel. gosp.		6 8	5 27	7 18	9 2
9	Četrtek	Déneš	Déneš pk. m.		6 10	5 25	7 53	9 59
10	Pétek	Gedeon	Borg. Ferenc		6 11	5 23	8 32	10 54
11	Sobota	Brigitta	Placidia		6 12	5 20	9 17	11 45
41. tjeden.		Evang. Mat. 22, 34—46. Epist. I. Kor. 1, 4—9.						
12	Nedela	Po sv. tr. 18	Sv. tr. 19		6 13	5 19	10 7	12 36
13	Pondêlek	Kálmán	Edvard kr.		6 15	5 17	11 3	1 18
14	Tork	Helén	Kalist p. m.		6 17	5 15	—	1 58
15	Srêda	Terezija	Terezija		6 18	5 13	0 4	2 35
16	Četrtek	Gál	Gál ap.		6 20	5 10	1 9	3 10
17	Pétek	Hedvig	Al. Margit		6 21	5 9	2 18	3 42
18	Sobota	Lukáč	Lukáč ev.		6 22	5 8	3 20	4 14
42. tjeden.		Evang. Mat. 9, 1—8. Epist. Efez. 4, 22—28.						
19	Nedela	Po sv. tr. 19	Sv. tr. 20		6 24	5 6	4 45	4 46
20	Pondêlek	Iréna	Vendel		6 25	5 4	6 3	5 21
21	Tork	Oršolja	Oršola m.		6 27	5 2	7 20	5 59
22	Srêda	Elód	Kordula d.		6 28	5 0	8 36	6 42
23	Četrtek	Gjôngjike	Ignác p.		6 30	4 58	9 50	7 32
24	Pétek	Šalamon	Rafael ark.		6 31	4 57	10 55	8 28
25	Sobota	Blanka	Mor pk.		6 32	4 55	11 55	9 28
43. tjeden.		Evang. Mat. 22, 1—14. Epist. Efez. 5, 15—21.						
26	Nedela	Po sv. tr. 20	Sv. tr. 21		6 34	4 54	12 44	10 33
27	Pondêlek	Sabina	Sabina		6 35	4 52	1 26	11 39
28	Tork	Šimon, Judáš	Šimon i Jud. a.		6 37	4 50	2 2	—
29	Srêda	Zenő	Narcis pk.		6 39	4 48	2 32	0 44
30	Četrtek	Kološ	R. sv. Alfonz		6 40	4 47	3 0	1 48
31	Pétek	Spom. ref.	Farkaš pk.		6 41	4 46	3 28	2 52

Vrejmera houd pouleg Herschela: Mejseca prve dni de vřejmen preveč premenjávno, 12—19 preveč deždževno, po 20. tom premenjávno, vřetno i deždž. Prvoga je dén dugi 11 vřor 42 min, do konca mejseca se 1 vřoro 37 min skrajša.

Regule vrejmena: Či drevja listje dugo káple doli: velko zimo, čí hitro: ráni mraz i na prišestno leto obilnost znamenŭje. Či dosta listja ostáne na drevji: dosta goseníc bode v leti.

Gda pride že Šimeon Judáš,
V plateni lačaj mrzlo máš.

Ne blôdite: Bôg se ne dá osmejávati. Ár kakoli seja človik, tisto bo-
de i žeo. Záto, kí seja na tejlo svoje, z tejla bode žeo skvarjenje; kí pa seja
na Dŭh, z dŭhá bode žeo žítek vekivečnĭ. (Gal. 6, 7—8.)

Za drágo ceno ste kŭpleni, nebojte slugi lŭdi. (I. Kor. 7, 23.)

Hvála pa Bôgi za neizgovorjeni dár njegov. (II. Kor. 9, 15.)

OKTOBER

Mejseca premenjávanje:

5-ga ☿ ob 9 vŭri 32 min., 13-ga ☾ ob 1 vŭri 52 min.,
20-ga ♀ ob 3 vŭri 20 min., 27-ga ☾ ob 6 vŭri 4 min.

Kmeta oupravice v-oktobri:

Mlatidev. Hramŭv popravek. Hajdino žeti, kukorco trgati, repo brati: práh-
šenje, poti poprávlati, trávník vláčiti, z pepélom posipávati, v mokroči po nji
nej pásti. Na súho krmo se predjati. Svinjé na strnjišči pásti. Prasice pŭščati
na sprotolešnje kotenje. Konžare z ovsom krmiti. Gjaram dobro polagati.
Drevje okápati i gnojiti. Zelje notri devanje, kolje vkŭp pobéranje, brátva,
grobanje, gnojenje, notri pokrivanje, kolje vréd sklásti.

November má 30 dní, Andrejšček

Tjédnični dněvi	Proteštantski	Rim. kat.		Sunca		Mejseca	
				zhod	záhod	zhod	záhod
1 Sobota	Mariana	Vsê sv. dén		6 42	4 44	3 53	3 54
44. tjeden.	Evang. Jan. 4, 47—54. Epist. Efez. 6, 10—17.						
2 Nedela	Po sv. tr. 21	Sv. tr. 22		6 44	4 42	4 20	4 54
3 Pondělek	Gjžō	Mrtvecov dén		6 46	4 40	4 48	5 55
4 Tork	Károlj	Bor. sv. Károlj		6 48	4 39	5 18	6 54
5 Srěda	Imre	Imre herceg		6 49	4 37	5 52	7 53
6 Četrtek	Lénárd	Lénárd		6 50	4 37	6 30	8 48
7 Pétek	Režō	Engelb. pk.		6 52	4 35	7 13	9 42
8 Sobota	Gottfried	Gottfried		6 54	4 34	8 0	10 31
45. tjeden.	Evang. Mat. 18, 23—35. Epist. Fil. 1, 3—11.						
9 Nedela	Po sv. tr. 22	Sv. tr. 23		6 55	4 32	8 54	11 16
10 Pondělek	Luther	Av. Andráš		6 57	4 31	9 51	11 58
11 Tork	Márton	Márton pk.		6 58	4 29	10 53	12 37
12 Srěda	Jónáš	Márton p. m.		6 59	4 28	11 59	1 9
13 Četrtek	Sanisló	Kost. Sanisló		7 —	4 27	—	1 40
14 Pétek	Klementina	Jozafát m.		7 2	4 26	1 7	2 11
15 Sobota	Lipót	Vel. Albert		7 4	4 25	2 18	2 42
46. tjeden.	Evang. Mat. 22, 15—22. Epist. Fil. 3, 17—21.						
16 Nedela	Po sv. tr. 23	Sv. tr. 24		7 5	4 23	3 33	3 14
17 Pondělek	Hortense	Čūd. Gergelj		7 7	4 22	4 50	3 49
18 Tork	Ödön	Pet.-Pav. baz.		7 9	4 21	6 8	4 30
19 Srěda	Erzébet	Erzébet		7 10	4 20	7 24	5 17
20 Četrtek	Jolán	Vališ Félík		7 11	4 19	8 37	6 10
21 Pétek	Olívér	Sv. M. prik.		7 12	4 19	9 42	7 12
22 Sobota	Cecilia	Cecilia m.		7 14	4 18	10 38	8 18
47. tjeden.	Evang. Mat. 9, 18—26. Epist. Kol. 1, 9—14.						
23 Nedela	Po sv. tr. 24	Sv. tr. 25		7 15	4 17	11 24	9 25
24 Pondělek	Ema	Sv. Jánoš krst.		7 17	4 16	12 3	10 33
25 Tork	Katalin	Katalin m.		7 18	4 15	12 36	11 30
26 Srěda	Miloš	Ber. sv. Jánoš		7 20	4 14	1 6	—
27 Četrtek	Virgil	M. Maria		7 20	4 14	1 32	0 43
28 Pétek	Štefánia	Pignateli		7 21	4 13	1 59	1 46
29 Sobota	Noé	Saturnin m.		7 23	4 13	2 25	2 47
48. tjeden.	Evang. Mat. 21, 1—9. Epist. Riml. 13, 11—14.						
30 Nedela	Advent 1	Advent 1		7 24	4 12	2 45	3 47

Vrejmena houd pouleg Herschela : Novembra prve dni deždževno, 13—19 viher, močno vetrovje, 20—25 močno razhlajenje, vöteri, konca meseca vedrno ali mrzli dněvi.

Prvoga je dén dugi 10 vör 2 min., do konca meseca se 1 vöro 14 min. skrajša.

December má 31 dní, Prosinec

Tjédnični dněvi	Proteštantski	Rim. kat.		Sunca		Mejseca	
				zhod	záhod	zhod	záhod
1 Pondělek	Drž. svétek	Drž. svétek		7 26	4 12	3 21	4 47
2 Tork	Olivia	Bibiana m.		7 27	4 11	3 53	5 46
3 Srěda	Borbála	Xavér Franc		7 28	4 11	4 30	6 43
4 Četrtek	Vilma	Borbála m.		7 30	4 10	5 11	7 38
5 Pétek	Miklůš	Sabas ap.		7 31	4 10	5 56	8 29
6 Sobota	Ambruš	Miklůš pk.		7 33	4 9	6 48	9 16
49. tjeden.	Evang. Luk. 21, 25—36. Epist. Riml. 15, 4—13.						
7 Nedela	Advent 2	Advent 2		7 34	4 9	7 44	9 58
8 Pondělek	Maria	Mar. popr.		7 35	4 9	8 44	10 37
9 Tork	Natália	F. sv. Peter		7 36	4 9	9 46	11 11
10 Srěda	Judit	Melkiades p.		7 36	4 9	10 53	11 42
11 Četrtek	Árpád	Domáz p. m.		7 37	4 9	11 59	12 12
12 Pétek	Gabriela	Otilia d.		7 38	4 9	—	12 43
13 Sobota	Luca	Luca d.		7 39	4 9	1 10	1 12
50. tjeden.	Evang. Mat. 11, 2—10. Epist. I. Kor. 4, 1—5.						
14 Nedela	Advent 3	Advent 3		7 40	4 9	2 24	1 45
15 Pondělek	Johana	Valér		7 40	4 10	3 38	2 20
16 Tork	Albina	Etelka cas.		7 41	4 10	4 55	3 2
17 Srěda	Lázár	Lázár Kán.		7 42	4 10	6 9	3 52
18 Četrtek	Augusta	Grácián		7 43	4 10	7 19	4 49
19 Pétek	Viola	Pelágia		7 43	4 11	8 22	5 54
20 Sobota	Teofil	Timót m.		7 44	4 11	9 15	7 3
51. tjeden.	Evang. Jan. 1, 19—28. Epist. Fil. 4, 4—7.						
21 Nedela	Advent 4	Advent 4		7 44	4 12	9 59	8 13
22 Pondělek	Zenó	Zenó m.		7 45	4 12	10 36	9 22
23 Tork	Viktoria	Viktoria		7 45	4 13	11 8	10 31
24 Srěda	Ádám i Éva	Ádám i Eva		7 46	4 13	11 37	11 34
25 Četrtek	Božič	Božič		7 46	4 14	12 3	—
26 Pétek	Štefan mtr.	Štefan mtr.		7 47	4 14	12 30	0 38
27 Sobota	Jánoš	Jánoš ap.		7 47	4 15	12 57	1 39
52. tjeden.	Evang. Luk. 2, 33—40. Epist. Gal. 4, 1—7.						
28 Nedela	Po Božiči	Dr. dec. dén		7 47	4 16	1 24	2 39
29 Pondělek	Dávid	Tomáš pk. m.		7 47	4 17	1 55	3 38
30 Tork	Zoárd	Dávid		7 48	4 17	2 29	4 35
31 Srěda	Silvester	Silvester p.		7 49	4 18	3 9	5 31

Vrejmena houd pouleg Herschela: Decembra prvi tjeden mrzeo, deždž ali sněj, močno zápiše, od 10 na vedrno, ali mrzlo vrejmen, od 18—31, vihérni mrzli dněvi.

Prvoga je dén dugi 8 vör 46 min., do 22-ga 19 min. se skrajša, potem do konca meseca 2 min. prirasté.

Zima se začne 22-ga ob 6 vöri 45 min.

Regule vrejmena: Či na sváto nôč zdôc (od shoda) veter piše: kûgo; či vedrnjâk (od zâhoda): pomor; či jug beteg; či sever — dobro leto znamenûje. — Či na stáro leto deždž ide, na gojldno pa sunce sija, te se troštajmo dobroga pôva. — Ali či je nôč i dên glihno vrejmen, teda lahko govorimo:

Silvester je dobro spuno,
Leto bode dobro puno.

Či je prosinec zeléni,
Vûzem bode snežéni
Či na svêto nôč snejg ide,
Teda dobro leto bode!

Či prvoga sunce sija,
V leti de velka vročina;
Te drûgi pa či de svekli;
Drâgoča od toga visi.

Ovo stojim pred dverami i trûplem. (Ozn. 3, 20.)

Tak je lûbo Bôg ete svejt, da je siná svojega jednorodjenoga dao, da vsâki, ki vu njem verje, se neskvari, nego mâ žitek vekivečen. (Jan. 3, 16.)
Jas sem Alfa i Omega, začétek i konec, te prvi i slednji. (Ozn. 22, 13.)

DECEMBER

Mejseca premenjâvanje:

3-ga ☾ ob 9 vûri 51 min., 11-ga ☾ ob 7 vûri 48 min.,
18-ga ☾ ob 11 vûri 18 min., 25-ga ☾ ob 11 vûri 43 min.

Kmeta oupravice v decembri:

Snejg odmetâvati. Léd voziti. Drva voziti. Gnojiti. Skornati snejg z svinjâmi spotreti. Trâvnike z gnojšnicov polevati. Konje podkovati dati; mlâde žrebce, žrebice, teočice voziti včiti. Prâsce z-ječmenom krmiti. Perotnine na toplom držati. V jeseni posadjeni cepik zemlô z-gnojom pokriti. Seménje vôtiti, pobérati. Rigoleranje. Kolje rêditi za gorice i. t. v.

Prvle kak bi šteii kúpiti manufakturno blágo, si poglednite trgovino

WEISS ŽIGE

MURSKA SOBOTA

Aleksandrova c. 17. (poleg trg. Bata)

NA ZÁLOGI MÁMO:

vse vrste žimske krátke i duge **MOŠKE KAPUTE** nepremočlive moške, ženske i otroške „**HUBERTUS**“ **PLÁŠČE** i duge **ŽENSKÉ KAPUTE**, vse vrste moških i otroških **GOTOVIH OBLEK**. — Velika izbira **HOB**. — Velika záloga vse vrste kamgarov, štofov i caigov. — Obleke izdelávamo túdi po **MERÍ, TOČNO I SOLIDNO**.

Pridite i si vse to lahko poglédnete, brez toga, da bi vás sili za nakúp.

KMETJE, OBRTNIKI, TRGOVCI IN DELAVCI
nalágajo svoje peneze samo pri

KMEČKOJ POSOJILNICI

r. z.
z
n. z.

v Murski Soboti

Cerkvena c. št. 5.

V lastnoj hiši prek od birovije

Telefon štev. 62.

Ček račun štev. 15.229.

Kmetje, ta gasa je Vaša, zato se je poslužújte i jo túdi od vsakoga na hranilne knjižice i na tekoči račun ino je obrestúje nájboljše. Hranilne vloge znašajo dozďaj prek **osem milijonov** dinarov. (8,000.000 Din). Za té vloge je dobrega stánja polek lastne hiše do 65,000.000 Din. Letni promet je znašao v preminočem leti nad Din 20,000.000 ali z rečjov povedano: nad dvajsti milijon Din.

Nove vloge se vsaki čas izplačajo.

Posojila dávle na poroke (kezeše), tabulacijo i túdi v tekočem računi. Posojila dávle po nísoj obrestnoj meri. Rentni dávek od intereša za hranilne vloge pláča posojilnica **sáma** iz svojega. Kmetje, obrtníki, delavci i trgovci ne smete se spozábíti z té gase, štera v stiski podpéra naše lúdstvo.

Pridite v svoj dom, gde te poslužéni po svojoj voli!

NJEG. VELIČANSTVO KRALJ
PETER II.

Iméendnévi.

Abel, január 2	Aurél, oktober 5	Elemér, február 28
Ábrahám, augustuš 16	Aurélia, december 2	Eleonora, február 21
Adalbert, september 27	Ável, András, nov. 10	Ella, febr. 10, márc 24
Ádám, september 9		Előd, oktober 22
Ádám, Éva, dec. 24	Baláz, február 3	Elvira, február 10
Adél, január 29	Bálint, február 14	Elza, december 1
Adolár, ápriliš 21	Barnabáš, májuš 18	Emánuel (Manó), márciuš 26
Adolf, február 12	Beatrix, juliuš 29	Emil, májuš 28
Adorján, márc 5	Beata, január 1	Emilia, juliuš 19
Ágota, jan. 11, febr. 5	Béla, ápriliš 23	Emma, ápriliš 19, november 24
Ágneš, január 21	Bella, juniuš 2	Engelbert, november 7
Ágošton, augustuš 28	Benedek, márciuš 21	Ernestina, augustuš 29
Ákoš, február 27	Benjamin, márciuš 31	Erhardt, ápriliš 9
Aladár, márc 11	Bernát, májuš 20	Erika, augustuš 31
Alajoš, juniuš 21	Berta, augustuš 6	Ervin, ápriliš 26
Albert, ápriliš 23	Bertalan, augustuš 24	Ernő, január 12
Albin, márc 1	Bertold, jul. 27, nov. 17	Eržebet, november 19
Alfréd, február 23	Bódog, jan. 14, nov. 20	Ester, májuš 24
Alice, márc 8	Boldizár, január 6	Etelka, oktober 8
Álmoš, február 20	Bonifác, májuš 14	Eva, december 24
Amália, jul. 10, okt. 7	Borbála, december 4	Ežaiáš, juliuš 6
Ambruš, apr. 4, dec. 7	Bruno, oktober 6	
András, február 4, november 30		
Angelika (Angyalka), májuš 31	Cecilia, november 22	Fàbiàn, január 20
Anna, febr. 19, jun. 2, juliuš 26	Ciril, juliuš 7	Farkaš, sept. 1, aug. 23
Antal, jan. 17, jun. 13, juliuš 5	Ciprián, september 26	Felix, juniuš 9
Antónia, juniuš 13	Cyrák, augustuš 8	Ferdinánd, májuš 26
Antónius, májuš 10	Cyrl, február 9, márciuš 29	Ferenc, jan. 29, jun. 16, oktober 4 i 10
Apollónia, január 28		
Aranka, febr. 8, dec. 2	Damaskus, december 11	Flóra, jun. 19, nov. 23
Aristid, ápriliš 27	Dániel, juliuš 21	Flórián (Floris), májuš 4
Armin, májuš 10	Dávid, december 29	Franciška (Fáni), márc 9
Arnold, juniuš 18	Dežő, májuš 23, dec. 15	Frida, májuš 6
Aron, ápriliš 2	Déneš, oktober 9	Friderika, september 20
Árpád, márciuš 31, december 11	Domokoš, augustuš 4	Frigyeš, juliuš 18
Artur, január 22	Dorottya, február 6	Filip, máj. 1, 26, aug. 23
Atanáz, májuš 2	Dömötör, oktober 26	
Attila, január 7		
Augusta, december 18	Eduárd, márciuš 18, májuš 26, oktober 14	Gábor, márciuš 24
	Edith, september 16	Gabriella, december 12
	Egyed, september 1	(Gál) Gallus, okt. 16
	Elek, juliuš 17	Gáspár, január 6
		Gedeon, márciuš 28, oktober 10

Gellért, september 24
 Genoveva, január 3
 Gergor, március 12,
 november 17 (Čod.)
 Gertrud, március 17
 Géza, február 25
 Gizella, május 8
 Gottlieb, március 6
 Gottfried, november 8
 Guidó, september 12
 Gustav, jan. 16, márc 29
 Gyöngyike, október 23
 Győző, november 3
 Gyüri, ápriliš 24
 Gyula, ápriliš 12

Hajnalka, március 27
 Hedvig, október 17
 Helga, október 3
 Helén, október 14
 Henrik, júliuš 15
 Hermin, ápriliš 13
 Hilda, sept. 3, jun. 17
 Hubert, március 20
 Hugó, ápriliš 1

Ibolya, augustuš 7
 Ida, ápriliš 13
 Ignác, febr. 1, júliuš 31,
 október 23
 Ilés, júliuš 20
 Ilma, ápriliš 18
 Ilona, augustuš 18
 Imre, november 5
 Ince, júliuš 28
 Ipoly, augustuš 13
 Irén, október 20
 Irma, május 3
 Iván, júniuš 24
 Izabella, júliuš 12
 Izidor, március 30,
 ápriliš 4
 Izó, augustuš 26

Jakab, máj. 1, jul. 25
 Janka, május 24
 Jánoš, november 24,
 december 27

Jenő, júliuš 13
 Jeromoš, september 30
 Jób, september 27
 Johanna, december 15
 Jolán, november 20
 Jónás, november 12
 Jonathán, május 11
 Józef, febr. 4, márc 19,
 aug. 27, sept. 18
 Judit, jul. 30, dec. 10
 Júlia, Juliána, febr. 16,
 május 22
 Julián, január 9
 Justin, júniuš 16
 Justina, september 16

Kajetán, ápriliš 22
 Kalist, október 14
 Kálmán, október 13
 Kamil, Kamilla, dec. 28
 Károly, jan. 28, nov. 4
 Karolin, febr. 2
 Katalin, febr. 13, apr. 30,
 november 25
 Kázmér, március 4
 Kelemen, november 23
 Kerestélj, ápriliš 3
 Klára, augustuš 12
 Klementína, nov. 14
 Kleofáš, september 25
 Klotild, júniuš 3
 Kočárd, ápriliš 19
 Kolož, október 30
 Konrád, február 18
 Konštantin, február 1
 Kornél, júliuš 3
 Kornélia, március 3
 Krištof, március 15
 Kristián, március 13
 Kristina, júliuš 24

Lajoš, aug. 19 i 25
 Lampert, sept. 17
 Lásló, júniuš 27,
 augustuš 8
 Lázár, december 7
 Laura, júniuš 17

Leander, február 28
 Lehel, augustuš 2
 Leó, ápriliš 11
 Leókádía, december 9
 Leona, Leontine, jan. 4
 Lenárd, november 6
 Lenke, ápriliš 29
 Lidia, ápriliš 8
 Lili, júliuš 11
 Lipót, november 15
 Livia, ápriliš 6
 Lóránt, január 15
 Lothár, január 27
 Lórinč, augustuš 10
 Luca, december 13
 Lujza, március 2
 Lujzi, júniuš 21
 Ludovika, september 3
 Lukáč, október 18
 Lukrécia, júliuš 9

Makár, január 2
 Magda, május 27
 Magdolna, júliuš 22
 augustuš 3
 Malvin, október 1
 Manó, március 26
 Marcel, január 9
 Marcion, ápriliš 26
 Margit, júniuš 10,
 júliuš 20
 Mária, aug. 15, sept. 8,
 dec. 8
 Mária-Magdolna, jul. 22
 Marianna, nov. 1
 Marko, ápriliš 25, jun.
 18, október 17
 Márta, júliuš 29
 Märton, nov. 10 i 11
 Märtonka, január 30
 Máté, september 21
 Matild, március 14
 Matjáš, február 24
 Medárd, júniuš 8
 Melánia, január 10
 Menyhért, aug. 22
 Metod, júliuš 17
 Mihálj, september 29

Miklós, december 6
Mikša, október 12
Miloš, november 26
Móric, september 22
Mózeš, májuš 16

Nándor, májuš 30
Napoleon, májuš 7
Nikódém, september 15
Nóé, november 29
Norbert, júniuš 6

Odó, november 18
Oktaviàn, márciuš 22
Olga, júliuš 27
Olivér, november 21
Olimpia, márciuš 10
Oršola, október 21
Oskár, júliuš 31
Osváld, augustuš 5
Ottó, márciuš 23
Ottmár, november 16
Ottokár, júliuš, 2, no-
vember 4
Ottília, december 13

Ödön, november 16
Öžéb, augustuš 14

Pál, január 25, márciuš
7, júniuš 26, 29 i 30
Paula, márciuš 22,
júniuš 3
Paulína, júniuš 22
Péter, Pál júniuš 29
Péter, január 31, febr.
22, ápriliš 29, májuš
19, augustuš 1, okt.
19 i dec. 5

Petra, október 3
Petronella, májuš 31
Piroška, január 18,
november 28
Pius, máj. 5, jul. 11
Pongráč, májuš 12

Rafael, jun. 20, okt. 24
Ráhel, február 4

Rajner, júniuš 17
Rebeka, september 2
Regina, september 7
Režó (Rudolf), ápr. 17,
november 7
Rihárd, ápriliš 3
Róbert, júniuš 7
Rókuš, augustuš 16
Róland, májuš 29
Roman, augustuš 9
Roza, augustuš 30
Rozália, september 4

Šalamon, október 24
Šamu, augustuš 21
Šándor, február 26,
márciuš 18
Šara, január 19
Šarolta, májuš 19
Šebeščén, január 20
Šimeon, február 18
Šimon, jan. 5, okt. 28
Štefánia, november 28
Štefan, aug. 20, dec. 26
Sabjana, február 20,
október 27
Sanisló, november 13
Servác, májuš 13
Severin, január 8
Severian, február 21
Sidonia, júniuš 1
Silárd, ápriliš 22
Silvester, december 31
Sinér, december 12
Sylvia, november 26

Tomáš, márciuš 7,
december 21 i 29

Tacian, január 12
Tádé, január 24

Terézia, júliuš 8, okto-
ber 15

Tekla, september 23

Teodor, september 11

Teofil, december 20

Tibold, júliuš 1

Timon, ápriliš 19

Tibor, ápr. 14, aug. 11
Titus, jan. 4, sept. 18
Tivadar, ápriliš 20, no-
vember 9
Tóbiáš, júniuš 13
Tódor, február 7
Trikráli (Gášpár, Meny-
hért, Boltizár) jan. 6

Ubul, májuš 17

Valér, december 15

Valéria, ápriliš 28

Valter, júliuš 16

Vazul, júniuš 14

Vendel, október 20

Vencel, september 28

Veronika, júliuš 9

Vid, júniuš 15

Vidor, január 13

Viktor, september 5

Viktoria, december 23

Vilmoš, január 10,
júniuš 25

Vilma, december 5

Vince, ápriliš 5,
júliuš 16

Viola, december 19

Virgil, november 27

Virgília, január 31

Vrban, májuš 25

Vouri, júliuš 4

Wladimir, júliuš 24

Xavér, (Ferenc) decem-
ber 3

Zakariáš, september 6

Zita, ápriliš 27

Zoárd, december 30

Zoltán, júniuš 23

Žigmond, májuš 2

Žofia, májuš 15

Žolt, ápriliš 10

Žuzánna, február 19

Stô lêt staroga očo

pripovedávanje, tanáčdávanje za 1941 leto Evan-
geličanskoga Kalendarija čitatele.

Edno leto smo pá za sehom niháli,
Hvála Bôgi, ka smo se prêk prehránili,
Grozen je bio šorš naš, národov žívlênje,
Neznošena mantra njegovo trplênje. —
Strsne se nam srdcé, či nazâ zmíslimo,
Zmôti se nam pamet, či na njé míslimo :
Zvônředni mraz v zímí, késno sprotolêťje,
Súhoča, drágoča, krvi prelêvanje,
Národov grôžanje, od bojn trepetanje,
Nestálnosti šorša, nôč i dén vcaganje.
Zakâ se je tomi tak moglo goditi
Ino na ete svêť tak trden sôd príditi ? !
— Netrplívost lúdi, národov lakovnost,
Zgánjanje, iskanje ti zemelski zmožnost,
Krví prelêvanje, vrêdnost zničávanje
I vse, ka je Bože, tá zametávanje.
Što je vse toga zrok ? — Gvúšno nê ti spôdnji,
Nego v obilnosti živôči, ti zgornji.

Pa kak lahko bi vsi, en pôleg drúgoga
Lúšno tá živeli, žitek mirovnoga.
Velika je zemla, néba blagoslovna,
Samo med národmi falì dobra vola.
Ne čudújmo se tak, či se i natúra
Zburkáva i grozi, nenáide határa.
Neznosne vdárce : mraz, sújočo, drágočo dáva,
Na pokôro lúdi sílov povrnjáva.
Ti krepki slabêšim nedájo živeti,
Sebi, podjárem vu robstvo je podrêti.
Cêli svêt se burka, en ovoga stiskáva;
Prémôčen vbôgoga težì, zametáva,
Neverje, ka je té tûdi Bože stvorjênje,
Koga bantúvati je grozno vgrešênje.

*

Dnesdén nájveč lúdi si vnêmar tak misli,
Ka blájženstvo stoji v-zemelskoj vrêdnosti.
Vnôgi, kl nemajo, — si dosta želêjo,
Kl pa májo, — za več ino več, skumnêjo.
Za zálož se grizêjo, kako zvirína,
Človek, človeka gûli, kak ta divjáčina !

*

Brátci jas sem dosta lêt eti preživo,
Vse, ka sem prorokúvao, se je spunilo.
Čújte ! Moja rêč je : prošnja, tanáč dáni :
Povrnte se, — nedrevente vu tom stáni,
Nego v-dúši i poníznosti srdc djánji
Se povrnte k-Bôgi, k-Oči nebeskomi.
Jedíno je on zmožen naš šorš zbôgšati
I tûdi ga pobôgša, či smo ga vrêdni !

*

Billí so že večkrát prispodobni hípi,
Mantre i težkôče bojov puni brigi.
Ali Gospodin Bôg je je vse odvrno,
Národov šorš je na dobro preobrnó,
Kak je tô Noéji pravo pri potopi :
*„Neščem več kunôti zemlè za človeka
Hüdôbe volo, ár so njega hotênja
Od rodjenjá hípa mao grêšna skvarjênja.*

*Po etom dokeč de stála zemla eta
Se naj več neskonča sejätev i žetva,
Mraz ino toplôča, leto ino zima,
Dên ino nôč, eden zandrûgim zrêdoma!“*

*

Ali, zdâ pa pazte vsi na moje rečj,
Da znâte, kak se v-tom leti z-vami zgodi.

Zima :

Túžna je bíla ta preminôča zlma,
Náimre siromáki velka sũkešína.
Med skuzami je on trošo tá svoj žitek
V mrázi, v sũkešíni noso, meo prebítek,
Ali v etom leti tô že nebode tak,
Vse, ka vam právim zdâ, bode svêto ovak.
Ti zgrablívi lûdjé se nikaj strêznijo
I visike cêne se vküper skrčijo.
Bô pripravno vrêmen, vsê m nam de prijétno,
Bode bár tûdi snêg, — sêtvi je potrêbno,
Ár brezi toga ona preide naveke
I národi správi nezrečene moke.
Vsáki z-nás meo bode razveseljávanje
I z-fašenski dobrôt sladko koštávanje.
Tak, da se ti postni dnévi priblížajo,
Jezere vu srdcáj Bôga zvišávajo !

Sprotolêtte :

Lêpo sprotolêtte pá pride za zimôv,
I obilno leto, dobra jesên z brátvov,
Ogradje, logôvje puni bodo z cvêtjom,
Puna de natûra z ftičkov — pesmí glásom. —
Gazda z dobrov aolov de šô vô na njiva,
Gde de se ta črstva sêtva zelenila.
Ali samo lí on ki je v zimi, v leti
Vu erdéčoj zorji že vônê na deli.
Što išče, on náide vsigdár dêl povôli
I či se zvôn sébe tûdi vûpa v Bôgi.
Takši vrêli kmet se nema kaj bojati,
Dela svojga nájem obilno jemati.

Leto : Preminôče leto je prav dobro bilô,
Ár je vrêmen vedno li poprav hodilo.
A od prišestnoga jas ešče več čakam,
Lehko ste mirovni, nede kvár pod zrákom.
Gda v-oslico pride, vkúp se správi silje,
Tô je polodelca, veliko veselje.
Kapa gda mašini múvijo, frnijo
Ino čisto silje vu granár dobijo !
Poprêk de dober pôv, se lahko trôštate,
Za šteroga srdcá Bôgi hválo dajte !

Jesèn :

Goričnomi vérti je té cajt veselí,
Vinográda gyámí do lúšni, nê zéli,
Ki vu brátve hipi blôdno norújejo,
Od sladke župe se bogme z pét vržejo.
Dobro trbê záto paziti na brátvo,
Naj njê vrêmena hôd nebode kak kvárno.
Eden tjeden či se lêpo vrêmen káže,
Za njim hitro deždži i blato se máže.
Vrêmen záto dobro máte ponúcati,
Do Ferencovoga sejátev skončati
Pod sprotolêšnje zemlô gori sprahšiti,
Ár de jo tak ležê dobro okopati.
Drevje pognojiti, cepike spoviti,
Pred mrazom i snegom vse delo včiniti.
Naj, kak se ti zima ino mraz nakloni,
Je konec včinjeni deli zvônêšnjemi.
Zdaj prido koline, trojnikov vmárjanje,
Vesélo vživanje braske drobovine,
Štero de krepila rezna kapla trsa,
Otávi nas v-têli, liki náraš rosa.
Radost nam tú trbê po telkom trplênji,
Da bode národ pá v-vesélnom razmênji.
Blagoslov Boži boj zdâ z vami zevsêmi,
Obdržte me vu vašem dobrom spômenki,
Tak da k-letí nazâ esi k-vam mam pridti,
Vsi bodete v-zdrávji ino ešče v-žitki.

Pozdráv k-čtitelom na 1941. leto Evangelíčanskoga Kalendarija.

Z radostjôv, z srdcá pozdrávlamo „Evangelíčanskoga Kalendarija“ poštvane čtitele, da zdâ že ob devetnájsetikrát, od 1923. leta mao, trüplemo pri vaši pošteni hiž dveraj i prosimo, da nam je odpréte.

Prosimo, da edne drúge dveri tüdi znôva odpréte, tô je vaši srdc dveri, da naj v njé vzemejo one návuke, štere na njega stránaj od rázločni pisátelov v-več féle dôb, vküpglasno, vu ednom dühi pred vás glásijo. Nji ideja naj bode: **Bôg, vera i domovina.**

Dosta vugodni náglasov je zbúdilo v preminôči létaj Evang. Kalendarija čtenjè; vnogo, düšo podigávajôčega sve-dôstva smo sküsili i vžívali med rázločnimi vrstami tüvárištva onoj lübéznosti, z-šterov so naš kalendari sprijali i podpérali. Té nástaj nas je navdüšávao i na delo būdio vu preminôčem i bode nadaljávo po etomtoga vu príšestnom vrêmeni tüdi.

Nê za materiálnoga, nego za dühovnoga, Kristušovoga evangelioma ideov razšürjávaja interesov volo, prosimo nadale Evang. Kalendarija dobrovolno razšürjávaje i podpéranje.

Za Božega blagoslova prošnjôv püstímo pá na pôť Evangelíčanski Kalendari na devetnájseto létnico 1941 návadno leto.

Murska Sobota, 1. oktobra 1940.

Reditelstvo.

HAHN PAVEL
MURSKA SOBOTA

Kolodvorska ul. 1.

Telefon 49.

*Veletrgovina manu-
fakturnega, pletene-
ga in krátkega
blága.*

*Prodaja samo na
VELIKO.*

Na nôvo leto.

Dáj nam oh Bôg dobro leto;
Ka nam trbê vse vugodno:
Krúha i vína zavolé,
Ka nam želê têlo srdcé.

Zdrávje, mir, verne sôsede,
Neskazlîve prijátele,
Da vse, ka z delom, z pámetjov
Si pripravimo z skrbnostjov;
Nê samî samo vživamo,
V-bôgim túdi darújemo!

Vari nás Bôg od nesreče,
Od neznošene drágoče,
Od sirotinstva, vdovinstva
Nás vari tvoja milošča;
Da te díči vsáka dúša,
Brez rázložka bôgša húša;
Ne obôžaj ni ednoga,
Milúj i nepokornoga,
Da te molijo vsi z-srdcá
Milošče punoga Bogá!

Pobožnost se povsod godí,
Vu vési, váraši, v-pôli,
Grêšno srdcé se spokorí,
Vu hûdôbi se neskvári:
Tak, da svêt ino Bôg vídi,
Ka se vu tom dobrom mladí,
Nepríde ono v skvarjênje,
Dobí nebesko žívlênje,
Z blájženmi se veselílo,
V grêhi se neo sramotílo.

Obari ob Bôg mirovnost,
Vse tvoje decé pokornost,
Da se v srdcáj vjedínajo,
Med seov v-míri prebívajo,
Naj jih nelôči hûdôba
I nemôti grêšna zblôda:
Tak da v-etom plačnom dôli
Žívmo med seov v dobroj vôli.
Kí pa či vô preminéjo,
Dúše njim v nébo prídejo. **F.J.**

To bôgše sta odnesla . . .

V-Kupak vési je živo eden naše vere človek, kí je bio vsefelé fretaš, goslar, zeljarezár, mrtvecov oblekávec, bakter, doktor, brivec i Bôg vê, ka vse nê vu ednoj osobi. K stáromi plébánuši je túdi on hodo brit, šteri bi rad toga krivoverca nazâ vu svojo ovčárnico povrno i dostakrát se je štükao žnjim.

— Vaše vadlúvânje je — právi ednôk: takše, ovakše, vkúp pobráno vadlúvânje, Luther i Kálvin sta je z-našega spokradnola.

— Gospon plébánuš — odgovorí brivec, nika bom njim právo. Ešče pômlim, ka so oni v peovnici meli eden máli lagvič dobroga seksárdskoga vína i eden vékši lagev prôste pikule. I jeli bár, ka so tóvajje to seksárdsko odnesli i to zbožnéše so tam povrgli.

Ka nam povêjo številke !

Evangelíčanska cêrkev na svêti.

Evangelíčanska cêrkev je nájvêkša i nájmočnêša proteštánuška cêrkev, njéni kotrig račun je dnes prek 85 milijónov. Poglednimo našo evangelíčansko cêrkev v številkej po ráz-ni držávaj :

Europa :

Nemčija	41,500.000	düş
Švedska	6,300.000	
Finska	3,600.000	
Danska	3,400.000	
Norveška	2,800.000	
Lettonija	1,100.000	
Estonija	1,000.000	
Rusija	1,000.000	
Polska	900.000	
Madžarska	600.000	
Romunija	400.000	
Jugoslavija	200.000	
Ostale države v Evropi	300.000	
Severna Amerika	20,000.000	
Južna Amerika	500.000	
Azija	1,100.000	
Afrika	500.000	
Australija	50.000	
Vsega vküper	85,250.000	düş

Rázna verevadlúvánja na svêti.

Krščanje	720,000.000	düş
Kínajsko vatlúv.	450,000.000	
Mohamedánci	250,000.000	
Hinduisti	240,000.000	
Budhisti	200,000.000	
Fetišizem	94,000.000	
Brez konfesionalci	40,000.000	
Židovje	16,000.000	

Krščanska verevadlúvánja.

Rím. katoličánje	340,000.000	düş
Pravoslávci	150,000.000	
Evangelíčanci	85,000.000	
Anglikan. (túdi prot.)	40,000.000	
Kalvinci	40,000.000	
Rázni krščanje	65,000.000	(ve- činoma protestántje).
Proteštánušov	je na svêti	230 mil.

Zvünêšnja misija.

Na svêti jeste vsega 720 milijónov krščanov, ali jeste pa ešče skoro 1.300 milijónov poganov, záto je pa med têmi poganskimi národi preveč potrebna zvünska misija, naj bi túdi oni spoznali toga ednoga dobrega Bogá, kak vsê národov smilenoga Očo i Njegovoga siná Jezusa Kristuša, kak Zveličitela i Odküpitela etoga svêta, kí je bio posláni k vsem národom, k vsákomi človeki. Túdi naša evangelíčanska cêrkev z velkov navdúšenostjov oprávla tô misijonsko delo med ráznimi poganskimi národi. V Indiji, štera 350 milijónov prebiválcov má, dnesdén žé 2500 misijonski postáj má, na šteri postájaj 3 jezero misijonárov iz Europe i 20.000 domáči misijonárov oprávla svoje delo. V Indiji žé 1 milijón evangelíčancov jeste.

Kína 500 milijónov prebiválcov má, tú 265 evangelíčanski misijonski postáj oprávla svoje človeče düše mentúvajôče vzvišeno delo med ki-

najskimi poganskimi domačini. Tudi tu že 50.000 evangeličancov jeste.

Afrika má 150 milijónov pogan-ski prebiválcov, račun evangeličánov v Afriki znáša pol milijóna dűš.

Misijonska delavnost je do etiga-mao 13 milijónov poganov preobr-nola i pripelala h kršćanstvi, h Kristuši, k toj vekivečnoj lűbėzni.

Iz zgornji številk tů vidimo, da je nás evangeličancův na cělom světi

niti ně tak malo, kak si mogůće večkrát mislimo, dosta nas je, moč-na je naša cěrkev, zátó ne vcagaj-mo, či nas je v našoj držávi samo máli šereg, nego vsi na tom mo-remo biti, naj se naš račun povek-šáva, naj naša cěrkev ešće močnej-ša postáne. Zátó pa vsi delajmo verno za svojo lűblěno evangeli-čansko cěrkev, za svoje vavlűvánje i vűpajmo se v lepšoj bodůčnosti. H.

Nůvo leto - nůvi žítek.

(Na podlagi : Efez. 4, 22—24)

„Nůvo leto — nůvi žítek.“ — Od tě rěči si premišlávajmo zdá pri stároga leta konci i pri nůvoga začětki.

Jeli de uprav nůvo ? ali pa samo to stáro ponávlamo i tů samo ro-bimo nadale ? Ár, bogme, či z-prvěšega našega mišlěnja, občűtěnja, náklonost, znášanja, naminjávani, přek prinesěmo z-sebom vu nůvo leto tudi tů, ka je vu nami hűdo, grěšno i nevugodno : teda eto nůvo leto vu našem žítki, vu našem či-něnji, li to stáro ostáne. Ár teda itak vu nami ostáne te „stári človek“.

Istina, ka naš šorš, našega žítka zvůněšnji nástaji, ne visijo vu vsem jedíno od nás ; znájo nás dosěg-noti nevůle, vdárci, šterim zrok smo neposrědno ně rávno mí samí. Ali od nás visí tů, kakda přímemo, kakda vzememo gori, naš šorš ? Jeli jeste vu nami zadosta můdrosti,

plemenite dűhovnosti, prerazměnja, půleg šteroga smo spodobni vu na-šega kakšemště koli nástaji tak živeti, tak se znášati, kak se tů k-nam, kak k-Jezušovim vučénikom, k-krstšenikom z-istínov pristája i od nás želě.

Nůvo leto je blájženstva i vsega dobroga želěnja dén. — Nesmimo pozábíti ete dén, ka naše blájžen-stvo ně nateliko z-našega zvůněš-njega stána, nego bole z-dűhovno-ga stána, od znotrěšnjega človeka visí. Znotrěšnjega, dűhovnoga člo-veka pa vu nami jedíno Gospon Jezuš Kristuš zná gájiti i osnávlati. — Či tak z-istínov blájženi ščěmo bidti, moremo ómurno vzěti kršćan-stvo i zevse můči iskati i nasledű-vati Jezuš Kristuša. I či blájženstvo želěmo drűgim tudi i z istínov blájžene ščěmo včíniti blízne naše, teda njě tudi k-Jezuši mámo pri-pelati.

Vu vsagdanéšnjega žitka prestop-
raj žalostne nastaje vídimo. Náimre
nêdávno v-preminôci, i túdi vu
vezdášnjem vrêmeni so bilá i jestejo
vihérna i grozne nevarnosti, vu
šteri z-nezgovornov strahotov med
vcaganjem pítamo : Bôg drági, ka-
ma nas pripelajo tá dela ? Ka bode
z-nami ? Medsebnoga žitka stáni,
položáji, se nateliko pokvarjeni, v-
tak nevarno dôb vdérja strankarstvo,
tak velika je lúdi odûrnost, da de
národov kríze, civilizácie pogûbel
li tak mogôče obarvati, odvrnôti, či
se národje ešče pri vrêmeni, pred
katastrôfov preporodíjo, ponôvijo i
k-Jezuši povrnejo i njegovoga zve-
ličitelnoga včenjá i példe se držijo.

Z-toga si pa z-nás eden-vsáki more
vövezéti svoj tál.

Vodna rêč, naša oblûba, more tá
bidti : vu nôvom leti, nôvi žiték
mámo začnoti i pri toga vu žiték
postavlanji k-žitka vladári, k-Gospon
Jezuši Kristuši se mámo obrnôti.
Či se njega bodemo držali, se vse
na bôgše premení i blájženi mo vu
etom nôvom leti.

K-blájženoi bodôčnosti tak nega
drúge pôti, kak Pavel apoštola opo-
mínanje : „**Ponôviti se máte vu
dúhi pámeti vaše i oblêčti nô-
voga človeka pôleg Bogá
stvorjenoga vu pravici i svestvi
te istine.**“ F. J.

Ploha ide med vihèri.

(Nôta : **Grüntni vért bom.**)

Ploha ide med vihérom
Po dôli,
Jaj, mokra de moja luba
Na pôli.
I srdce jih mraz natelko
Vtrêti zná,
[: **Da mi zlêhka :**] **nàglo smrt v-njem**
Náidti má.

Prôti bom jih hito prôti
Ár tô znam,
Ka jih z-tém sirôti volo
Náidti mam.
Lêhko se pred deždžom prinjê
Obrném,
[: **Da jo prôti :**] **njega sili**
Zagrném.

Jaj, kak se mi cekne, zdâ je
V-nevôli,
Ka jih ploha blúzi šúmí
Po dôli!
Ah, da bi mi edna skúza
Žnjé ôči
[: **Spádn'ti mogla :**] **naprsi k-njê**
Teškôči.

Vréjo skuzé z-ôči verne
Lubice,
I v-bolezni nébe balžam
Za srdce.
Ár, kak tihi deždž polá žár
Potihša,
[: **Tak v-njê džúndži :**] **náide vrástvo**
Zrás dúša. F. J.

Glédaj notri.

Ka vidiš tam ? Od armáde náklonosti opušćeno bojno pôle. Strašlivo dúhovno nevoló. Ár tam vidiš edno brezi Kristuša bodôće živlénje. Ka pomêni brezi Kristuša živeti ? Brezi vûpanja hoditi na etom svêti, brezi cila rômati po žmetno minôći dnévov pûstni potáj, v veseljê nê občûtiti hvále, v žalosti nê náiti trôšta, vrêdnost i znamenitost vardêvanja nê razmiti, v vrêmeni vdárcov i žalostni dnévov Bogá i vse zatajiti, v smrtnoj vóri pa vcagati. Tákše je živlénje brezi Kristuša.

Tô vídiš či notri poglédneš v samoga sebê. Rávno zató se nikaj nê trbej čúdûvati nad tem, či ne občûtiš tiste dužnosti, štere bi mogo oprávlati, či z Kristušom šćeš živeti. Nemaš môći i vôle, da bi svêta odkûpiteljstva misli lêko noso v svojem srci. Velke ideje i velka dela tebé niti malo ne navdûšávajo. Ka je tebi cêrkev, človeča družba, družina, kultura, ka je tebi Kristušovoga návuka zmága, obládnost ? Ti ne občûtiš v sebi Kristušovi apoštolov risálsko môč, batrivnost prorokov, junáško obnášanje reformátorov. Ti nigdár ne postáneš Ivan Krstitel, da bi svojega Odkûpitela v srcê vzévši pripravlao Njegovoga notriidênja pôt v grêšna človeča srca. Tak misliš, da je tó tisto živlénje, na štero je tebé tvoj Stvoritel pôzvo ?

Nê. V tistoj minuti gda občûtiš v sebi, da si ti nevolen človek, te

že začneš pomali naprê iti po tistoj pôti, štera k Kristuši pela. Ivan Krstitel, ki je pripravlao pôt Gospodnovó, je k njemi v pûščávo prihájajôčo vnožino lûdstva na tó prisilo, naj notri glêda v samoga sebê i naj tak spozna sebê. Toga glêdanja náshaj, rezultát je strašen stráj bio. Ka naj činim ? Tó je nê samo tisti prôsen voják, tisti farizeušov pisác, nego tûdi tisti vse-mogôći bogátec, šteroga je k nazarenskomi proroki pripelala rêč Dûhá, da bi poslušáo Njegove rêči, od šteri je vsáka rêč tak kápala na njegovo srcê, kak klapáča močen vdérec na žerjávó železo.

Po stráhi pa pride želénje, osloboditi se, rêšiti se od té strašne nevole. Kak z ranami, z betegom, štere ti telovno bolećino správlajo, nemreš dugo čakati i živeti, nego bežiš, paščiš se k vráci, da bi se tak rêšo od svoji velki bolećin, od telovnoga trplénja, rávno tak si z svojimi dúševnimi ranami, z svôjim dúševnim betegom. Občûtiš da dugo nemreš v globoćini živeti, pobožnoga žitka čisti višinski zrák, lûft ti je potrêben, več nemreš brezi Bogá živeti i ostanoti. Ár pa tûdi tó občûtiš, da si na Bože prijátelstvo, na Božo lûbézen nêvrêden pôstao, rávno zató pa istinskoga pokoroćinénja skuze toćiš iz svoji ôči. Tó tak čûtim jas, i jeli drági brat i sestra, tûdi ti tak občûtiš tó ?

Tô moreš občütiti v sebi naimre dnesdén, gda v takši grozni i žalostni časaj živémo, gda v strašni bojnaj jezero i jezero lüdi zgübi svoje živlénje, gda se v ednoj minuti velke vrédnosti porüšijo. Zato pa v eti strašni dnévaj pripravljamo pôttistomi, ki je za tébe, za nevolnoga, grešnoga človeka najvékše bremen vzeo na sêbe, gda je človek pôstao, gda je na zémlo prišo. Njegova domovina je v nebésaj bila, i dônok je pripráveni bio na to, da je za tébe človečega žitka križ prenášao. Nprestanoma bi se On lêko veselio glédajôči obráz svojega Océ, i dônok je doliprišo z nébe, da bi tvoj zmantráni človeči obráz glédao i tebé rêšo. Njegovo mesto je v angelskoj družbi bilô i On je dônok prôstni pastérov, nevolni betežnikov, siromákov i grêšnikov družbo iskao.

Na tô glédavši i misléči ti je nemogôče nê občütiti tô, kakši nevolen i ostávleni si té, gda v svojem zemelskom živlénji zatajiš z Njim bodôčo sküpnost. I neščeš Njega poznati té, gda On trka na tvoja vráta. Na vse tô misléči je rêsan nêmogôče tebi nê delati velko pokoro, ki si nê vrêden nositi Njegovi šolincov.

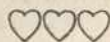
V tistoj minuti, gda se za tak preveč slaboga i nevolnoga občütiš, si se že na pôttvzéo prôti Kristuši. I tvoje človeče slabosti i nevolnosti občüténje nigdár nemre biti vékše, kak rávno v etom našem denéšnjem žalostnom vrêmení, gda se lüdjè,

národje, držáve tak grozno vojsküjejo eden prôti drúgomi, gda eden drúgoga več ne lübi, nego ga šcé vničiti, prepraviti z etoga svêta. Zato pa vsigdár z močnejšim vüpanjom i lübéznostjov čakajmo i zovmo na ete svêt toga popolnoga, toga čistoga, toga svétoga i dobroga, toga edinoga Kristuša, našega Odküpitela, naj ete svêt rêši od pekla, od nevernosti, i naj prinesé etomi žalostnoma svêti nigdár nê zmenkajôčo Božo miloščo, blagoslov i bratsko lübézen.

Glédaj notri! Ka vidiš tam? Edno nevolno grêšno, samo v sebi nezmožno, odküpitelstvo potrebüvajúčo düšo, ki kak betežno málo dête z jočom išče obrambo i pomôč.

Glédaj notri! Ka vidiš tam? Edno spáčeno človeče živlénje, na šterom samo žmetno nájdemo i opázimo tiste potéze, štere na Bože zhájanje opominajo. Glédaj notri! I či boš vido tam Božega obráza spáčene potéze, tô te tak preveč prestráši, da hotéč ali nehotéč prisiljeni postáneš iti k nogam tistoga, ki je človek pôstao, da bi tebé odküpo od oblásti smrti i vekivečnoga skvarjenjá.

Jeli šcéš, jeli želêš tô? Naj budejo zato blagoslovljeni tisti plaméni navdúšenosti, želénja, vüpanja, štera tebé v etom žalostnom vrêmení z práha, z dresélnosti, prôti nebeskim višinam zdignejo. H.

Misli pri začétki leta.

Kak hitro pretečé edno leto ! Lúdi poprêšna starost, kak nam tô štatistika sveklo kaže, je samo tritreseti lêt. Z-ti znôva porodjeni eden štrti tál pred sédmim letom starosti vmerjé. Polojno jih pa pred sedemnâjsetim letom starosti preminé z-etoga svêta. Med stômi lúdmí jih samo šest dobi šestdesét lêt; med petimi stômi pa samo eden, či bode osemdesét lêt star. Poprêk šestdesét lúdi vmerjé vsáko minuto, tak, da na vsáko sekundo spadne eden mrtvec.

Čúj, záto: vu vsákoj sekundi se edna-edna dúša zoseli vu vekivečnost i hitro príde on híp, gda i tvoja dúša včiniti má tô pôť. — Zamerkať si tak dobro: Či si že v sedemnâjsetem leti, té te je Bôg že z-tákšov miloščov obdêlo, štere je z-tvoji vrstnikov ni polojno nê zadôbilo. Či ti je pa Bôg, šestdesét,

ali više lêt dopústo živetí, tak ti je k-drúgim primêrno zvônredno milostiven bio k-tebi ! Jeli si si že premišlâvao od toga ?

K-koncovi nepozâbi : Ka je jáko negvúšno pokôro na starost odlâšati, ár, kak ti ober popisani račúnje sveklo kažejo, nâjmenje lúdi zadobí veliko starost. — Nâj več jih za mlâda vmerjé. — Povrni se, spokôri se tak pricâjti k-Gospodni, naj te smrt gdašté, vsigdâr, pripravlenoga náide.

„Človeka žiték je li hitro premínôči, kak mehér na vodi, kak spár meglé, liki oblák na nébi ; — híti naš žiték z-vetra bistrôčov. — Bilí smo i nega nás !

Oh, drági Odkúpitel, moj osloboditel, drági Jezuš ! Potrdjávaj, krêpi me vu veri, da me naj nika od Tébe neodtrgne, od Tébe neodtúhi srdcé moje !

F. J.

Zavado je . . .

Vu . . . šôli se zgôdilo. Vučitel litere včí. Na tábli velki M. kaže :

— No, deca, šteri vás zavâdi tô litero ?

Kováč Pišta : Naj malo vkraj stôpíjo gosp. vučitel.

Vučitel vkraj stôpi : No, zdâ jo že dobro vídiš ?

Pišta (vôvzeme hôbo z-stolice i požené jo na M. litero) :

— Vište, ka sem jo zavado, gospod vučitel !

Što je bujo Ábela ?

Vučitel : Povê mi máli Pišta, što je bujo Ábela ?

Pišta : (Nê je znao, samo je múčao.)

Vučitel : Zakâ ne odgovoriš ? Preci te vdârim ! No, što ga je bujo ?

Pišta : (vídi, ka vučitel že zdiga šibo, vu strâhi skriči) — Jaj, jaj, gospon vučitel, nê sem ga jas bujo !

Matere nôvoga zákona.

(Predávanja, držána na postni zadvečerka soboškoga ženskoga družstva, po D.)

1. Marija.

Náj bode prva mati, štero poblíž spoznati ščemo, ona, šteroj je Gospodin Bôg med vsêmi materami prvo mesto dao, ona žena, štera je odebrána bíla, náj telovni žitek dá božemi edinorodjenomi Síní!

Ár nás predvsêd razmerje materé i siná zaníma, záto preskočimo zgodbo Jezušovoga rojstva i začnimo tam, gda je Marija ništerne tjédne po Jezušovom rojstvu šla v jeruzálemsko cêrkev, náj bi oprávil predpísani áldov, eden pár grlic ali dvá golôba. Stári Šimeon, ki je čakobeseljé Izraela i komi je obečano bílô, ka ne bode vido smrti prvlé, kak bi vido Kristuša, je prevzéti od Dühá blagoslovo Marijo, govoreči njej: „Ovo, ete je položen na spadnenjé i goristanenjé vnôgim vu Izraeli i eto tvojo dúšo tûdi meč presmekne“. Ete reči stâroga Šimeona so kak kmično prorokúvanje obsenčile Marijino materinsko pozvánje, oznánjajôče njej zvyônrédno stávo materé, štera je božemi Síní mēla žitek dati.

I rêsan se je hitro začnôlo za njô trplénje, shájajôče z njéne zôsebne stáve med vsêmi materami zemlé.

Nej je mogla v míri zžívatí radost materinstva. Komaj je povíla svoje dête v plenice, že so prišli pastérje z betlehemske okôlice, pripovedávajôči svoj čúdoviti doživljáj z angeh, naskori pa so se postavili k

njej môdri z sunčenoga Vzhoda, obôji znamenúvajôči, ka je dête nej njéno, nego dár víšešnoga Bogá za ves svêt. Tûdi morilske namere Herôdeš kralá so pokázale, ka je njéno dête več, kak sin edne pobožne materé. Ali Marija se je znála zžíveti v svojo zôsebno stávo, mírno i pokorno je prenášala vse neprílike bega v Egipt i živlénja v pregnanství, dokeč so se po smrti krvížel-noga Herôdeša nej mogli povrnôti v svojo stáro domovino, v Názáret.

Eti je Marija s svojim tûvárišom Jožefom v mírnom veškom živlénji Jezusi že v mládi letaj dávala peldo lúbézni do bože rêči i híše. Zôsebno njih rédno vsákolétno obiskávanje jeruzálemske cêrkvé je zbúdílo v málom Jezusi vrôče želénje, ednôk preživeti svétke v svétoj cêrkvi svétoga mesta.

Gda je 12 lét star bio, se njemi je ob prvim spunilo eto želénje. Pôt, štera je Jezusi tak velkí doživláj bíla, je Marijino materinstvo na velko probo postávila. Gda je po tridnévnóm stráhapunóm iskanji najšla svoje 12 létno dête v cêrkvi med vučíteli Izraela i je njemi právla: „Sínek, zaka si nama tô včino? Ovo oča tvoj i jaz sva te z boléznostjov iskala“, je na svojo mílo, lúbézni-puno káranje oni — skoron bi pravli — trdí odgovor dobíla: „Ka je, ka sta me iskala? Ne znáta, ka

je meni potrešno biti v oni, štera so Oče mojega?“ Kak da bi te dvanájetlétni že do spoznanja prišo, ka je Marija samo škér bila v boži rokáj, štera je samo edno nálogo mēla, žitek dati vtešēnoma Bōgi, nadale pa je nej mēla pravic do Njega, božega Siná. Marija je že začútila ostrino od Šimeona proro-kúvanoga meča!

Z vrēmena Jezušovoga telovnoga i dúševnoga razvíjanja, z dôbe cēli osemnáseti lét, ne čújemo nikaj od Marije. Njéno vzgojitelsko delo je nej bilô vážno. Ona je samo žitek mēla dati božemi Síni, nadale Ga je nebeski Oča vodo.

Samo v prvi dnévaj Jezušovoga jávnoga delovánja se nam prikáže pá postáva Marije. V Káni Galileje je gostúvanje bilô, na šteroj je kak prijátelica hiše túdi Marija tál vzéla. Pôzvali so túdi Jezúša i njegove vu-čenike. Za mater je nikaj velkoga moglo biti, viditi Jezúša, že spoštúvanoga vučítela, v častitlivom krōgi 12 vučénikov. Gda je med gostúvanjom sfalílo víno i je Marija opázila zadrego hiše, je právla svojemi síni, od šteroga je znála, ka je vsikdár gotov pomôči i v vsakšoj stávi zná tanáč: „Nemajo vina“. Je začúto Jezúš v njéni rečáj želēnje čúde? Nájhitrej! Záto njej je odgovoro: „Ka je meni s tebom, žena? Nej je ešče prišla vōra moja“. Ne zové je mater, nego jo v rēd vsej drúgi žensk postávi, ár je odlôčno zavrno vsakše vmešávanje materé v svoje nebesko pozvánje. V tistom velkom

hípi, gda de On s svojov prvov čúdiv, s svojim prvim znamenjom, štero Ga náj kak božega Siná razodene, stōpo pred lústvo, v tistom hípi mati nema več pravice do Njega, kak vsi drúgi, v tistom hípi svojo zemelsko mater v rēd vsej drúgi žensk postávi. Marija pa, zavrñjena kak mati, ne odhēnja, kak od Jezúša velka dela čakajōča ženska, nadale se paščiti, ka bi pripravila Njegovo prvo znamenje. Če je nej mogla biti zapovednica, je znála postáti ponízna pomočnica. Záto je právla slugom: „Kakoli de vam pravo, včíte!“

Če so lúdję míslili, ka Maríji z njénoga telovnoga razmerja do Jezúša zōsebne pravice shájajo i so blagosláviali prsí, štere so ga nadájale, njej je odgovor siná: „Blájženi so, kí poslúšajo božo rēč i jo varjejo“, pokázo, ka njej z njénoga materinstva v božem králestvi níkše pravice ne shájajo. Gda so ednōk Marija i bratje prišli k Jezúši, gda je rávno včio lústvo i so njemi povedali, ka ga mati i bratje vōnej čakajo i ščéjo z njim gúčati, je Jezúš pá pokázo na ono velko razdaljo med njōv i sehom, pá je globše zasádo v Maríjino sréc šimeonski meč, govoreči: „Što je mati moja i šteri so moji bratje?“ I te je vtégno rokō nad svoje vučenike i pravo: „Ovo mati moja i bratje moji!“ S tem je materi pá pokázo mesto med vsēmi drúgimi. Samo tak je lahko stōpila v sorodstvo z božim Sínom, če se je po veri v Njega dala pelati k nebeskomi Oči.

Protivinstvo med Jezusom i farizeuši se je vse bole poostrilo. Hožana kriči cvetne nedele so že pozábleni bíli, Jezuš pa po Judášovoj odaji zvezani. Ne bi biló mogóče popisati, ka je Marija v tej dnévaj pretrpêla. Vendar je zadosta močna bíla, ka se je nej zrušila pod bremenom žalosti, gda je Jezuš neso svoj križ proti Golgoti. Zadosta močna je bila, ka je znála státí pod križom, na šterom je njéni sin trpo grozne moke križanja. Kákše bolečine so zbádale njéno materinsko srcé, gda so njegove roké pribili na križ, kak so prehodile njéno srcé njegove slédnje reči na križi, njegova molitev za svoje morilce i njegova králevska, žiték darúvajóča rěč razbojniki, od vsega toga ne gučijo zapíski.

I Jezuš, na križi trpéči Odkúpitel, v zádni zdúhávaj svojega zemelskoga žítka se k Mariji obrné i njej právi: „Žena, ovo je tvoj sin!“ Potom pa se obrné k svojim nájdragšemi vučeníki Jánoši i njemi právi, na Marijo poglednovši: „Ovo tvoja mati!“ Pá je ne zové mater. Pá samo edno pomóči i tróšta potrébno žensko vídi v njej. Na Jánošovi prsaj se náj zjóče, od njega se

náj dá tróštati i od njega se náj túdi dá vsikdár znóva povčíti, ka je Jezuš nej samo njéni sin bio, nego v prvom rédi boží Sin.

Kakštéč lúbezníve so Jezušove zádne reči, s šterimi se je na križi, v zádni hípaj svojega zemelskoga žítka ešče poskrbo za Marijo, vendar se z njh pá samo tisti glás čúje, štero je vsikdár núco prôti materi. Ne zové je mater, niti Marijo, nego samo ženo. S tem je Jezuš do krája zazído ográjo, štera njidva je lóčila, jasno pokazjóči, ka je njej nej več sin, nego Zveličitel.

Tak je Marija zgúbila pod križom zádne ostanke materinske pravice. Sledi je sv. písmo ne imenúje niti med ženámi, štere so šle k Jezušovimi grobi, niti med onimi, štere so svedokinje Njegovoga vstajénja i vnébozastoplénja bíle. Pač pa jo sréčamo pá té, gda je Jezuš že zastópo na desnico Bogá, Océ vsamogóčega, med ženámi, štere so z moléčimi apoštoli vréd čakale prišestjá Dúhá.

Ka Marijo bár med vučeníki nájdemo, ali nej na vodilnom mesti, káže, ka je zarazmila voló svojega deteta, odpovedala se je pravíc materé, náj v zaméno zadobí pravice odkúplene dúše.

2. Salóme. (Mat. 20, 20—23.)

Salóme je bíla žena Zebedeúša, bogábojéčega i premožnoga možá v Kapernaumi, ki je oprávló delo ribíča, podpérani od svoji dvej sinôv, Jakoba i Jánoša. Pri tákšem pozvánji, štero je nej dopúščalo, ka

bi dosta bio v krôgi svoje držine, je zgájanje decé pač materina skrb mogla biti. Pod njénim môdrim ravnanjem sta dečka doráščala v bogábojéča mladénca, ki sta hitro nasledúvala Jézušov zovéči glás, za-

púštila svoje mreže i stôpila v krôg 12 apoštolov.

Materi je vnôgo veselja moglo shájati s pogléda na svojiva siná, kí sta se nej dála zapelati od prevnôgi skúšávanj grêšnoga svetá, nego sta se od Gospodnovoga dúhá dála ravnati i sta hitro najšla v Jézuši onoga, koga je Bôg očákov poslo na odkúplénje svojega národa.

Kak srečna mati je bila Salóme! Kelko mater je lahko nevoščéni na njô, kelko mater, šteri kárajôče i opominajôče rečí brezi sáda ostá-nejo, štere se lahko žalostíjo i jôčejo nad svojimi sinmi, vendar nemajo móči nad njimi, vendar je nemrejo zavrnôti s pôti, štera v pokvarjenost i skvarjenje pela. Kak srečna mati je Salóme, ka svojiva dvá siná slobodno v slúžbi onoga vídi, kí je bože králestvo prineso na svét, náj ono preprávi králestvo kmice i grêha.

Ednôk Salóme v družstvi svoji dvej sinôv pristôpi k Jézuši i prošécega pogléda postáne pred njim. Jézuš se na njô zglédne i jo píta: „Ka ščés?“ Eto pítanje se večkrát ponóvi v nôvom zákoni, Jézuš s tēmi rečmi večkrát dá komi priliko, náj v gotovo prošnjô oblečé potrebo svojega živlénja i v njega položeno zavúpanje svojega srcá. Kak da bi Jézuš z etim pítanjem bátriviti šceo človeka, náj njemi samo predloži vse skrbí svoje dúše, náj se njemi samo odkrito razodene.

Na Jézušovo pítanje Salóme od-pré vústa na prošnjô, na edno

tákšo prošnjô, s šterov zvišeno példo dáva materam vsej vrēmenov, pokazajôča njim, ka náj bode zdržétek nájvišije materinske skrbnosti. Ne prosi ona nikaj zemelskoga, nikaj za eto živlénje potrebno. Njéna prošnja se na posmrtno živlénje nanáša. Právi Jézuši: „Povej, náj sedita etiva dvá siná mojiva eden na desnici tvojoj, eden pa na levici vu králestvi tvojem!“

Edna velka prošnja je tô! Prvle kak jo je Salóme povedala, je Jézuš napovedo svoje trplénje i smrt. Salóme pa je vendar vervalo v njegvo obládanje i je nej dvojila v tom, ka de Jézuš, ednôk v diki kralüvajúči, lahko podeljavo prédnja mesta božega králestva.

Salóme za svojiva siná ne prosi preminôči vrēdnosti i márne díke svetá. S tem visiko preséga vse matere, štere svojoj deci samo tá zemelska vôščijo i správlajo. Vnôgo gréšijo matere prôti svojoj deci s tēm, ka je ne včíjo, nájvékše vrēdnosti v božem králestvi iskati. Ništerna mati, štera se jôče nad zablodjenim sínom i zgüblenov hčer-jôv, je mogôče sáma naravnala stopáje svojega deteta na pôt grêha, gda njemi je samo na tá zemelska se nanášajôčo materinsko skrbnost skazüvala.

Salóme v božem králestvi šcé mesto zagotoviti svojima sínoma, celô prédnja mesta božega králestva. Njéne materinske očí so pač opázile, ka njéniva siná s Petrom bliže stojijo Jézuši, kak drúgi apoštoli.

Záto si je vzela pravico do največše prošnje, s šterov zemelski vandrar pred Gospodna zná stôpiti. Jézuš je zavolo njéne visike prošnje ne kára. Vendar jeste v njegovom odgovori edno zavrñenje: „Ne znáte, ka prosite!“ On je že znao, ka de samo prék trplénja prišo v díko i ka do po istoj pôti mogli iti túdi oni, kí na njegvoj desnici i levici ščéjo sedeti v božem kráľstvi.

Jézuš Salómi naráji zaslútití dá ves njej ešče nepoznáni zdržetek njéne prošnje. Pita je náimre: „Jeli morete piti on pehár, šteroga bom jaz pio, i s krstom, s kim se jaz krstim, se krstiti?“ Spomené je na bridki pehár trplénja, šteroga de spiti mogo, i na krvávi krst, šteroga de na sêbe mogo vzéti. Samo prek tej de ga pelala pôť v díko. Što tálati ščé z njím díko, ga more túdi v trplénji nasledúvati znati. Záto píta: „Jeli morete?“

Mati s svojima sínoma odgovorí: „Moremo!“ Salóme zavúpa svojínaa sínoma, ka njih lúbézen do Jézuša je tak močna, ka ta gotoviva za njega túdi trpeti. Salóme ráj vídi svojíva siná prék trplénja i smrti príti v bože kráľstvo, kak pa v mirovnóm živlénji po pôti skvarjénja hoditi.

Jézuš zná, ka čaka njegoviva lúbléníva vučéníka. Znà, ka de Jakob prvi od apoštolov pretrpo mantrniško smrt (meč krvíželnoга Herôdeša de ga vmôro), Jánoš de pa pôleg vnôgi lastivni trplénj dožívo, ka de

Jeruzálem porúšeni, cerkev zažgána, národ pomorjeni i raztepeni. Jézuš že zná vse tô, vendar pred materinimi očmi zakrije strašno príšestnost. Samo telko njej právi: „Pehár moj bodete pilí i s krstom, s kím se jaz krstim, se okrstíte.“

Túdi če ta Jakob i Jánoš za njega i z njím trpela, vendar nemre Jézuš spuniti glávnoga želénja materé, ár dati sedeže na svojoj desnici i levici samo nebeški Oča more. Jézuš ne zavrne materine prošnje. Ne právi njej, ka njéníva siná nemreta dobiti prednjívi mesti božega kráľstva, nego jo samo opomené, ka tá mesta samo Bôg má pravico podeliti oním, šterim so pripravlena.

Salóme je zarazmila Jézušove rečí. Njegove beséde pa, štere je po etom zgovárjanji pravo vsém svojim vučéníkom, so njej pokazale njéno dužnost: slúžiti i prék slúžbe býti prédnji. Več je nej spítávala za mesta na Jézušovej desnici i levici, pač pa je prídno oprávlala dužnost slúžbe.

Že prve jo imenúje evangelióm med ženskami, štere so slúžile Jézuši i ga nasledúvale, i v tom je ostála do konca. Nájdemo jo pod Jezušovim krížom, vídimo jo med ženámi, štere so se na dén Jézušovoga vstajénja paščile k grobi, ka bi namazale njegvo tělo. Tak je túdi te nej zapústíla Jézuša, gda sta njéníva siná z drúgimi apoštoli vréd že pobegníla. Verna je ostála vse do konca i korôno žítka, štero je iskala za svojíva siná, je zagvúšno túdi sáma zadobíla od onoga, med šteroga 12 apoštoli sta dvá njéníva siná bilá.

3. Nainska vdovica. (Luk. 7, 11—16.)

Vdovicam so v svetom písmi zôsebna obečanja dána i ništerna zgodba stároga ali nôvoga zákona kaže, v kákšoj meri so zadôbile pomoč ľudi i Gospodnoga Bogà.

Nainska vdovica med one matere slíši, štere žmetne kríže morejo na sebe vzéti, štere z velikimi trplénji skúsi njíh Gospôd. Ona je nàimre že zgúbila svojega tíváriša, zdaj nej je pa mrlô njéno edíno dète, njéni sin. Naša biblijska zgodba jo rávno v onom hípi prikáze, gda ga je sprevájala na mesto ti mrtvi. Žmetna pôť je bíla tô. Žmetna je tákša pôť za vsakšo mater, zôsebno pa za tákšo vdovico, šteroj je po môžovoj smrti njéno edíno dète bílô vsa radost i vse vûpanje. Pa nej samo tô. Mati vdovica je v tom doráščajôčem mladénci edíno podporo svojega žítka vídla, edíni trôšť svojega vdovinstva i edíno vûpanje svoje onemogle starosti.

Túdi če nam svêto písmo od toga mladénca níkaj ne pripovedáva, vendar si po Jezušovom djánji lahko míslimo, ka sta tak mati kak sin vrédniva bílá Njegovoga žítek darúvajôčega zmožnoga čína. Túdi velka vnožína, štera ga je sprevájala po slédnoj pôti zemelski vandrarov, svedoči, ka sta se vdovica i njéni sin dobromi glási i spoštúvanji svoji blížnji veselíla.

Nêmo stápa vdovica za škřinjav svojega edínca, brezi vsakše tožéče se rêči se je podála v svoje trplénje, pokorno je nagnola svoja slaba pléča pod kríž, šteroga nej je velo njéni Gospôd na sebe vzéti. Mírno podánje v žalosten zgúbíček je tú pa tam prelomo glás joča, edínoga znaménja njénoga velkoga trplénja. Kak je prvle z Boží rôk vzéla radost materinstva, tak je znála zdaj túdi bridki pehár trplénja z Njegoví rôk vzéti. Záto je bár vsakši stopáj, šteroga je napravíla hodéča za škřinjav svojega siná, povékšávo njéno bolézen, vendar si je znála počínôti v božem svêtom ravnání i močna v dúhi sprevájati svoje dète na mesto ti mrtvi.

Zaistino je ta nêmo trpéča, svoj kríž pokorno znášajôča vdovica, tá mati, štera je znála močna ostánôti v dúhi túdi te, gda je svoje edíno dète sprevájala, zvíšena példa za vse matere, štere njéni šorš morejo tátati, šorš svojo deco, svojo doráščeno deco, svojo z velkim trúdom i vnôgov ľúbéznijov zgájano deco •pokápajôči mater!

Že zapúščajo vároš, že so prehodili vse vilice, štere so v materi-nom srci samo bridke spomine zbújale i se približavajo k mestním vrátam. Tam se sréčajo z Jezušom. Té žalosten sprévod se sréča z Odkúpitelom! Žítek i smrt se sréčata na

Podukšaj si življenje. Od téstvári je izišla jako zanimiva priročna knižica, šteroro dobíjo čítelje sploj kšenki, če jo naročíjo z poštnov dopisnicov. — Poštno zbiráľno mesto: **Pannonia-Apotheke, Budapest 72, Postfach 83, Abt. III. 37.** V ostalom lahko čtête naše oglase v tom kalendari.

ednoj vòskoj pòti. Pòt je prevòska, nemreta se ognòti, eden de mogo s pòti, eden de mogo mesto dati ovomi.

Jeli je nainska vdovica poznala Jezusa? Jeli je znála, ka na smrtnoj pòti poglavnika žítka sréča? Jeli je pa Jezus pozno njéno žalostno vdovinsko stávo? Ne vèmo. Od toga svéto písmo ne gučí. Tò je postransko pítanje. Známo pa s svoje zgodbe, ka je Jezus s svojim globokim, v človeče dúše ségajóčim poglédom spozno vso globočino materine žalosti, zarazmo vso žméčo njénoga zgúbíčka i smilúvo se je siná pokápajóče materé-vdovice. Pravo njej je: „Ne jòči!“

Z Njegovi réči je čúdivita môč shájala, môč, štera bridkosti vzeme čemér, štera na rane balžam déva, štera v dvojnosti tròšt prináša.

Pri tistom čúdivitom sréčanju je nainska vdovica vse tò začútititi mo-

gla. Tího je glédala na Jezusa, nej je vzéla z njega pogléda. On se je pa približo škrinji i se je je dotekno. Nosilci začúdeno postánejo. Ka šče Jezus? K mrtveci obrnjeni právi: „Mladénc, tebi velím, stani gorí!“ Čúdiviti híp! Smrt se ga ogne, smrt beží kak obládana. Na Jezusove rečí se mladénc zravná i začne grúčati. Stréta je môč smrti. Mati nazáj dobí svojega siná, šteroga je v kmico groba ščela položiti. Na etoj materi je na zemli hodéči Bóg pokázo všem materam, ka se njíh mrtvi sinòvje i hčére zbúdíjo na žítek, gda On pá na zemló pride v svojoj ígoristanénje i žítek prinášajóčoj zmožnosti.

I nej samo okòli stojéči začnejo glasno hvalíti Bogá, nego zagvúšno v prvom rédi ta bogato obdarúvana mati gučí moléče dúše: Veliki prorok je stano med nami i Bóg je prigledno lústvo svoje.

4. Herodiášojca. (Mark 6, 17—30. Mat. 14, 3—12.)

Svéto písmo je ogledalo človečanstva, záto nam ne postávla pred oči samo tákše postáve, šteri nasledúvanje bi nam poštenjé i blájženstvo správlalo, nego pokáže nam žive példé túdi tákši človeči src, štera so puna grěšni míslí i húdòbní djánj.

Med vsémi ženskami nòvoga zákona je niti edna nej tak globoko spádnola, kak Herodiášojca, štere se záto kak popáčene podobe materé spomínamo, kak ženske, štera le grdo oskrúnila zvišeno pozvánje

materinstva. Na njej nemo mogli nájtí nikaj nasledúvanja vrèdnoga, pač pa samo niskòtnosti i zablòde i zamázanosti, štere do nam kázale, kákša nesmi biti edna ženska, edna mati.

Herodiášojca je nej bíla zákonska žena Herodeša, bíla je žena njegovoga brata Filipa. S toga zákona je shájala hčí Salóme, štero oménja biblijska zgodba i štera je slúžiti mogla húdòbnim nakanénjom materé. Herodiášojca je povrgla svojega možá Filipa i stòpila v grěšno razmerje s Heròdešom, kí je zavolo

nje stíro svojo právo ženo. Herodiášojca je tak kralíca grátala, štero je nišče nê vûpo kárati zavolo njénoga grêha. Ali ka so nej vûpali povedati prilíznjeni gospôdje i dáme visike dvorne družbe, tô se je nej strašo povedati batrivnoga srcá prorok, kí je v božem iméni gláso pokôro izraelskomi národi, Ivan Krstítel.

Krátko i razmeto je povedo Herôdeši: „Nej ti je slobodno meti ženo svojega brata“. Herodiášojca pa se je nej znála pokorno prîgnoti pred pokôro predgajôčim božim odposlancem. Ona je nej bíla volna spoznati svojo zablôdo, obžalúvati svoj grêh, nego napunjena v dúši z globokov mrznjov prôti onomi, kí njej je vûpo v obráz povedati istino, je iskala priliko, ka bi s svetá správilá toga nevarnoga človeka, kí je túdi na nájviššem mesti vûpo predgati pokôro. Mesto toga, ka bi se prîgnola pod sôdbo proroka, je v sebi skončala vmoríti svedoka istine. Tá grozna ženska je dobesédno ščela vresničiti pregôvor: Guíci istino i razbíjejo ti glávo!

Herodeš je menje odlôčeni bio. Něj zátó, ár je bole pošteni bio! Na poštenjé je nej dosta dao. Z ednoga tála je rad poslúšo Ivana, zanímala ga je njegova ostrá predga pokôre, z drúge stráni pa njemi je vendar neprijétén bio. Vmoriti ga je nej vûpo s stráha pred lüstvom, zátó se je zadovolo s tēm, ka ga je dao zaprêti i se tak rêšo neprijetnoga svedoka Gospodna.

Ali Herodiášojci je tô premalo bilô. Ona je iskala priliko, gda bi se lahko popolnoma rêšila človeka, kí je celô njej vûpo pokôro glásiti. Kak dugo je trpêla eta skrivna borba med králom i kralícov za živlénje Ivana Krstítela, ne vêmo. Pač nam pa pripovedáva sv. písmo, kak je prebrísana hüdôba Herodiášojce na zádne vendar doségla svoj grozen cíl.

Prišo je dên, gda je Herôdeš pripravno velko gostíjo za odličnike svojega králestva. Vesélo so se meli, vej je králov rojstni dên bio. I kak vnôgi lúdje že návado májo, si je túdi ona visika králevska družba z alkoholom i razvúzdanim veselúvanjem ščela zakriti očí i zamrâčiti pamet pred rêsnov istinov hitroga tekája vrêmena. Pá je mínilo edno leto njegovoga živlénja! S trêznov pámetjov glédati preminôčnosti v očí je nej meo môči ali batrivnosti, zátó je v divjo zabávo zadúšo na vekivečnost opominajôča i sôdbe se bojéča občúténja, štera so se v kákšem skritom, ešče čistom kotíčki, zamázane dúše znábíti oglašúvala.

Tô je bio za Herodiášojco prípravni, dávno čakani den. Znála je goščenjé tak pripraviti, ka bi v násladnostaj žítka plavajôči gôstje prípravne škéri bilí njénoga hüdobnoga nakanénja.

V právom hípi se je pokazála lepô oblečena, dvajsetlétna Salóme i se zatájívša vso deklíško sramežljivost, spústíla v ples, kákši je té v navádi bio, na zabávanje na pô pi-

jáni gôstov. Mati se je nej strášila svoje mládo dête pred poželíve očí razvúzdane gospode postaviti, náj bi samo doségnola svojo morilsko namero.

I rësan, dobro je račúnala. Hči se je s svojim plesom tak povídla vsêm, zôsebno pa králi, ka njej je pravo: „Prosi me, kakoli ščëš i dam ti!“ I svojo oblúbo je ešče potrdó s prisëgov, ka de njej dao, kakoli de prosila, pa náj prosi včasí položno králestva.

Mati je samo na tó oblúbo čakala. Na hčérino pítanje njej je zapovedala: „Prosi glávo Ivana Krstítela!“ Grozna mati, štera svojo hčér za morilko naprávi! Znála pa je, ka dela. Králi se je bär malo zasvëtilo v zamráčenoj pámeti, za hip žalosten postáne zavolo svoje nepremišlene oblúbe, ali alkohol je že včínó svoje, trëznost ga je že zapústífla. Zavolo svoje prisëge i navzóči, pred šterimi bi ga sram biló svojo dáno rëč nej zdržati, zapovë, náj njej na skledi prinesëjo pro-rokovo glávo.

Odspodí v temnici králevske pa-

lače je Ivan, v dúhi pokrepleni po odgôvori, šteroga so njemi vučéniki prinesli od Jezusa, že znao, ka je Odkúpitel na deli. Svoje pozvánje je tak spuno. Národ že vídi dela i čúje rëč Onoga, pred šterim je pri-právlo pôť. Zató mirno čaka svoj šorš. Naednôk se odprëjo dveri, krvník je prišo po njegovo glávo. Hitro je dokončano grozno delo, král naskori zrôči deklini na skledi stojëčo odsekano glávo Ivana Krstítela. Ona pa nesé glávo svojoj materi.

Telko právi sv. pismo od nájstrašnejše materé nôvoga zákona. Zgodovina pa nam právi, ka je rimski casar Herôdeša, sit tožb, štere je znôva i znôva dobívalo prôti njemi, stiro s králevskega prestola v Lyon v denëšnjoj Franciji. Hero-diášojca ga je nasledívala.

Eden sploh nepotrjeni zgodovinski glás pa právi, ka se je Salóme, Herodiášojcina hči, ponesrečila na lédi, prišla je med ledene plošče reke, štere so jo tak stísatile, ka so njej odsekale glávo, štera je tak stála na lédi, kak Ivanova gláva na skledi.

5. Nad Jezušom se jokajôče matere. (Luk. 23, 27. 28.)

Hitro so se vrstili dogodki velkoga tjédna: izdajalski küš Judáša, beg apoštolov, Petrova strahopetna zatajítev, smrtna sôdba.

I že ga vídimo pod žmëčov svojega križa stápati prôti Golgoti. Gda Njemi je bremen že prežmetno postanolo, gda se je Njegovo, po man-tránji oslableno tëló, zrúšilo pod

žmëčov velkoga lesenoga križa, so ga naložili mímopridôčemi Šimoni. Ali Jezuš je zató nej ôsto brezí bremena. Noso je grêhe vsega človečanstva.

Jezušova pôť na Golgoto, té nájstrašnejši dokáz človeče hüdbôbe i zasleplenosti, pa je vnôgim dobrodošla prilika bíla, náj nasítijo svojo

radovednost. Gđa so tak gnali Jezuša v tůvărištvi dvej razbojnikov přek jeruzálemski ulic, so se vnôgi pridružili žalostnomi sprévodi, náj vídijo konec nazarenskoga proroka, kí je svoje blagoslova puno živlěnje na lěsi sramote, na križi mogo dokončati.

Na etoj pôti se je Jezuš srěčo i v guč spůsto z ništernimi ženskami.

Židovska právda je bár prepovedávala, jôkati se nad kom, koga je Veliki tanáč obsôdo, ali one so nej znale zadůšiti svoji občůtěnj, privrele so njim skuzé, gđa so vidle mantrepuno postávo: pod bremenom križa se rűšěče tělo, s trnjavov krónov ovito plemenito glávo, od bičůvanja razmesárjeni hrbet, skrátka, cělo trpěčo postávo, štera je vsakšemi, kí se je samo nej dao zaslěpiti od odůrjávánja, rezoděvala nedůžnost obsojenoga i krivičnost sodníkov.

Gospôd je zarazmo skuzé. Oni, kí je na obtožbe kríví svedokov niti rěči nej pravo, oni, kí je němo tpo ošpotávánje Herôdeša, je zdaj spregóvoro. Tůdi če je njihove skuzé, kak de se skázalo, kárati mogo, so njemi vendar do srcá sěgale. Pravo je ženskam: „Hčěri jeruzálemske, ne jôčte se nad menom, nego nad sehom se jôčte i nad sinmí vašimi.“

Jezuš, šteroga vůsta so vsikdár samo reči trôšta zapůščale i kí je jokajôče z ednim „ne jôči se“ vtišávo, zabrání bár eti jôkanje, ali z ednim je tůdi zapově.

Prepově ženskam nad njim se

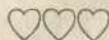
jôkati, ár svojega trplěnja ne nosi zátó, ka bi milůvanje būdio. Cělo njegovo trplěnje k pítanji krívde síli. Pri njem je nega, on je naše grehe noso. Věkše je njegovo trplěnje, věkši je grěh človečanstva, za šteroga je prevzeo kaštigo. Tó morejo ženske pomísliti i se nad sehom jôkati i nad svojimi sinmí.

Opomínanje: „ne jôčte se nad menom!“ bi si tůdi dnesdén mogli vnôgi k srci vzěti. Mí Jezušovo trplěnje i smrt tak moremo glědati, ka se naš poglěd nazájobrně v nás, mi v njegovom trplěnji svojo krívdo moremo spoznati, njegove moke nás na pokôro morejo zvati.

„Jôčte se nam sehom“, právi Jezuš nad njim se jokajôčím materam, „i nad sinmí vašimi!“

S těmi besědami Jezuš vsakšoj materi zapově náj svojo deco pred ogledalo njegovoga návuka postávi i te se náj ali radůje nad njôv, ali se pa jôče. I rědka je ona mati, štera ne bi meja zadosta zroka, prestrašiti se nad svojov decov, če jo v posvět Kristušovoga návuka postávi.

Jezušove reči: „Ne jôčte se nad menom, nego nad sehom se jôčte i nad sinmí svojimi!“ náj nam slůžijo v povčěnjé, tak glědati bogástvo Jezušove osěbe, ka spoznamo svoje siromaštvo, tak se poglobiti v njegovo trplěnje, ka se prestrašimo nad sehom, v důhi tak sprevájati njega po pôti njegove smrti, ka samí na pôt žítka zastôpimo!

Edna dobra dojna krava.

Istinska pripověst.

Tô se je bogme zgôdilo vu ednom varašéki, v-preminôčem sprotolétji, na orsačkom senji. Eden kmet je šô na senje, ka bi si edno dobre fajte, dobro dojno kravo kúpo. Što nebi znao, ka kak dugo trpí tô, dokeč si eden pazlivi, nezavüpani kmet edno kosô preberé i kúpi, si lehko premísli kelko hodbe, premišlávanja, prebéranja, gláve i vüň škrábanja pretečé, dokeč si edno kamčibár krávcico preberé, štera se njemi nakeliko-teliko povídi. Po tom se pa zgodí, ka po vnôgom zbéranji i pogájanji, k-koncovi, se rávno nenaméri na tákšo i že za sramote volo, nepripravno náide kúpiti; sram ga je, ka da se je že pôdnéva za njô pogájao, ka bi jo nebi kúpo. Naš kmet je tüdi dugo pregledávo, šercávo edno krávcico, blüzi, ozdaléč, odzajaj, naprê, odznôtra, odzvína. Pogledno njê je očí, zobé, pajžle, šlátao njê vümen, semtá dao goniti i kak je tô vse odpravo, je njega to prvo pítanje bilô :

— Jeli je dobra tá krava ?

Pítanje je zadosta čüdnô bilô, ár vu cêloj našoj krajíni i držávi nega niednoga krávjega lastnika, kí bi tô pravo na njé, ka je nê dobra. Na tô pítanje, tak da bi se lastnik zburkao, obráz, vüsta si špotárno v eden kraj potégnovši, je odgovoro :

— Či je dobra ? — Ešče vu

grôbi te me hválili za tô kravo, či jo kúpíte !

— No, no — erčé kúpec — vu grôbi mo jas drúge mísli meo.

Z-tém je léd potrêti bio i začnôlo se je dúgo, vlečno pogájanje. Tak sta se vrtela okôli eden drúgoga, kak máčka okôli vrôče kašé. Pá je nasledüvalo edno drúgo pítanje, štero njidva je bliže prineslo k-cíli.

— No, i tak počem bi radi vî ôdali tô súho, slôko krávcico ?

— Vam moj človek, ali li samovam, ár vídim, ka razmíte k-deli, vam jo tádam za 430 dinárov.

— Nede tô preveč ?

— Gori me naj obêsijo na moj dén, či jas tô za preveč držim.

Té nôte sta se držála dobre pôvôre, rávno tak, kak kí se mečejo, ka gde eden, gde te drúgi popáadne ovoga. Krávica je pa včási með njidva vdánila : bú ! . . . — dobro je znála, ka pogájanje za njéno kôžo ide. K-koncovi sta se poglihala za 420 dinárov. Kúpca slédnje pítanje je ešče tô bilô :

— Jeli pa dosta mlêka má ?

— Či dosta mlêka má ? — Tô vam jas povém moj prijátel, či vî tô kravo kúpíte, mlêko kúpíte.

Z-tém je kmet celô zadovolen bio, spilá sta áldomáš i kravo je domó gnao. Naprê je zézvao ženo i notri njê pokazao kravo, štera se njê je na očí uprav povídla, zapo-

vedao njê je, naj jo včasi vō sproba. Žena je hitila po dojínico, k-coj si je sêla i probala jo je dojití. Obádvá sta jo opazno glédala. Oh Bože, mlêka je bogme lepô malo bilô, komaj za ništerno žličico je naštrkala. Kmet je zazda bežao na glavárstvo i v-tožbo dao, ka so ga znorili i proso je hitro sôd, da küpleno kravo odávec nazâ more vzéti. Načelnik je taki vō na plac poslao i odávca je pred sêbe dao pozvati.

— Ví ste toga človeka znorili, ár krava nedâ mlêka.

— Odpūščenje prosim gospon načelnik, jas sem nikoga nê znoro, ár sem etomi prijáteli povedao, ka tà krava nema mlêka.

— Nê je istina — odgovorí na

tô kmet, — rávno ste tak pravli, ka má.

— Vê do gospon načelnik že sôdili. — Ka sem vam jas pravo, gda ste me v-tom táli pítali? Tô sem vam pravo, ka či tô kravo kúpíte, mlêko kúpíte. No nê sem pravo istino? Jeli má krava mlêko? Nema. No tak nedte kúpüvali mlêka? Perse ka te kúpüvali, kak sem vam naprê povedao. Kmeti je povisnola bráda, ár je nê mogao tajiti, ka té zafrigani odávec istino má.

— Tak je bilô? — píta načelnik.

— Tak.

— No, vidíte, teda vam nemremo pomágati, senja nemoremo zničiti. Lehko odhájate.

Tak se je tô nê dávno zgôdilo, na ednom orsačkom senji.

Sejao sem ibojno, nê je vōprišla.

(Nôta : Zsindelyezik a kaszárnnya tetejét.)

Sejao sem ibojno, nê je vōzíšla,
Sposlao sem glás lúbi, nê je vōprišla.
Ali včákam se tákšega vrêmena,
Rada pride vō ona na glás mojga.

Erdéči je moj bičnjek i nê žuti,
Na sredini dvê numeri vrêzani.
Jas sem vrezao na njega té numere,
Sküşűjem mo' lube lice erdêče.

Či si se me navolila lūbiti,
Slobodno ti je drűgoga ziskati.
Naj tebi dá Bôg jakšega od méne,
Komi si traktálivala kűline.

F. J.

Klepec Peter.

(Hištorična pripovest z-törskoga vrêmena. Z-slávskoga podomačo Flisár J.)

Klepec Peter je bio domá v-Čubri. Da je slaboga i gingavoga zrâsa bio, so ga ti krepši tûvâriše nestanoma zametâvali i norčârili se žnjega. Tô ga je jáko žmetno stanolo i želo je, da bi močnêši bio od njih, nateliko močen, ka bi se ga vsâki bojao. Kak je ednôk ovce pâsao na zelénom pâšniki, pozdig-no je oči gori prôti nébi, moléči i proséči Bogâ, da bi njemi više hûdi tûvârišov dao môč. Že po prvom molênji čûje glâs: „Peter môč ti je dâna; prîmi za grm i vö ga skûbni!“ — Peter prîme za grm i vö ga skûbne z korenjom vréd. Pâ čûje glâs: „Peter, prîmi za brezo i vö jo skûbni!“ Peter, ves veséli zgrâbi za brezo i breza se podâ, liki podrézano žito. Pâ se čûje zdâ že ob trétjim glâs: „Peter skûbni vö bûkev!“ Peter tô včiní i stâra debela bûkev pred njim leží, kak slameno betvo.

Peter je rásao i žnjim je rasla tûdi njegova môč.

Prihájali so hûdi časi. Divji törk je gnao svojo vojsko nad krščane. Casar njemi je prôti šô, rad bi ga proso, da odvrné vojsko. Ali zaman. Nedopunjeni törk nika ne dá na lêpe reči; samo teliko privoli: či tak ka casar nešče velike vojské, naj se posebno bojûjeta dvâ, eden törk i eden casarski podložanec. Meo je pa törski sultân groznovitoga uriâša (orjâka) vu vojski; na šteroga se je zanášao.

Po svoji držâvi pošila casar písma pa išče človeka, kí bi se šô merit z-törkom, ali nišče se nenáide. Že je prišao predvečer za boj napovêdanoga dnéva. Casar je vu veliko stêski bio. V-mísli vtonjeni, hodi po svojoj hiži i nevê kakda bi si pomagao. Teda stôpi v-zlato hižo eden v-bojûvnom gvanti oblečeni mladénec. Bojêc se približava k-casari erkôči: „Dovolite mi svetli casar, da govorim z vami! Klepec Peter sem z-Čubre i zâto sem prišao esi, da se zbojûjem z-törskim uriâšom; či mi Bôg dá i junâška sreča, vás rêšim i svojo lêpo domovino“. Casar se je špotlivo zasmehao i klumno z-glâvôv, kakda bi tak mlâdi i gingav mladénec, kak je Klepec vôglêdao, mogao premâgati törskoga uriâša?! Spitáva ga nadale i vrlí junâk njemi dobro odgovârja. Povedao njemi je tûdi, kak je dôbo svojo čûdno môč. Casara je tô veselílo ino ga je na večérjo pôzvao Pri večérji se casarski slûžbeníci posmehâvajo z-bojûvnoga mladénca ino njemi ne verjejo, da bi on tak junâški bio, ka bi vûpao nad törskoga uriâša idti. Prineséjo njemi konjsko podkôv, naj jo vlomi, či je rêsan tak močen, ka se vûpa z-törkom merit. Klepec njim pa velí, naj prineséjo sedem nôvi podkôv i kak je prîme, razdrobi je vse v-rôki, kak falâjček krûha. Vsi so se njemi čûdûvali z-casarom vréd.

Kak so vgojldno rano v tōrskom tabori zvedli, ka je casar dōbo bojūvnika, se je tōrski bojūvnik vzēo i šō je prōti svojemi protivniki. Srčata se precī blūzi tōrskoga tabora. Kak je tōrk zagledno mlādoga Klepca, se osmejāva ino 'ga zaničūje. „Dobro ūtro, oča!“ njemi prāvi Klepec i ponūdi njemi desnico. Tōrk si v-rōke sēgne z-Klepcom. Tē primle za rokō ino njemi jo odtrgne. Tōrk ztūli i vdāri Klepca z-ovov rokōv. Ali Klepec njemi podnesē i lōšči tōrka. Tōrk se tā obrnē i nestāne vēč gori. Sultān vidōči, ka je oblādani, zapovē vojākom naj bujejo Klepca. Ali tē vō skūbne to prvo drēvo i po tōrkaj se spūsti, tā je spometē, liki kākše smeti. Vse je spoklao, ki je nē od-

bēžao. Tak je močen Klepec skle-pao tōrke na tešče zaūtra rano. Tōrki so pa od onoga hipa mao vēč nē prišli na casarovo zemlō.

Tō je bio slovenski junāk, pris-podoben k-vogrskomi Kīnīži Pāl vitēzi, ki se je z-tōrki z-dvema me-čoma, vu vsākoj rōki eden-eden meč držēči, bojūvao i vsigdār oblādāo. Na krūšnom pōli (kenyér mezōn) gde so tōrske glavē kapale z-šinje-kov, liki zrēla jāboka z-jablāni, po zmāganji bitja so vōgri z-mrtvi tōr-kov velki vršāj naklali vkūper i ve-sēlo oblādnosti goščenjē obslūžavali, je Kīnīži Pāl v dobroj vōli tri tōr-ske mrtve tēla popadno, pod vsākov pazdjov edno-edno, i z-zobāmi dr-žēčo edno i tak je plēsao svoj pri-jēten, tak zvāni: drmski ples!

Včēlica i golōbček.

(Fabula od stvāri zahvālnosti.)

Včēlica je spādnola vu vodō. Golōbček tō vidi, vtrgne hitro z-klūnom listek z-vēčice i pūsti ga vu vodō. Včēlica listek srečno dosēgne i priplava žnjim srečno vō z-vōde. Golōbček si sēde pā na drēvo. Mīmo ide vlovce i zaglédne golōbčeka sedeti na vēki. Hitro vzeme v-rōke pūkšo cila i že ščē strliti. Včēlica tō zaglédne, hitro muvēč prileti i vlovca v rokō pikne. Lovci rōka v-stran povisne, pūkša pōči i strēl mīmo ide, golōbček pa zdrav tā leti.

Hitra pomōč je popolna pomōč!
V-nevōli nevtāji bližnjemi pomōč!

V lastnom interesī vsakoga je, ki bolūje na astmi, plūčni betegaj ali podobnom, da se poslūži znāne i dugo lejt obstojēće firme Puhlmann & Co., Berlin 406, Mūggelstrasse 25—25a, ki pošle vsakomi brezplačno i poštine prousto poučno brošuro s slikami. — Prečtite oglās v oglās-nom oddelki.

Kôdiš i smrt.

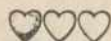
Fabula. — Z-slavskoga podomačo F. J.

Kak je Bôg te prvi pár ľudí, Ádama i Evo pregnao z-paradižoma, je stvôro svojo deklico : Smrt. Smrt je jáko málo stvorjenjé, ménša od vsákoga otroka, pa dônok postrahšüje ešče toga nájkrepšega junáka. Njé tělo je ténko i vugibko, nevidno preplězi vsáki zíd i vsáko klúčno lúknjo skôz. Nepotrebüje ni kosé, ni nikšega rožjã. Gda je človeki namenjeno mrěti, k-njemi príde, zaviné njemi šinjek i vmori ga. Samo li čarnoga kokôta i máčke se boji i ogible se one hiže, pri šteroj se teva nahájata.

Kôdiš se je napôto k-bogátci idti i prositi ga milošćino. Smrt ga na pôti srěča ino ga prosi naj jo dene notri vu svojo balo i nesé jo notri v-hižo. Kôdiš jo píta, što je i ka bi rada ? „Jas sem boža deklica i poslána sem se, da zaviném bogátci šinjek. Ali da bogátec čarnoga kokôta i máčka má, šteríva mi bránita prestôpiti njega hiže prag.“ Kôdiš dene smrt v-svojo balo i notri ide v-hižo. Bogátec je zdrav bio i i dobre vôle. Obérao je rávno kapúna i príprávlao se k-obědi. Smrt se stísne pri pěči, da se malo se-segreje, potom pa k-stôli ide k-bogátci i zavijé njemi šinjek. Bogátec je v postelo légao, žena hitro po doktora pošle, da ga poglédne. Zamáli čas je vmrô.

Zdã pá prosi smrt kôdiša naj jo skríje v-balo i odnesé vô z-hiže.

Kôdiš jo píta, ka njemi dã za pláčo ? Smrt velí : „Jáko dosta — tô, da boš me pri vsákome betežníki vido. Či bom njemi pri nogáj stála, teda znaj, da nevmerjé. Daj njemi kakše vrástvo i gda ozdrávi, do mislíli, ka si ga tí zvráčo i zahvální ti bodejo. Či boš me pa pri glávi vido státi, neponújaj se za doktora, ár je tákšemi betežníki namenjeno mrěti.“ Kôdiš se je obvéselo, djao je pá smrt v balo i odnesao je jo z-hiže. Za máli čas se je po cěloj krajíni razšírilo, ka je nê bilô i nede tûdi bôgšega doktora, kak je té kôdiš. Komikoli je dao vrástvo, vsákomi je valálo i ozdravo je. Teliko penez je dôbo, ka je kaj nê vedo žnjími. Ali bio je v svojo nesrečo preveč smilenoga srdcá, rad bi tûdi pomogao onim, kim je mrěti bilô naménjeno. Vidôči smrt pri glávi, dao je obrnôti postelo tak, da je stála smrt pri betežníka nogáj. Edno pôť se njemi je tô uprav posrećilo, da jo je vkano i betežníka ozdravo. Z-tôv prepravov je pa kôdiš božo deklico, smrt, nateliko razdrasto, da se njemi je potom več nindri nê pokazala, ni pri nogáj, ni pri glávi. On sam je pa pá pôstao tô, ka je bio prvlé, nájkvêší siromák i rad je bio, či je za svojo potrebćino záloš čarnoga krúha dôbo.

Nàrodne popêvke.

Nôta: Cigány asszony sàtora.

Ciganjskoga šatora
Ponjáva se vužgála,
Notri je zgoro vajda
I njegova či lêpa,
Či lêpa!

Jas za vajdo nemáram,
Samo čér šajnálivam:
Ka sirôta zgorêla
I grozno smrt strpêla,
Strpêla!

Nôta: Zsindelyezik a kaszárnya tetejét.

Glás sem poslála lüblénoj materi:
Naj spletéjo vènc čéri džündžavni,
Na vsáki kraj dvê betvi rozmaringa,
Na sredino püšel cvêtja tùznoga.

Nôta: Száraz ágon vad gerlice.

Z-súhe veke ftiček daleč odleti,
Tečas lêče, kak sirôve nedobi,
Máli ftiček zaostáne od pára,
Neostanva midva od endrúgoga.

F. J.

Šiftar Ludvik

TVORNICA PERILA

Murska Sobota

Brzójavi : „PERILO ŠIFTAR“ — Telefon št. 43.

Evangelíčanska náloga.

I bili so stálni v návuki apoštolov i v občinstvi, i v lamanji krúha, i molitvaj. (Ap. Dj. 2. 42.)

Té svéte reči nam pokážejo i posvejtijo denéšnje evangeličanske náloge. Tô čisto, živo apoštolsko krščanstvo je že ednôk prenôvilo i popravilo krščansko cêrkev. Či prav želémo i ščémô naše evangeličanske cêrkvi ponôvlénje, tak se moremo znôva povrnôti k krščanstva toj čistoj vretini.

Poglednimo záto štere so té denéšnje naše evangeličanske náloge? Prvič stálni moremo biti v návuki apoštolov. Tô ne pomêni telko, da si naj vsáki evangeličanski človek teološko znanost správi, ár vsáki človek za tô niti nema prilike i nê časa. Ali vsáki evangeličanski človek pa poznati more biblijo, naše lêpe cêrkevne pesmi, naše evangeličanske cêrkvi hištôrijo, návuk i živlénje, zvün toga katekizmuš, brezi toga nišče néma pravice sebé za dobroga i vernoga evangeličanca imenúvati i držati. Preveč žalostno je opaziti i viditi tô, da rávno tisti lúdjé, ki se z svojim znánjom, z svojov môdrostjov tak dosta hválijo, ki so na tô gizdávi, da oni več znájo kak drúgi, v verski zadévaj rávno toga nájprosnejšega znánja némajo. Velka istina je tô, da tisti človek, ki zvün svoje biblije, molitvene i pesmene kníge v svojem žitki drúge knige ne čté, dosta več zná od žitka, liki pa tisti, ki je

zvün tej svéta vse knige preštudirao. Iz toga si telko moreš zamerhati, da brezi verske znanosti nigdár nemreš dober veren, i navdúšen evangeličanec postánoti.

Drúgič stálni moremo biti v občinsti. Tô pa telko pomêni, da so se prvi krščanje lúbili ár so vsa meli občinska. Pa túdi med njimi so bilé národnostne i drúžbene razlike. Bili so med njimi grki i židovje, gospôdje i robslugi. I vseedno so v právoj lúbéznosti, v občinstvi živeli. Túdi dnesdén med nami jestejo razlike. Lôčijo nas jezične, národnostne, drúžbene, premožénjske grájke, ali jas dônok leži razmim tiste rodítele, ki vmorijo svojo deco, i tisto deco, ki vmorijo svoje stariše, liki pa tiste evangeličance, ki sovrážijo, pregánjajo i odúrjavajo svoje evangeličanske brate i sestre. Navčiti se moreš od prvi krščanov tô, da nesebično moreš lúbiti tiste svoje bližnje, z šterimi si z ednov istov verov vkúperzvézani.

Trétjič stálni moremo biti v praktičnom verskom živlénji. Svéto pismo nam túdi tô právi, da so prvi krščanje stálni bili v molitvaj. Prvi krščanje so vsáki dén molili, i vsáki dén so tam bili v cêrkvi. I od naši prekmurski evangeličancov kelko ji moli dnévno za svojo evangeličansko cêrkev, za svojo vero i kelko ji ide na keden ednôk, v nedelo v cêrkev? Pa verte mi, da

naša cerkev ne potrebuje takše kotrige, ki so samo na cerkveni zborovanjaj glásni, ki samo tam znájo dosta gučati, kričati i kritizérati, túdi ne potrebuje takši delavcov, ki samo z márnosti i prisiljenosti prevzemejo edno ali drúgo slúžbo, nego naša cerkev v prvoj vrsti moléče i v cerkev hodéče kotrige potrebuje. Verte mi, da od vsákoga lépoga govora glasnejše glasiš Kristušov evangelium s tem, či od nedele do nedele rédno zasédeš svoje mesto v cerkvi. Vsákoga evangeličanca glávna náloga i dužnost bojdi vsáko nedelo v cerkev iti, tam ponizno moliti, popévati i Božo svéto rěč jedrno poslušati.

Na zádne stálne moremo biti v lámanji krúha. Tô nas pa na Kristušovo svéto večérjo opomina. Zakaj so prvi krščanje med groznimi pregánjanji, med mukami tak močni, stanoviti bili i ostanoli? I zakaj smo mi tak slabi, da nas tô nájmněše skúšávanje žé odvrné od Bogá, od naše cerkvi, od naše vere? Zakaj tak hitro pozábimo zavolo máli i premenlivi zemelski dobičkov svojo konfirmácijsko prisego? Na tô pitanje odgovor nájdemo v eti svéti rečáj: Oni so

stálne bili v lámanji krúha, naša napáka pa je v tom, da smó mi ně stálne. Oni so v Kristušovej svétoj večérji miloščo dôbili, mi pa sami sebe orôpamo od té móči, štera je žé dostakrát iz tej nemočni, iz slabi, junáke, mantrnike včiniła. Túdi zdaj záto zmenkávamo, ár se preveč vúpamo v samom sebi, na Božo miloščo pa, ki se nam ponúja v Kristušovom těli i krvi, pozábimo.

Svéto pismo na zádne tó právi od prvi krščanov žitka: Gospôd je pa priložo vsáki dén k Cerkvi, ki bi se zveličali. Té či de ednók vékša tvoja vernost, tvoja evangeličanska stanovitost, toplejša tvoja lúbézen, či od vsega drúgoga na več preštimaš Božo svéto rěč i milošče šakramentum, té se nam več ne bô trbelo tóžiti od žalostnoga šorša naše evangeličanske cerkvi, ár te Gospôd túdi našo cerkev povnôži, ně z dávkoplačeválci, ně z glásnimi kotrigami cerkveni zborovánj, ně z gizdávimi i kričéčimi evangeličanci, nego z moléčimi i zveličanimi evangeličanci.

Bojdi záto veren, stanoviti i batriven evangeličanec v svoji nálogaj notri do smrti, i tak ti dá Gospodni Bôg žitka krôno. H.

Zvok ustvárja glásbo . . . to je splošno mnenje, vendar známo, da ustvárja glásbo le zvok res dobroga i blagozvonéčoga glásbila. Takšo po kakovosti res odlično glásbilo zmorete kúpati narávnost z fabričkoga skladišča, záto izredno po niski ceni od trvdke MEINEL & HEROLD, fabrika glásbil i harmonik, Maribor, št. 242. Izbéra glásbil se vrši potom lepega bogato s kejpami opremlenoga kataloga, pa túdi deteti razumlivoga návučnoga pisma i se lahko tak navči igrati na vsakom glásbili brez vučitelja. Odločte se ešče dnes i pišiti omenjeni lvrčki. (Nekelko kejpov iz kataloga nájdete v oglasnom táli našoga kalendarija.

Gda koli si ščeš pomagati,
Moreš „BILJNO ROSO“ nūcati!

Na jezero zdravilni rastlin s cvetōči trāvnikov, gōsti
logov i visiki planin dā svojo čūdodelno mōč znā-
nomi domāčomi sredstvi

„BILJNA ROSA“

blagodat prirode za vse i vsākoga.

Vsaka kaplica je vrejdna zlāta!

*Pri glāvoboli, vmorjenosti i potrtosti se nariba temen i
čelo z 3 kaplicami. * Pri nāseci i zapretosti nosa po
edno kaplico v lūknje nosa. * Pri zamuklenosti, kašli i
katārti se 3 kaplice vlijejo v tanjer vroče vodē i globoko se
diše para skoz nosa i lamp. * Pri pokvārjenji želodca,
bolečine v želodcu, riganji i krčaj vzemejo se 3 kaplice na
cukri. * Pri zobā bolenji trbej bolno mesto dobro na-
mazati. * Pri reumatizmi, gihti, smicanji, bolečinaj v
križi, trganji udov, dobro māzānje včasī vtiša bolečine. *
3 kaplice v kupici vodē dā izvrstno vodo za izprānje
viist i grla.*

„BILJNA ROSA“ samo edna jeste,
Ponarejeni zāto čuvajte se!

„BILJNO ROSO“

dobite v vsej apotekaj i bogši trgovinaj po origi-
nalni cenī. V nasprotnom primēri pište rāvo na nās:

100-letna Apoteka - Bač

(DUNAVSKA BANOVINI)

i Vam bodemo po želenji včasī poslali 4 glāžkov ali 8
glāžkov „BILJNE ROSE“ po originalni cenī. Poštne
ne računamo. Stroške nosimo mi sami. Reg. 1610/38

Zaštitni znak

Čüdne so Bože poti.

Pisala : Frida Kovátš.

Horvátova kmetija je nájvékša v cêloj krajíni. Velka hiža, zídana z močnoga kamna, šürko i gizdávo stojí srêdi prestránoga dvôra. Pri vhodu pa stojita dvê visiki topoli, kak verne stráže. Večér igra veter v njihovom listji, čúje se, kak srebrna hárfa.

Horvátov Jánoš je zádñji svojega pokolénja. Velki i močen je, zdrav i čvrst, kejp nevkleknjene môči. I dônok je nikaj slaboga v tom močnom têli. Jánoš ne verje v Bôgi, Njegovi prêdníki so bili ponízni evangeličanci. Jánoš pa je pristáš nôvoga brezbožnoga časa. On ne píta za Zveličitela i njegov návuk. Njegova vera je njegovo bogástvo.

Ednoga dnêva zadvečarek stojí med svojimi njivami, pa se njemi pridruží stári, sêri dûhovnik.

„Dober dên Jánoš!“ práví njemi stári gospôd. „Veseliš se svojemi grúnti?“

„Ja, gospôd farar! Poglednite, kak daleč okô séga, vsê je moje!“

Pálik se zglási stári gospôd :

„Jánoš, misliš túdi na tó, komi se máš zahváliti za vse tó?“

Jánoš se smeje.

„Oh ja, gospôd farar, túdi na tó mislim! Mojim prêdnikom se mam zahváliti, šteri so z trúdom svoji rôk tó vse vküper spravili. Cêloga živlénja delo so vlejali v tó imánje.“

„Nikomi drúgomi nemaš zahválen bití Jánoš — nikomi?“

Nej, gospôd farar, nikomi drúgomi!“ hûdobna svetlôba je v Jánošovi očáj. Rokô zdigne i daleč vöpokáže na pôle. „Znam, ka ščête povedati, gospôd farar. Ali da vam povêm, tó vse, trávniki, njive, hiža i lesôvje — tó je moja vera. Zdaj mi falí ešče samo žena, štera mi porodí naslednika, šteromi zapústim tó bogástvo.“

„Bôg ti podári naslêdnika, če je njegova vola — ženska je samo škér v njegovi rôkaj.“

Stári dûhovnik se zgúbí kak sênca v večérnom mráki.

Jánoš se ženi. Bogáta, brezsrčna i lêpa sôsédova hči posláne njegova žena. Niti zrnice lûbézni ne nájdeš v velkoj hiši, samo molk i delo. Jánoš čaka na naslednika, na siná, šteroga dobiti more. Vse njegove misli se obrnéjo k deteti, štero je ešče nej na svêti.

V Adventi pride prvo dête na svêt. Dečko je, z svetlimi lasmi i môdrimi očmi. Ali málo drôbno têlo je vse zaraščeno, edna nôga je kračša od drúge. Jánoš stojí dugo pred nesrečnim detetom, štero leží v stároj lesenoj zíbeli.

Pomali se Jánoš potróšta i nestrpno čaka na drúgo dête. Samo za tó ešče dela, samo na tó ešče misli. Izsiliti ščé od šorša lêpo zdravo dête, siná — naslêdnika. Prvorojenec pa rasté, od materé sovražen, od očé zavržen.

Po ednom leti porodi lêpa gizdava Jánošova žena drugo dëte, deklino. Drôvna i lêpa je i — slêpa.

Teda beží Horvátov Jánoš vò na pôle i zakuné z grozním kričom Stvoritelja svetâ.

Čas miné, leta idejo. Med Jánošom i njegovov ženov zrasté sovráštvò. Nesrečna deca stojíjo med njima, ne nájdetâ več pôti eden k drugomi. Ešče ednòk se zbúdí vüpanje v Jánoši. Njegova žena je pâlik blagoslovljena.

Prvi sprotolejšnji vihér divjá okòli híže i z njím príde túdi nájvékši vdárec na Jánoša. Lêpi i zdrav deček zaglédne lúč svetâ, liki za pár vòr vgásne tò málo živlénje, kak svejča v vòtri i za njím zatísne naveke oči túdi lêpa, brezsrčna Jánošova žena.

Jánoš ostâne sam z poháblenim sinom i z slêpov hčerjòv. Dugo se zakopa v samòto, ár ne pozna tròšta rêči Bože. Po dúgom časi se zdigne té od Bogâ strašno kaštigani i sí išče drugo túvárišico. Ne išče več med gizdávimí hčerámi bogatášov, skromnost i poníznost sí želej njegovo obrúdjeno srcé.

Na pôli sréča Marijo, hčer najsmáškejšoga bajtara, kak se igra z njegovov decòv. Med njima sedí i se dobrosrčno i blážno smeje. Dugo gléda Jánoš tò srečno sliko.

Po krátkom časi je že gostúvanje. Lúdjé se smejejo Jánoši i se norca delajo z njega.

Káže se, kak da bi z Marijov túdi sréča prišla v Horvátovo hížo.

Têlo njéno je drôvno i slabo, liki v tom têli je močna i bogábojéča dúša. Jánošova nesrečna deca se razcvetéjo pod močjòv neskončne Marijine lübézni. Slêpa deklina je lêpa kak angel Boží, če svoje mrtve oči k mačehi zdigne, deček pa pozábi na svoje telovne falinge i postâne močen človek v veri v Bogâ.

Jánoš pomali nazájnájde v živlénje. Rad poslúša Marijin méhki bôžajòči glás. Z vsémi je dobra, vsi jo radi màjo.

Večer včási Biblijo čté, sâma za sêbe na pô glasno. Jánoš sprva sâmo njéni glás poslúša, po časi pa spáadne ništerna opominajòča rêč v njegovo srcé. Marija se nigdár ne dotekne njegove dúše, liki s potrplénjem i z lübéznostjov ga vodi nevidno na druge potí i ponoči moli.

Svètešnjo se prikázejo v Božíčnoj nôči zvêzde na nébi, daleč naokòli doníjo zvonòvje.

V velkoj sobi sedi Jánoš obrprvim pred velkov biblijov i s trepetajòčimi prsti obráča líste.

V spâlnici pa se bojúje Marija z nepremaglívimi bolečinami. Na njénom čeli se svêti trnjeva koróna materinstva.

Jánoš pa sedí na svojem mesti, ròke so se njemi sklenole, z grozním stráhom poslúhša v nôč. I nevedòč se odtrgajo z njegovi vúst obrprvim v živlénji rêči, žmetne i neokorne:

„Bôg v nebésaj, bojdi milostiven — Bôg pomágaj — če mi

neščeš dati deteta — pusti mi ženo — odpusti mi, moj Bôg!“

Teda zatrpeče po hiži krič materinstva i deteči joč! Obri Horvátove hiže stoji velka i zlata večerna zvêzda.

Po dúgom mučnom čakani ide Jánoš z tihimi stopáji v spálnico. Marija leži z bláženim obrázom v posteli, skuzé veseljá ji tečejo po líci.

„Jánoš, deček je, lêpi i zdrav deček!“ šepeče. „Boža dobrôta je velka!“

Močen i brezbožen Horvátov Jánoš se zrúši pred postelov na kôlena i zajôče. Glás njemi trepeče, gda pravi:

„Za istino Marija, Boža dobrôta je neskončna.“

Rudolf casar i pekojca.

(Pripovêst)

Rudolf casar je blúzi níkega váraša lôgerivao (táborivao), prišao je túdi preglédat váraš. I da je po slabom bio oblečeni, odzvuina je pa močen mraz ládao, stôpo je notri v-odprêto pekovo hižo, ka bi se malo segro pri toploj péci. Pekojca, štera je lúdi po oblêki sôdila, si je míslila, ka je tô návaden voják, záča ga krívo glédati, čemerí se nad njim i razlácati záča zbožnoga casara, kí je svojimi vojáki samo na bremen lúdem. Casar tô vse mirovno poslušá ino se posmeháva. Pekojco pa tô vsebole razčemerí, záča ga splôditi z-híže, ali da se on negene, i ešče se bole posmeháva, popádne šleferko (žlico), zagrábi vodô i polijé ga. Casar spoj polejáni mučéč odhája, vu svoj šator, pa nepovê od toga nikomi ni edne rêči, ka se njemi je pri pekojci zgôdilo.

Obpoldné pa pošle inaša k-pekojci z-drágov jestvinov erkôči njê: „Tô vam pošle on voják, šteroga ste polêjali vu vašoj hiži z-vodôv.“

Kak je pekojca tô čúla, se je jáko prestráhšila, mísléca si, kapa či je on voják sam casar bio. Hitro se pašči v-šator i naravnô v-casarovo obêdnico ide, gde je bilô okôli stola vnogo zbráni gostôv z-casarom, nakôlina spádne pred njim i z-kuznatimi očmi se njemi moli za odpúščanje. I casar, kak zaútra, se njê samo posmeháva i velí njê gori stánoti, zapovê njê naj za kaštigo vse tak povê, kak se je godílo. Ženska je včiníla, kak njê je zapovêdano bilô. Gostjé so se žnjé vsi srdcá smeháli i pekojca, štera je prvle prestrášena bíla, je od veseljá nê znála kaj číniti, globoko se naklonivša, je srečna domô odhájala.

Vážno !

Príglihe, prílični návučni gôvori,
Vküp pobráni po stárom Flisár Jánoši,
Kak se gučíjo po prêkmurskom národi,
Pri dání prílikaj vu vsákom nástaji.
Kak po strnjišči raztorjeno vlatovjé,
Je vküper pobráno občinstvi na včenjé,
Više kak od štiristô komádaj dání
Vu „Evangelíčanskom Kalendaríji“.

Drúga čupora:

Nadaljávanje z-preminôčega leta kalendaríja, v-šterom je 112 tákši gôvorov čítelom naprê dáno, vu 1941-noga leta kalendaríji nasledüvajôči prído na vrsto 111 komádov:

Bogat je, kí je nikomi nê dužen.
Zlêhka živé, kí je z-malim zadovolen.
Kakši je poklon, tákši je pláti Bôg.
Prilizávanje je húdo gledalo.
Štera kokôš dosta kokodáče, malo znesé.
Prvle znesé kokôš, potom kokodáče.
Britko je trplênje, a sladki njega sád.
Na nagnjeno stêno se nenaslánjaj.
Nebêži za tákšimi kôli, štere te neščejo gorivzêti.
Kí nekôšta britkoga, nepozna sladkoga.
Bole je spodi začnoti, pa zgora dokončati.
Kí se zvisí, se ponízi.
Slêpi, slêpoga v-jamo pripela.
Nezavúpaj sala na máčko.
Z-psa nigdár nede slanina.
Ká ti dêsna dá, z-lêvov nevzemi vkraj.
(vítam) Ka z-rasoji gori zmeče, z-grablami dojpograblá.
Nê je tak grdi vrág, kakšega ga na stêno málajo.
Sova se špotári z-vrábla, ka velko glavô má.
Dobromi víni nê trbê cajgara. (reklama)
Kí se med svinjé zmêša, zavláči se.
Šteroga psa z-botom trbê za závcom gnati, ga nigdár
Neboj vu vsákoj župi žlica. [nezgrábi.
Kak se štoj navčí, tak popêva.
Vrana se z-ménšim túdi zadaví.

Norci so i leseni pênezi dobri.
Kolô se telkokrát doli obrné, kelkokrát gori.
Bôgši je dnes en vrábel, kak vütro en kopün.
Ne odaj prvle medvedove kôže, ka si ga strêlo.
Na „meo boš“ i na „bilô je“ nika nedá židov.
Z-krajcara de râhnški. *(krona) denar*
Šenkanomi konji nê trbê zôbi glédati.
Te eden je devetnájset, te ov pa ménje ednoga
Sila železo tere. [dvajseti vrêden.
Več z-pámetjov, kak z-močjôv.
Z-lármov se nelovijo ftiči.
Norca se ogni
„Či bi“ je brezi vrêdnosti.
Nê se je vrêdno z-túhim pérjem preštímávatí.
Za hüdím vrêmenom má pridtí dobro.
Mladost norost, starost slabost.
Nê je onoga ftič, kî ga nihá vuidti.
Zôb za zôb.
Tačas hodiyo z ednim vrčom po vodô, ka se ednôk
Stára koza tüdi rada liže sô. [stere.
V dobroj vôli ide somár na léd.
V dobrom se sprevê svinja.
Brezi stráha je ni máček nê dober.
Pod grintami je vüš.
Či máčka spí, zbrcávajo se miši.
Vsáki svétec proti sebi drží rokô.
Zamon i Bogá nemolimo.
I z-méda je nê dobro dosta jesti.
Dnes hopp, vütro kopp.
I prsti so nê glíhni.
Či vüš v-čísti gvant pride, se gnêzdi.
Edna vrana toj drúgoj ne vseché vô oká.
Meddvema svajüvanjem se te trétji veseli.
Kakšté velki lôg sê po pijanca gúti doli spoškali.
Bič nazâ tüdi zná ščuknoti.
Kí drúgoga z-blatom lúča i sebê zbláti.
Z-čizme v-bočkor pridtí.
Veter sêja, vihér ženja.
Lehko je zaprávlati, ali težko je správlati.
Kí drúgomi jamo kopa, sam vu njô spádne.

Lažci se samo ednôk verje.
Kì drúge podkápa, sam sebe zakápa.
Môdrosti je nišče nê z-prsta poceco.
Pop ne predga dvakrat.
Nêmoga deteta rêči ni mati nerazmi.
Zaman gučiš slepci od licojne.
V-kmici je vsáka krava čarna.
Jaboko nespádne daleč od stéble.
Nê se je čedno z-ognjom zmênjati.
Pênezi so nê za norce.
Zgüblene sekere štil.
Te srdčen gvina.
Što láda, on vmárja.
Siromáka i vêka vlečé.
Drêvo se nevsečé doli z-ednim vsekájom.
Smêh se zlehka na joč obrné.
Tam je je povrgao, kak Pavel apoštol oláhe (vlahe).
Za cotav plášč nê trbê Bogá moliti.
Bôgši je odkriti protivnik, kak jálen prijátel.
Vari me Bôg od prijátelov, neprijátele obládam.
Bôg te pokaštigaj z-húdim sosedom (židovsko kunênje).
Vrêmen je nájbôgši vráč.
Pogledni mater i tak si vzemi čér.
Ešče i kokôš vò zgrene.
Tam se škráblí gde te srbi.
Vsáko velko máli začétek má.
Što nigdár nezačne, nigdár nedokonča.
Vsákomi človeki se ednôk ponüja sreča.
Kí se z málím nezadovoli, dosta je nê vrêden.
Či njemi máli prst ponüjaš, cêlo rokô bl rad meo.
Toga múdnoga so ostanki.
Nikákomi pop, nikákomi sakačica.
Nebijejo tak cigána.
Dosta gôsi i svinjô premága.
Talige so nê kôla.
Tákši je kak rešetárski nož.
Nê je vse dobro ka je lêpo.
Te nevoščéni je zevsém nezadovolen.
Skopec se vsigdár tôži.
Što jávče, ga prosi, što se pa hváli njemi trbê dati.

Brezi ednoga židova záto obstoji senje.
Siromaštvo se nedá tajiti.
Meštrija zláto dno má.
Nevarno je z-petimi kúpüvati.
Na kelnáte prste se rado zgrábi.

F. J.

(Nadaljávanje v-prišestnoga 1942 leta kalendariji.)

Luther vu paradižomi.

Luthera so ednôk vu eden jáko lépi püngrad odpelali, z-istinom vu eden vlahárki park. Gda so .ga že žnjim obhodili, so čakali, ka de pravo-
na njega.

K-koncovi je pregôvoro ~

— Tô je bogme právi paradižom, či tak, ka nebi bilô vnjem grêh-
spadája.

TIVAR

OBLEKE

oblečejo celo Vašo družino
OD GLAVE DO PETE!

Stalna velika zaloga vseh vrst letni in zimskih oblek, spomladanskih in zim-
skih plaščev za deco in odrasle, za moške in ženske iz **cajgof in štofov**. V
veliki izberi so stalno na zalogi svetovno znani pravi garantirani nepremočljivi

„TIVAR HUBERTUSI“. Tam se dobi tudi vse
vrste kratko in pleteno
blago, kak kape, srajce, nogavice za moške in ženske, fino žensko
svileno in pamučno perilo, moški in ženski puloveri (štrikani ka-
puti), deke (Koče). Ročna dela: zavesa, namizni prtí in posteljaki. — Pre-
pričajte se o solidni postrežbi in nizkih cenah sami z ogledom blaga brez-
obvezno za nakup, kajti: **Tvorniško niske cene imajo TIVAR OBLEKE.**

TIVAR OBLEKE

MURSKA SOBOTA
Lendavska c. 2/a.
(PREK OD POŠTE)

Hištorija Gornje Slávečke evangeličanske gmajne.

Deněšnja Gor. Slávečka evang. gmajna má daleč nazáj ségajôčo hištôrijo. V področji sedánje naše gmajne so bilé tri cvetéče gmajne i tó: Světi Gyüri, Světa Jeléna i Gornja Lendava. Někđanje naše cěrkve v Gornji Lendavi i Sv. Jeléni ešče dnes nepredelane stojíjo. Cěrkev Sv. Gyüri je že prezídana. Pri prezídávanji so se najšle ešče shránjene oblěke naši evangeličanski dühovnikov. Gda se je pa začnola okóli leta 1643 pregánjanje prôti evangeličanom, njih dühovnikom i vučitelom, so se razrúšile té gmajne.

Po grúntanji Püconske gmajne so vsi naši evangeličanci pripadnoli tá, po odcepitvi bodonske od püconske gmaje so se pa priklúčili k bodonskoj, štera je itak dosta bliže bíla za naše verníke. Ništerne dale ležéče vesnice so pa pripadnole križevskoj fari.

Nazájglédajôč na tiste čase, se nam pokáže žalostna slika. Nindrik je nej bilô šóle, gde bi se deca ta nájpotebnejša včila. Vövčeni školnikov je v etom kráji nej bilô, veški vučitelje so deco návčili četi, račúnati i písati. Dosta analfabětov (nepismeni lúdi) je bilô v našem kráji. Po časi se je vogrška držáva túdi za naše kráje bole skrběla i poslála vözevčene vučitele.

Leta 1873 je prišo na Gornje Sláveče prvi evangeličanski školnik, **Háry Leopold**. Šole je ešče nej

bilô, zátó so zbráli deco v jednoj kmečkoj hiži, blúzi sedánje šóle. Háry Leopold je bio dober i veren človek, šteroga so lúdjé vzlúbili. On je zbúdo misel, da se náj zida nóva šola. Po ednom leti trüdapunoga dela, je bila postávljena šola, štera ešče dnes stojí i se núca za učilnico. Bodonski dühovnik so hodili na vsáki katoličanski svétek v Gor. Slávečko filialo i so v šolskom prostori držali Božo slúžbo. Háry Leopold je bio imenüvani za kántora. V slabom zimskom časi, če so Bodonski dühovnik nej bilí mogôči priti na pogrebe, je Háry Leopold kak kántor sprevedo mrtvece na zádnojo pôť. Túdi vodja matrike je bio v tistom časi i je skrbno pošilo potrebne podatke matičnoj fari.

1903. leta so naši evangeličanci postavili lesení zvoník pôleg šóle i so narôčili dvá zvoná. Do leta 1914 sta tá zvoná zvalá verníke na molítev i je spominali, da je med nami Eden, kí vodi naš šorš z močnov rokôv. V svetovnoj bojni so nam odpelali teva našiva zvoná, ka je velki vdárec bio za vse naše evangeličance.

1904. lela se je ob prvím porodíla misel, da bi se zidala cěrkev. Začnoli so pobérati dobrovolne áldove na té cil. V tom časi je bio pôleg Háry Leopolda oděbran Ropoša Franc za šoiskoga skrbníka, šteri je tó čěst do leta 1920 verno spunjávoa. Obá možá sta neumorno

delala za blagostanje naši vernikov i njih decé.

Háry Leopold je 34 lét polágo svoje moči v vučitel'sko i versko žívlénje na Gor. Sláveči i je 1907. leta šó v zaslúženi pokoj. Pred

Pojbič Julij, šteri ešče dnesdén spunjáva svoje pozvánje.

Leta 1917. je bio po zaslugi bodonskoga dühovnika Šiftár Károla posláni k nam bodonski kaplán Župánek Aleksander.

Cérkev v Gor. Sláveči

krátkim je mrô v Nagy Kaniži.

Po Háry Leopoldi sta prišla v náš kraj Norčič Franc i Černy Károol za vučítela, šteríva sta obá spadnola v svetovnoj bojni. Leta 1913. je bio odebráni za kántor-vučítela

Leta 1918, na spômenek 400 lét-nice reformácie se je na Gor. Sláveči držao pod vodstvom Kovátš Štefana, sobočkoga dühovnika, gmajnski gjúlejš, na šterom se je sklenolo, da se naprosi bodonsko

gmajno za odpúštítev fíliále i da se ustanôvi samostojna cerk. občína na Gor. Sláveči. V tom leti je dobrôt-nica Bertalanič Fána, roj. Küzmič, darúvala prostor za zídávo cérkve, 1 plüg i 500 klaftrov zemlé. Zdaj se je lejko pálik mislilo na zídánie cérkve. Tistoga časa je bilô nabráno 29.248 korôn i 48 fil. Tá cêla šuma je bila izdána za bojno posojilo i tak je po bojni cêli pênež zgübleni. Tak se je pálik nej moglo vresníčiti želénje po zídánji cérkve. Istoga leta ešče se je rêsila prošnja po samostojnosti Gor. Slavečke gmajne i oktobra 1918. leta je prišo Zongor Béla, Kõrmedinski senior i na gmajnskom gjülejši se je sestavo pozváni list za odebránje farara. Po ustanovitvi je mêla Gor. Slavečka gmajna 1585 dúš v 267 familijaj. Gor. Slavečka fara je bila odceplena od trê fár i tô od bodoske fare vesnice: Gor. Sláveča, Dol. Sláveča, Gornja Lendava, Sotina, Serdica, Nuskova, Rogaševci, Sv. Jurij, Večeslavci, Pertoča, Ropoča, Krášče, Korôvci, Gerlinci, Fükšlinci, Ocinje i Kramarovce. Od kríževske fare: Vidonci, Kuzma i Doliče. Od dôberske fare: Matjáševci.

Leta 1919. febr. 19. sta predse-dovála na gmajnskom gjülejši kak odposlánc šinjorije g. Luthár Ádám, püconski dúhovnik i Ropoša Franc, gmajnski oskrbnik, na šterom je bio soglášno odebráni za prvoga dúhovnika, dosedánji bodonski kaplán g. Župánek Aleksander.

Istoga leta na drúgom gjülejši je

bio odebráni za gmajnskoga inšpektora Fártek Franc, mlinar i posestnik iz Serdice. 1923. leta je aldúvao g. inšpektor Fártek z svojov tívárišicov Bagár Emilijov eden i pou plüga trávnika za zídánie cérkve i farofa. Leta 1920. je Ropoša Franc, dosedánji gmajnski oskrbnik, šteri je 17 lét noso to funkcijo, dozhaválo i na njegovo mesto je prišo Škodnik János.

1920. leta sta se narôčila nôviva zvoná pri Seltenhoferi v Šoproni. Vékši zvon je bio küpleni od gmajne i má sledéči napis: „Erős vár a mi Istenünk“. Vlijána je v zvon tüdi slika našega reformátora Dr. Luther Mártona. Ménši zvon, šteroga sta aldúvala g. inšpektor Fártek Franc i g. presbiter Obál Jenő, má sledéči napis: „A Fártek és Obál családok adománya“. Zvoná sta bilá posvečeniva 1921. leta decembra 4. od dománjega dúhovnika i bodonskoga dúhovnika, g. Šiftár Károla.

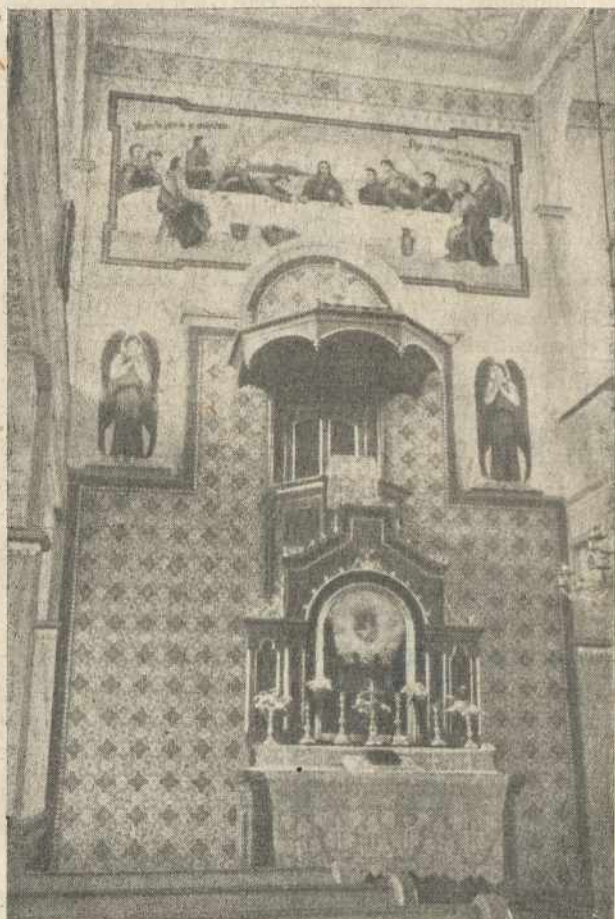
Leta 1922. je doživêla Gor. Slávečka gmajna žalosten dogodek, ár je dolizahválo dosedánji skrben i prilübleni dúhovnik Župánek Aleksander od svoje dúhovniške čésti. Odišao je na Madjarsko za vojáškoga dúhovnika.

Ár je tistoga časa nej bilô na razpolágo dúhovnikov, je šinjorija imenüvala g. kántora Pojbič Julija za začasnoga lévito. Tô čést je noso do konca leta 1925.

Novembra 1. 1925. leta je bio odposláni od šinjorije za administrátora kaplán Kováts Károl. V časi

svojega delovanja je g. levita Pojbič z gmajnskimi podkuratorji nabro za zidanje cerkve 46.290 jugoslovnski krón. Leta 1924. se je vršila z dovoljenjem šinjorije prva nabiralna akcija po celom Prekmurji,

Leta 1926. januára 17. je bio ednoglasno odebráni dosedánji administrátor Kovátš Károl za dúhovnika Gor. Slavečke gmajne. Istoga leta, márcia 7. je bio notrispelani i potrdjeni nóvi dúhovnik od g. ši-

Oltár i predganca gor. slávečke cerkve.

štire končni rezultát je bio: 30.283 Din 25 p. Od naši rojákov z Amerike smo dôbili istoga leta 9.426 Din. Tak je bio postávljeni fundament za zidanje cerkve i se je tá misel vsigdár bole i bole vkorenila v srcáj verníkov.

njôra Kovátš Štefana. Navzôči so bili g. farar Luthâr Ádám i theolog Škalič Aleksander. Po ôsvetnoj Božoj slúžbi je bio držáni cerkevni gjülejš, na šterom se je sklenolo, da ne bode obprvim zídani farof,

nego c rkev,  r je mesto v  oli  e d vno nej zadostovalo za dr anje bo i slu b. R  i sv toga pisma: ka vera e  e breg  prest vla, je naj la v src j gmajnarov mo en odmev i tak so se nej prestra ili velkoga tr da i dela. Leta 1927. m ju a 29. je bio polo eni gr ntni kamen za n vo c rkev. Z velkov navd usenostjov se je za nolо delо. Pl n za na o c rkev je nar so arhitekt Pa er iz Gr ca. C lo zgr dbeno delо je prevzeo zid rski podjetnik Mayer Janez iz Murske Sobote. Pod njegovim vodstvom sta opr vlala zid rska dela Jud Janez iz Kuzme i  toff Janez iz Ocinja.

Na hodo skom  inj rskom g jule i istoga leta je bio predl gi prora un za zidanje c rkve v vi ini 475.000 Din.  inj rski g jule j je odobr vo prora un i zaht vo, da more gmajna pri za  tki dela meti dv  tretini prora una vr dnosti. Z to se je naprosila Mariborska hranilnica za 50.000 Din posojila. Posojilo smo d bili, za  tero  umo so g. F rtek i Ob l dobrost li. Na i gmajnarje so bili te ko obremenjeni. Na pl g gr nta je bil  v navr eno 120 Din, zv n toga so mogli v initi vse foringe i dati pe ke delavce. Gmajnarje bodonske i p conske fare so nam v l pom ra uni pomagali z foringami. L pa hv la ide t di ok li n s  iv  im katoli  ancem,  teri so vsig dar pripr vljeni bil  nam pomagati. Leta 1927. so bila skon ana vsa zid rska dela i c la zid na z t rmom vr d je bila pokrita. Okto-

bra 9. iztoga leta je bio post vlени kr   na t rem. Nasl dnje leto, 15. junija se je nadal javalо delо. Gor. Sl ve ka gmajna je bila gr ntana na sp menek 400 l tnice reform cije i na d n reform cije leta 1928. smo posve  ovali svojo l po n vo c rkev. Posve  vao jo je g. Dr. Popp Filip, p  pek administr tor z Z greba. V bleni so bili vsi d hovniki z Prekmurja i s sedne nem  ke fare. Z c loga Prekmurja so pri li g  stje na na  velki  svetek.

Na sp menek toga  svetka so nam pod rili :

Evang.  ensko dr  stvo z Murske Sobote dv  cerkveniva lustra.

In spektor F rtek z dec v na sp menek pok.  en  krstni kamen.

Gosp  Kov  s Frida olt rski prt. Familija Pojbi  i Ob l pos do za sv. ve  rjo.

Ropo a Jozefa krucifiks na olt r.

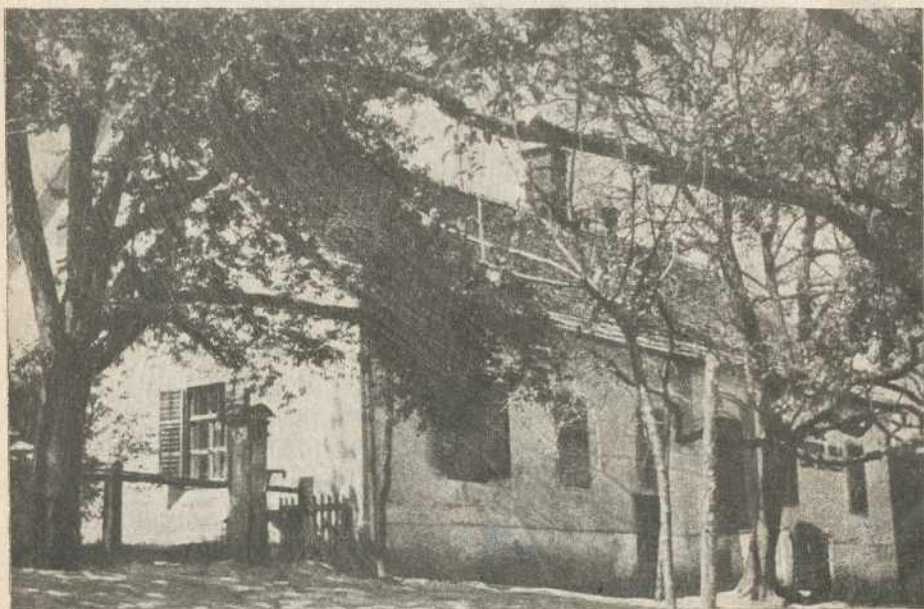
V  m, k  so B gi na d ko ald vali i pomagali pri zid nji c rkve, ost ne na a zahv lnost v na om sp menki.

Dr go velko p itanje je zid nje farоfa. Gor. Slave ki d hovnik je tri leta z svojov familiov stan vao v ednoj sobi m le kme ke hi e,  tera je e  e t di pis rna bila. Za  tka leta 1929 nam je v n jem dao g. in pektor F rtek dvosobno stanov nje v svojoj hi i. Leta 1932 je gmajna z odobr njom  inj rije eden t l t  hi e k pila od g. F rteka za 42.500 Din. E  e dnesd n slu ita t  dv  sobici za d hovnikovo stanov nje, od  teri je edna pi-

sárna. S težkim tálom smo tó šumo dolipláčali, zádni obrok je bio plá-
čani ešče leta 1939. Túdi dug na
cérkev je ešče itak nej popolnoma
pláčani.

Leta 1938 je bilô grüntano evang.
žensko društvo. Dománji dúhovnik
je nábro 320 članíc i se je tó drú-
štvo včasi razvílo v močen steber
naše gmajne. Spróžilo je misel, naj

pénezi, záto so odbornice hodile
od hiže do hiže pobérat dobrovol-
ne áldove. Vküper je prišla lêpa
šuma. S tej pénez je bila málana
cérkev, so bile klopi na nôvo po-
farbane, oltár vréd vzéti i tepih pred
oltár küpleni. Delo je koštalo 19.907
Din. Málanje lcérkve je bilô blago-
slovleno 11. augusta 1940 od do-
mánjoga dúhovnika.

Šôlá v Gor. Sláveči.

se nájprve uredí prostor pred cer-
kvijov. Gmajna je dála mesto pla-
nirati, zazidati na dvej mestaj stu-
be, štero delo je túdi koštalo 8000
Din, Žensko društvo pa je prevzélo
skrb za olepšanje. Pod kostánje je
dalô postaviti klopi i je posádilo v
grédice korine. Po trilétnom delo-
vánji je žensko društvo míslilo na
notránje olepšávanje cérkve. Tak se
je letos sklenolo, da se dà cérkev
zmálati. Za cêlo delo so ešče falili

Na konci se ešče spômnimo do-
brôtnikov, šteri so nam podárilí
zemlô i tó Bokán Mihálj i Celec
Štefan z Gor. Sláveč. Bôg naj bla-
goslovi vse naše dobrôtnike.

Naša mláda gmajna se je z Božov
pomočjôv vsigdár opomogla z tež-
kôč i tak nam ostáne vüpanje, da
bomo túdi nadale lejko delali Bôgi
na díko, verníkom pa na hasek.

KOVÁTŠ KÁROL, dúhovnik.

I vi ščéte odídti ?

(Na podlagi Jánoš evangelioma 6. tála.)

Vsi známo, ka je G. Jezuš z-petkoláčmi krúha i z-dyema ribico-ma pět jezero lúdi nasito i ešče so gori nábrali i napunili 12 košárov z-goríostánjením drobtinjem.

Gosp. Kristuš je z-tém jáko veliko dobrôto včino z-onov velikov, gládnov vnožinov. I ka je bíla za vse tó hvála ? — Nika nē. Tū se je, uprav posvedočila ona prílična rěč : „**Za včinjeno dobro delo nečákaj dobrôte.**“ Tē poslúhšavci so si tak mislili, ka njim po etom toga več nede potřebno delati. G. Kristuš, kí je je zdá ednôk popol-noma nadržáno, de se i do smrti skrbo za njíh žíviš. Nē so odhájali od njega, duže so prinjem ostanoli, znôva so ogládili i začali so se tóžiti, ka je i že dvanájet košárov nadržánoga drobtinja tūdi zménkalo. — Jezuš je je tam povrgao i na ládji se je v-Kapernaum odpelao. Vnožina ga je i tá nasledúvala i li samo zménkani krúh nosila napře k-njemi gučěca.

Na tó je je Jezuš opomínao, ka što si samo tělo hrání, on naveke vmerjé, tó je tó, preide. Vaši očáci so si vu púščávi tūdi z-Bože milošče samo těla hránili z-mannov i preišli so, ali kí si dúšo hrání z-Kristuša Božov-rečjov, što verje vu Jezuša včenjě, on nígďár nevmerjé, nego de žnjim navkúp živo vu vekivečnom bláženství.

Poslúhšavcom se je té Jezušov

guč ne jáko dopadno. Oni so si nē na nevidôče dúše, nego jedíno samo na těla hránenje mislili. Istina, kaj gospodín Bôg, kí síjati dā svo-je sunce na te dobre i hůde, deždž darúje na ti pravičn i na ti nepravičn póle, se i skrbí za našega člo-večega těla potřebčine, ali oni so si na zemlě rastěči pówov zgájanje, pripravlanje niti mislili nē, njim bi se samo tó dopadnolo, či bi je Jezuš z-dobrim, prebráním živíšom obiljávo i brezi dela hráno. Ali da je on tó nē činio, so pomali od njega začali odhájati, tak da ji je samo dvanájet ostanolo pri njem. Teda je pravo Jezuš tim dvanájet vučénikom tó pítanje : „**I ví ščéte odídti ?**“ — Na tó pítanje je Pe-ter apoštol etak odgôvoro : „Gos-podne k-komi bomo šli : **Rečí žítka vekivečnoga máš.**“

Té odgovor je uprav dober od-govor bío ! Peter apoštol je z tēm posvedočo, ka on v-prvoj vrsti na dúšno hránenje i na dúš obarvanje misli. Tó pa li jedíno Kristuša včenjě i rěč ôbarje i prinesé na vekivečen žítek.

Nájveč lúdi tak mísli i verje, ka je Jezuš tó pítanje : „**I ví ščéte odídti**“ samo tim dvanájetim vu-čénikom pravo. Né je samo njim pravo drági moji krščanski bratje i sestre. Mí smo tūdi vsi njegovi vučénici. Mí se tūdi vu cělom na-šem žítka notri do smrti včimo

Pošťuvane čítiteľe našega kalendarija zôseb opominamo na več kak 50 let po-znáne i prilíblene zdravilne proizvode THIERRY-BALZAM i THIERRY-jovo CENTIFOLIJSKO MÁST za rane. Točno preglednite oglás z zá-konom zavarvaními znáki v našem kalendariji. Thierry-ovi zdravilni proizvodi (Thierry-Balzám i Centifolijska mást) se dobíjavo tūdi v apotekaj, ali pri kúpyva-níj pazíte vsikďár na z zákonom zavarvane znáke i odločno zavrníte brezvredne pretvorbe. Direktné naročbe naslovíte vsikďár točno : Ljekarna Angjelu Cuvaru, ADOLF-a pl. THIERRY-a nasljed, PREGRADA br. 61. Ban. Hrvatska Jugoslavija.

Božo rěč, čtémó Jezušov návuk, šteri je vu světom písmi, vu Bibliji popisani. Jeli je ně veliki račun oni kršćanov, kí so se odtúhili od vere kí čeres leta ni ednók ně, ali narěci prídejo vu hižo Božo rěč Gospod-novo poslúhšat? Jeli je ně veliki šereg oni kršćanov vu šteri hižaj nega světoga evangelioma, molit-vení i pesmení kníg i tak nemorejo čteti Jezuš a zveličitelnoga návuka, světe Bože rěči? Jeli je ji nej dosta

ka gda sem v 1885 tom leti do- končao gimnàzie 8-mi razréd i ve- liko maturo si spravo, sem domô k-roditelom prišao, smo si večkrát zgovárjali med sebow na kakše po- zvánje se podam? Očé želénje je bilô naj na vérstveno pozvánje stópini. Blúzi je bio k-nam Magyar- Ovár, gde je cěle Europe hírešnja vérstvena šóla bíla, gde se nájtoněj vónavčim i tak, kak vérstveni čest- ník (špan, dvorski i ešče više) slúž-

Prenovleni i povékšani Dijaški dom v Soboti (cestna fronta).

tákši, kí so, kak Jezuš a ti prvi pos- lúhšavci samo telovno hráno iskali i da so té nestanoma ně dôbili, so vučitela povrgli, gda je Jezuš tím tam ostánjením pravo one reči: „I ví ščéte odítí?“

Oh zagvúšno ji jeste dnesdén túdí povóli tákši!

Čúдно delo je, kaj Gospon Je- zuš ešče i v-drúgo dôb túdí píta nás! I z-menom se je túdí zgódilo,

Smrt v hiši ! ! ! ? ? ? vse uredi takoj M. Domajnko, M. Sobota, Lendavska 8.

bo dobim i živlénja cil doségne.

Mati so drúgo naminjávaje meli. Za nájplemenitěše pozvánje so držali dúhovnikstvo. Za Božega slugo viditi siná svojega i žnjegovi vúst slíhšati so želeli reči Bože glášenje. — Ka náj bodem? sem si nòč i dén mislo? — I od koj si človek dosta premišláva, vudné guči, re- dovno se njemi od toga túdí rado senja. Edno nòč se mi je senjalo,

ka se mi je skázao eden nepoznání
môž i pítai me je: „i tí ščěš
odítai?“ potom je mío.

V-gojdo, kak sem rodítelom pri-
povedávao senjo, se je mojoj drá-
goj materi z-oči edna skuza zbúdíla,
obráz njej je v čúdnój díki plavao
i oča so mi túdi pravili: Boj moj
sin tak dúhovnik. Vsi smo čútili
Bože opomínanje. Tak sem se po-
dáo na dúhovnikstva pozvánje. Pri
Jezuši sem ostao, naj sebe i vnóge
drúge hránim i pripravlam žnjego-
vím včenjom na vekívečen žítek!

Svétoga písma rečí se dostakrát
spunijo nad nami. Nê dávnó
sem čteo, ka je v-Nemškom orsági
vu svetovnoj bojni v 1917-tom
leti vu več mestaj glád ládao. Vu
ednoj vési je edna vdovica živêla,
štere môž se je že pred več létmi
vu te bôgši dom zoselo, dvá siná
sta njê pa vu bojni spadnola. Nê
je mêla nikoga, vu velikoj súkešini
je živêla.

Edno útro je vu hiši klečéca
nasledúvajôč Bogá molila: „Lúb-
léni moj Oča nebeski! Tí si pra-
vo tím vu súkešini bodôčím: **Pro-
site i dá se vam.** (Máta 7, 7.)

Vu eti tvoji rečáj se vúpavša, se
ti ponízno molím jas tvoja vu sú-
kešini bodôča slúžbenica, darúj mi
z-kém si glád potíhšam. Neprosim
te dosta, ár dobro znam, ka sem
nevredna tvojega dára: darúj mi
nika malo krumpišov. Blagoslovle-
no bojdi svêto imé tvoje. Amen!“

Potom si je hižo jemála vréd.
Proti poldnévi klonckanje začúje po
dveraj i notri stôpi v-hižo njê sô-
sedkinja edno košaro držéca vu
rôki erkôca: Znam, ka dosta strá-
daš i vu velikoj- potrebčini živêš.
Nê sem ti prinesla dosta, ár je i
meni vse vžéli, ali záto sem ti nika
malo dônok prinesla v-etoj košari,
vzemi té dár od méne, kak srdcá
zhájajôči dár.

Sirôta ženska je z-zahválnostjôv
vzêla prinešeni dár od sôsedkinje,
gori je odprla košarice pokriv i z-
túžnim glásom je samo telko práv-
la: nega.

Ka nega? jo píta sosedkinja.
Nega krumpišov, je odgovoríla si-
rôta ženska.

Oh, ka bi nebi bilô krumpišov.
Samo li obrni gori košarico i
zdržétek vó sipli na sto. Nájodzgo-
raj je bio falat krúhla, podnjím malo
graha i pod tem trijé lêpi krum-
pišje. Ah, sôseda jáko lepô ti za-
hválím na tvojoj dobrôti. Potom je
pripovedávala sôsedkinji, zakoj se
je molíla dnes i ovo Gospodin
Bôg jo je poslúhno, ešče njê je i
več poslaó, kak je prosíla. Pobožna
sôsedkinja je Bogá poslankinja bíla.
Bojdi blájžena za dobrotivnosti
njéne.

Tak mámo poslúhnoti Božo rěč,
teda se spuni nad nami túdi Gos-
podna našega Jezuša obečanje:

„Blájženi so oni, kí čújejo
moje rečí i činíjo je!“

Kováts Štefan.

Ali že záte, da sem na novo odprl
trgovino z mešaním blagom

v Murski Soboti (prek gimnazije), na zalogi imam prvo-
vrstno špecerijsko blago, steklo, porcelan itd.

Se priporoča: JOŠKO TOPLAK

NAZNANILO.

Naznánjam cenj občinstvi, da sem povečao svojo

krojaško delavnico za žensko i moško konfekcijo.

Delavnico sem si preuredo po svojoj mogućnosti, da de odgovárjala në samo moderním izdelkam, nego tudi nisikim cénam. — Po svojoj dugolétnoj praksi sem vpelao dobro znáno

damsko konfekcijo.

V zálogi mam veliko izbiri gotovi dámski i deklíški kaputov po nájnověšoj izbéri. Na želo napravím tudi po meri i po izbráni si modelaj.

Cenjenomi občinstvi se priporoča :

KUKEL KAROL krojač

Murska Sobota - Cerkvena ul. 3.
(Nasproti sodišča.)

Tvornica perila

Cvetič Janez

trgovina manufakture, kratkega
in pletenega blága - na drobno

Murska Sobota

Od šatruvanja, bakanja návad, vrážke.

Nadaljavanje z-1940-toga leta kalendarija vu 1941 leta kalendariji notri pokážemo nasledüvajúči 47 komádov :

Drüga čupora :

Na Pongrác, Servác, Bonifác dní (máj 12, 13, 14) na tak zváni mrzli svétcov dní, je vsigdár mrzlo vrëmen, bojati se je od mrazi.

Na Vrbana dén (máj 25. Orban) je slednji mrzel svétec, či do tisti mao nega mraza, se več në trbê sláne bojati.

Či je Mátaja dén (sept. 21) lêpo vrëmen, přišestno leto de dosta sadü.

Či na Mihaljovo grmí (sept. 29) dobra jesén, trda zíma nasledüje.

Či v-oktobri listje dugo kápke doli, velko zímó ; či hitro kápke doli, ráni mraz i na přišestno leto obilnost čakajmo. Či pa listja dosta gori ostáne, dosta gôsanic bode.

Či že přide Šimon Judáš, (okt. 28.)

V-plateni lačaj mrzlo máš.

Či je Vsêsvétcov dén moker (nov. 1) mláčna zíma bode.

Či je na Mártóna gôsi pršçonta erdëča (nov. 11) : veliki mraz, či je bêla, dosta snegá ; či je čarna, deždževna jesén i zburkana zíma bode.

Na Martinovo že mošt zavré i vino bode žnjega, lagvi se morejo spuniti i péoke zabiti.

Kakše vrëmen je na Erzébetovo (nov. 19) i na Katalênovo (nov. 25) tákša bode cêla jesén.

Žéba (nov. 19) se na bêlom kônji prinesé (tô je tô zíma přide).

Či je prosíнец (dec.) zeléni, vüzem bode bêli.

Či na božično nôč (na svêto nôč) zdôč veter (od zhoda piše), kügo ; či vedrnjek (od záhoda) : pomor ; či jüg : beteg ; či sever : dobro leto znamenüje.

Či na stároga leta nôč (na Sylvestrovo) deždž ide, na gojčno pa sunce sija : se dobroga pôva trôštajmo, ali či je nôč i dén glíhno vrëmen, teda lahko právimo : Sylvester je dobro spuno,

Leto bode dobro puno.

Dober tanáč! Večkrát se dogája, da človek iznenáda i brez vidnoga vzroka pozillé. Vsakovrstno prehlajenje, slabost i s tem prikapčena bledost i slabokrvnost kak i kašel, plüčni betegi ino trganje udov i živčni betegi i tak dale nastopijo večkrát iznenáda. Za takše sliučaje, gde se nemre za dosta hitro pri vráči pomoč nájti, trbe edno izküsno sredstvo pri rokaj meti. Takše izküsno sredstvo kak vu váraš, tak i na vési so od vnogi cenjeni prav vrlo oblübleni Therry-jóvi prozvodü. Zahtevajte sploj brezpláčno i brezobvézno velki cenik z žepnim kalendárom 1941 i tanáče za Thierry-ov Balzam za želodec i rázno prehlajenost ino njegovim notrášnjom i zvünskom zdravljenjem, Thierry-jovo Centifolijsko mást za vsakovrstne friške i zastarele rane, Thierry-jovo China-železno vino, Zagarski prsni sirup, krv čistoči čaj, Thierry-jove krv čistoče pírule, Thierry-jovo reumatično mást kak i ostali moji vážnejši prozvodov. Naročite zráven toga včasik brezobvézno z dopisnicov ali písmom cenik z žepnim kalendarom 1941 i tanáče za različna moja izküsna sredstva. Naročte z točnim Vašim átresom samo rávno od : Ljekarna Angjela Čuvara ADOLF-a pl. THIERRY-a nasljednik PREGRADA br. 61. Banovina Hrvatska, Jugoslavijska.

Či na božiča nôč (svêto nôč) snêg ide: dobro leto príde.
Či prvoga januára (jan. 1) sunce sija: v-leti de velka vročina.
Či de drugoga svekli dén (jan. 2): drágoča odtoga visí.

b) Na iménov dní:

Na tork právijo, ka je nôri dén, záto je nê dobro deteta te v-šôlo pelati, ár de vsigdár nôro.

Pétek se za nesrečen dén právi, nê je dobro v-njem kaj nôvoga začnoti delati, példo denem: sejati, hižo zídati začnoti, dête krstiti nesti, márho na pašo gnati obrpvim, na pôť se vzéti, nê mesáriti, ár de mesô črvívilo.

Na Andrêjovo (nov. 30) či možki príde v-gojldno rano k-hiži, srečo prinesé, ženska pa nesrečo. Z-drvtana drva prineséjo v-kúnjo, po srdtéli orêhe torijo, ka do kokôši ráj nesle; „tak naj rogáčejo z-belicami, kak tê orehi rogáčejo“ — právijo. Za tó pa orêhe dobiyo i idejo k-drúgoj hiži.

Na Bertalanovo v-zôrje okôli prosá more tríkrát nági bežati, naj ga vráblí nebantújejo (!?)

Na Barbáro (dec. 4) lüdska ženska nesmi k-hiži príditi, ár de se posôda trla. (?)

Či na mládo nedelo túdi ženska príde rano k-hiži, je túdi nesreča.

Na Licijo (dec. 13) ženska nesmi príditi k-hiži, ár kokôši nedo rade nesle. Dománji pa dosta morejo sedeti, ka do kokôši ráj sede. Vu ništerni krajín vesnicaj je tak zváni Licíje stolec velke znamenitosti. Šatrúvajóči lüdjé tó verjejo, ka či štoj na Licíje dén (dec. 13) začne réditi stolec i do Božičnoga večéra ga dokonča, na svêto nôč pri polnočnoj meši vu cêrkvi na njega stôpi, de vse compernice vido, kak do vu cêrkev šle (ka se Licíje stolec tak dugo rédi od dec. 13—24-toga večéra, z-toga shája, či štoj kaj dugo nezgotovi tá šálne priglihe rêč: „Tak dugo se rédi, kak Licíje stolec.“)

Na svétí post (dec. 24) gda obed odrávijo, bežijo slive trôsit, ka do bole pune. Junáki, devoyke v-drvárnico bežijo, nasékani drv za edne nároče popádnéjo, v-kúnjo je neséjo i tam je prečtéjo, či so z-párom, devoyka možá vzeme, či so ne z-párom, duže dekla ostáne; junák se oženi, či so pa nê z-párom, duže junák ostáne. Oženjenomi, ali omoženoj pa pár vmerjé, či nê z-párom prinesaô.

Na Jánošovo i na drôvne decé dén pojbjé po pametivanji hodiyo z-šibja spletenov pametnicov (korbáč) pozdrávlajo, šibajo: „zdravi bojdté, dobre vôle bojdté“, právijo. Za tó dobiyo nikaj malo pênež, sád ali pogače.

Na nôvo leto túdi pozdrávlajo, nê samo pojbjé, nego túdi deklíne. Že vgojldno rano prídejo erkôče med šibanjem: „Zdravi, friški, veséli bojte, víno pijte nê vodô.“

Na nôvo leto i na Tríkrálovo ešče pesmarje prídejo i v-pêsmaj pozdrávlajo, tak zváni „Bethlehemíštje“.

V-prvéši létaj vu Gregorovom tjédni so šolárje cêli tjeden hodili i popêvali: „Svêť Gergora“ pesem. Dôbili so pêneze, belice i slanino. Tê pesmarje so krščake z-cifrastimi papirmi i pantlikmi osnájžene meli.

Na fašenek, šteri dén se norcov dén zové, túdi vu maske oblečeni mladénci i devoyke hodiyo i postrahšújejo deco.

Venci, rakve, traki za vence z napisom, mrtvaški prtí, vse na razpolago
M. DOMAJNKO, Murska Sobota, Lendavska cesta 8.

Pred Miklošovim dnévom večér tudi vu mask oblečena mladézen hodi, v-rokaj lanc nosi i postrahšúje deco, nájmre to húdo, tak zváni „Mikolášje“. Dobra deca dobí od Mikoláša šenk.

Na vüzem reménke májo šego kúhati (v-remenili belice), štere so nê samo decé radost, nego na naraščája obá spôla, že več znamenitosti.

c) Drúge posebne šatringe:

„13“-ti račun, (številka) je nesrečen. Pri stôli je nê slobodno trnájset lúďem sedeti. Na péido: pri kakšem gostšenjê, ár žnjí eden pred letom vmerjê.

Či svêča sáma od sebê vgásne, nikák pri hiži vmerjê.

Či se zvêzda na nébí odtrgne, nikák je vmró.

Či pes kavúli, ogen ali smrt znamenúje.

Či se od ognja senja, čúvaj se tatvije.

Či se ti tak čúje, ka te v-sne štoj zové, ali pa po obloki skloncka i več se nezglási: vmerjêš. (?!)

Od lesice se senjati, ogen znamenúje.

Od včeléo se senjati, ali med njimi hoditi: ogen ali deždž bode.

Od mrtvi lúdi se senjati: deždž bode.

F. J.

Nadaljávanje v-prišestnoga leta kalendariji.

Pozor!

Cenjenomi občinstvi naznanjam, da imam na zalogi VELIKO IZBIRO naj-novejšega modnega in vsakovrstnega kratkega blaga v moji

manufakturni trgovini

(prej Brata Šiftar in Hahn).

Prepričajte se in oglejte si zalogo, postregel bom vsakogar zadovoljivo !!

TVORNIŠKA ZALOGA PERILA!

Solidna postrežba!

Nisike cene!

Priporoča se:

Šiftar Karol, Murska Sobota.

Predtiskana ročna dela **3000** vzorcev - M. Domajnko M. Sobota, Lendavska 8

Orel i srna.

(Samoga sebé zvišávanje.)

Na visikoj pečini je stála skočna srna. Kak jo vára orel, k-njê letí ino njê právi : „Pač se velíš skočna srna. Záto si nebi ménô svoji perôt za tvoje nogé“.

„Jas pa svoji nôg za tvoji perôti,“ se preštimáva gízdávo srna.

„Hm“, dene na tô orel zaničlivo. „No pa skoči prêk té prepád, da se tak hváliš z-svojimi nogámi. Bodemo vidili, šteri náj bode prvlê prêk, tí ali jas.“

Srno razdrastijo té rečí. Hitro se požené obri prepáda. Ali té je bio prešürki i srna tak nesrečno trêšči vnjega i mrtva obleží. Orel se pa vesélo pústí doli v dôl i odnesé si porob vu svoje gnezdô.

„Tak, tak“, jê že prav, glédajôči mrtvo tělo, „zakâ bi vas sam vmárjao či vas vmárja váša častislepost ino gízdost.“

Naznanjamo cenjenim odjemalcem, da imamo poleg velike zaloge vsakovrstnega

manufakturnega blaga tudi konfekcijo.

Velika izbira ženskih zimskih plaščev (kaputov) ter ženskih moških in otročjih HUBERTUSOV.

Obenem izvršujemo vsakovrstno konfekcijo na lastno željo po meri!

KR. HIRSCHL IN SINOVA, MURSKA SOBOTA.

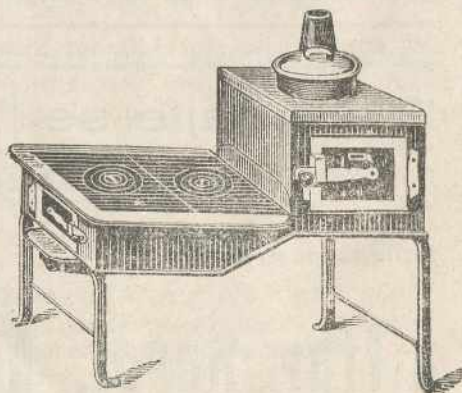
NAZNANJAM

cenj. občinstvu da sem odprl v M. Soboti, Mala ulica 3.

ključavničarsko delavnico !

Prevzamem vsa v to stroko spadajoča dela, kakor železna okna in vrata, različne ograje, škarjaste mreže, ročne blagajne, šporhete iz navadnega in rje prostega železa (rostfrei) kakor tudi različno okovje, montažo železnih rolojev, avtogensko varjenje in rezanja ter popravila biciklov.

Cenj. občinstvu se priporoča :

Gomboši Franc, splošno ključavničarstvo.

Zahválen oroslán.

(Pripovêst od stvári zahválnosti.)

Eden siromák rob je na smrt obsojen, ár je od svojega gospôda pobegno. Prignali so ga v-edno visiko, šürko obzídano hrambo i pústili na njega strahovitnoga lačnoga oroslána, da bi ga té raztrgao. Več jezérk lúdi prišlo vküp glédat to grozovitno smrti skončanje. Gláden oroslán z-strahšnov divjostjôv vderé na svoj porob ali kak blúzi k-njemi pride, da bi škramble v njega vsékao, tak da bi se zbojao, názdrt stôpi, veselí grátavši, pokúsi se pred porobom, lízati njemi záča roké, okóli njega skáče i z-répom ga zahválno hválivši, se ga niti nê dotekno, spómeno se je z-one dobrôte, štero je rob ednók žnjim včino. Lúdjé so se čüdüvali i pítajo roba, kakda i gde se je oroslán nateliko k-njemi privado?

Rob njim záča pripovedávati, erkóci: „Gda sem od gospodára pobegno, sem vu púščávo odbêzao, tam sem se skítao. Pod ednim košnatim drévom sem ležao, ka je té oroslán k-meni prišao, jáko sem se strahšo, ali že mi je prekesno bilô vuidti. Tá nevolna stvár se je cmúnckajôč k-meni združila i kázala mi je svojo taco, štero je eden po-

reden oster bodék skôz presmekno. Jas, prerazmivši njega bolezen i želénje, z-ednov rokôv ober rane prímlem taco, z-tov drúgov pa prímlem za bodék i náglo ga vöskübnem z-rane, tak da se je oroslán niti nê geno, rano sem z-vodôv vö i doj zépraó, oroslán si je jo pa záčao lízat tak je je za ništerni dén nateliko zalízao, da je že namali lehkó na njô stápaó i vsedugonê po njê hodo. Od onoga časa mao sva z-tôv zvirínov vküp živela, v-njegovoj brlogi stanovála ino se je k-meni privado. Té oroslán me je vödržao z-divjim mesom, priskrbo mi je živíš i kak dobriva prijátela sva živela. Na zádnoj gjaji so náj obá zgrabili i razdrúžili; zdá se pa blájžena stvár meni veselí, ka me je pá naišla ino se spomína z moje dobrôte.“

Nazôči bodoče lúdstvo se pa gori vzeme kre zahválné zveríne i z-ednim grlom glasno kričí: „Dobrotiven človek i zahválen oroslán naj živéta!“

Robi so podêlili slobodnost i lúdstvo ga je bogato obdarúvalo. Tak je rëšila roba njegova dobrotivnost i obarvala od smrti.

Nekaj od ravnanja z ranami i mozolami!

Vračenje rane je eden najstarejši sestávni delov doktorske znanosti. Prvle nego so čarobnjáki svečeníki dávno vömrli národov poskúсили vráćiti betege z čarovnijo i zaklinjanjom, cvela je kirurgija, a z njov zvëzi i ranarstvo. Od pradávnoга vremena so bili lúdjé, ki so zlazili v tájnosti prirode, pa so z biljk pripremili štere so pri ranaj čüdotvorno delúvali, a ízbegli so kvarnom delúvanji štere kemíjski preparati povzročajo či je laiki núcajo. V prvom rédi tej vrástev za zdravljenje rane stoji „Centifolijska mást za rane“ štero skoz vnogi let proizvaja apoteka Thierry. Tá mást prepereči zvužgánje, a delúje i antiseptički. Z njov se pozdigávle ubláženje bolečine, má pa túdi čiščujoče i friškújoče delúvanje. To ízkúšno i poznano sredstvo ne bi smelo faliti v ni ednoj híši rávno záto, ár se tá mást nikdár ne pokvarij, nego postáne s tem bogša čím je starejša. 4 lončiči Thierry jove Centifolijske másti kôšta s pakívanjom i poštninov 57.— dinarov. Naročte jo rávno od: Ljekarne Angiela Čuvara, ADOLF-a pl. THIERRY-a nasljednik PREGRADA br. 61. Banovina Hrvatska, Jugoslavija.

SMEŠNICE

Štera vera je več vrêdna.

Eden zagriženi katoličanski zemelski gospôd je svojega lütaranskoga hlápca na katoličansko vero šteo povrnôti.

— Čuješ Jánoš, njemi právi, dam ti edno tele, či pápinec grátaš.

— Jáko njim lepô zahválím gospodne, odgovorí Jánoš. Jas si tak míslím, ka je naša vera bôgša.

— Ka je bôgša? — ga píta gospodin. I z-koj míslíš tó?

— Bogme z-toga prosím jih ponízno, ár lúdje gda se z-kém menjajo, vsigdár na to zbožnéše plačújejo gori.

Kate ženske znánje.

Znáno je, ka je Bóra Katalêna blájžena, dobroga dúha, pobožna samica bíla i Luther a verna tûvárišica. Ali túdi je kurážna ženska bíla, štera je móžê tà vsêkla pravico, či je potrébno bílô.

Prigôdilo se je včasí, ka Luther, kí je tak vnogo predgao, je túdi domá mogao poslúhšati kákšo ménšo predgo. Tákšega hípa je z-šále tûvárišici šegô meo latínskí etak praviti: „Catena mea“ (Moj lanc). Lanc pa véže i rogače.

Kolumbusa jájce.

Vučitel: Vútro vam povém deca Kolumbusa jájce hištôrijo, i ka naj bole prerazmite tó delo, vsáki vás prinesi belice, kelko od šteroga zide.

Vučeník: Gospon učitel, mí belíc nemamo, ali mámo štíri falátov kolbási na padláši povêšene...

— Tisto de túdi dobro — odgovorí učitel — samo li prinesi.

Tihanjski barátje: bencése, so síromaškoga kalavinskoga kaplána redovno šegô meli na obed pozvati. Náimre samostána ravnítel, tak zváni „Apát“, je jáko rad meo toga kaplána za dobre njegove vôle i smêšni rezni šálnost volo. Prigôdilo se je, ka je ednôk vesprémški púšpek túdi tam bio na obêdi, šteroga so že naprê informêrali toga visikoga gostá od kaplána dobri lástnost, kí je rávno pri toj príliki malo kesné prišao na obed.

— Gde so se zamúdíli gospon dúhovník, ga píta púšpek?

— Prezbiteriski gjúlêš sem držao, šteri se je nika malo zavlêkao, — odgovorí kaplahan; dvá klafta drv bi mi hodilo, samo ka je prázna eklezije kasa; velka škoda je, ka se je on dober Števan král bole në poskrbo z naši logôv túdi.

— No, dam vam jas teva dvá klafta, odgovorí púšpek, ali në kšenki. Prvle mi povête, gde so bílf proteštánušje pred Lutherom?

— Milostiven gosp. púšpek — odgovorí kaplán. — Pred Lutherom je celo človečanstvo v-ednom velkom lágvi bílô, Luther i Kálvin sta toga lagva dober zdržétek doli pretočila, toga mótnoga i droždžé sta pa v-njem nihála.

Barátje so se skrivomá posmehávali nad ostrim odgovorom, púšpek ga je pa zadosta reznoga spoznao, ali rêč je zdržao. Drúgi dén sta dvá klafta drv že tam bílá na reformátuške parókhije dvorišči.

Mrtvaški voz, mrtvaški oder — kompletna obskrba pogrebov, izkopov po zmerni ceni **M. Domajnko,** Murska Sobota, Lendavska c. 8.

LEKARNA *Mr. ph. Dr. Julius de Bölcs*

Telefon št. 42. Murska Sobota — Aleksandrova c. 21.
Ustanovljeno 1842

Či štéte dobro blágo

i po solidnoj ceni kúpiti specerijo, si poglednite trgovino na Lendavskoj cesti 37. (prvle Hirschl), gde dobíte vsigdár ribjo melo, klejno vápno, rafijo, modro galico i. t. d.

Se priporoča

BERDEN KAROL, M. SOBOTA

(Tü se dobi tüdi Evang. kalendari.)

Klepárstvo nájtalejše i trepéče je **BRATA JUG**

v M. Soboti, Aleksandrova cesta
Zgotávla vse grádbeno špenglarsko
delo, pokrivanje törmov. Izdeláva
strelövode. Poprávla posodo itd. itd.

AUTOTAKSA (Brata Jug) vozi
vsak čas in vsako smer.

CENE NISKE !

Vsäki, ki nüca pohištvo ali pri zidanji hramöv
tišlarsko delo, kak tüdi
vsa drúga v tö stroko spádajöca dela naj se obrné k

Jarnevič Peter

tišlari in drakšlari v Murski Soboti na Lendavski cesti,
ki vse strokovno i po najnižšoj cejni naprávi i gde te tüdi zadovolni.

Vsäkovrsten lës zdrakšlá po niski cejni!

Na zálogi má vsefelé drakšlarsko i tišlarsko delo, kakti:
stojala za korine, omáre, posteale, škrinje itd

POZOR !

Na toto in onostran Müre gučijo,
ka se v Soboti dobre obleke dobijo.
Što si jih hče dati zašiti,
more h **Kuštorju** v Soboto priti.
Skrojil mu bode po vsakšni meri,
zato mu jamči pri dobri veri.
Obleka bo po najnovejši modi,
kakti po velkih mestih pövsodi.

Čenjenemu občinstvu se najlepše priporoča

Kuštor Evgen, modno krojaštvo M. Sobota

POZOR !

Izgotavljam jih pa za dame in moške
töčno po meri in tüdi otroške.

Različne, obleke, süknje in plašče,
za neveste in ženine, svate in tašče.
Priporoča najlepše se **Kuštor** Evgenij
po Radgoski cesti se pride knjemi.

Misli od trpljenja.

V nebésa nišče nemre iti z súhimi očmi.

Človeki je tak potrebno trpljenje, liki grūdnotoj zemli zimski mráz.

V betežnoj posteli človek poslúša, Bóg pa gučí.

Kak prijetni, míli so sunčni žárki, ali dónok či vsigdár sunce síja, pôle súho i mrtvo postáne.

Z kakšim velkim poželjenjom gléda dête vó na okno iz šóle, gde se more privaditi k šolskoj disciplini i včenjê, tà vó gdé bláženoga ígranja i brezdeła slobodni svét míslí gorinájtí. Sledi pa, gda žé iz šóle vóostáne, vídí i z zahválnostjov pripozna, kak preveč njemi je bila potrebna šolska disciplina i včenjê, ár je tak pôstao delaven človek i šteromi v žítíki tak dosta haska vzeme.

Nájlepše rózice na visiki skalnati planinaj rastéjo, nájlepši i nájdragši kíniči se pa v zemelskoj globočini nájdejo. Túdi poniznost, potrplivost i pred Bógom bodôča pokornost, vsigdár v trpljenja globočinaj rasté i cveté.

Jestejo lúdjé, kí pod trpljenja križom preklinjajo, jestejo drúgi, kí v cágllost spádnejo, jestejo, kí batrívno, junáško vkúpstísnejo zobé i brezi rêči prenášajo bolečine i zgúbíčke. Krščanski človek pa zná, da on z Bože rôke vzeme vsáko trp-

ljenje, i rávno záto se pa túdi paščí nájtí trpljenja razmênje i cil. On túdi ne mrmra pod križom i pod vdárci, nego vse tó si obrné na svoje dúše hasek.

Od ednoga indašnjega pobožnoga i vernoga človeka tó právi legenda, da je edno mrzlo, vihérno nôč k njemi príšo sam Gospon Jezuš Kristuš i proso ga je náj ga nasledíje. Té pobožen človek je tó iz srcá rad včino. Eden čas šta šla eden pôleg drúgoga, ali ednók se pa té naš človek oglási i začne se tóžiti, da njemi je preveč mrzlo, da ga trno zebé v nogé. Gospód njemi mílo právi, samo li vsigdár v mojo stopnjô stôpi. I vučeník je zdaj občúto, da je bósoga Jezúša stopnja preveč topla, skoron vrôča na zmrznjenoj i sněžnoj cesti, i zdaj njemi več nê bilô mrzlo, več ga je nê zéblo. Človek záto med trplénjom mesto tožbe, mesto mrmranja túdi tí stôpi na Jezúšove stopnje, boš vido, da več nede bolelo.

Kristuš je túdi v trplénji pred nami hodo. Nega tákše globočine zemelski globočin, kama bi se On doli nê spústo. Pred našimi trplénji nam je On vzgléd, med trplénjom nam je On môč i na konci trpljenja nam je On lón, dár.

Gospodne bojdi z nami, či sunce síja obri nás, Gospodne bojdi z nami, či se zaoblači obri nás, ne ostavi nás v veseljá i ne ostavi nás v žalosti kmični vóraj. H.

Betežni na plüčaj dobíjo brezpláčno knígo o novej umetnosti hránenja, štera je že vnoгим dobro poslúžila. Knígo pošle PANNONIA-APOTHEKE, BUDAPEST, 72, Postfach 83, Abt. III. Z. 417, ako se zaprosí z običnov dopisnicov. Obšírneje se lahko prečté v posebnom oglási na drúgom mestí toga kalendarija.

Naznanjam

da kamnoseško obrt pod strokovnim vodstvom napre vodim

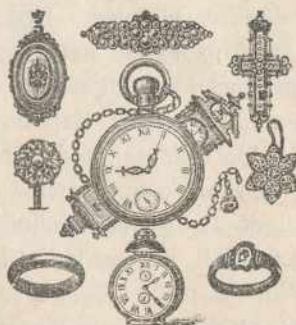
vd. Močnik Josip-a

Murska Sobota.

DITTRICH FRANJO

urar, draguljar in optik

M. Sobota Aleksandrova 25

Velika zaloga vsakovrstnih ur,
zlatnin, srebrnin in očal.

POPRAVILA SOLIDNA
z dvo letno pismeno garancijo.

**ŽELEZNINO
BICIKLE
RADIOAPARATE**

ŠLOSARSKE ŠPARHETE

dobite najfalej pri

Nemec Janez, M. Sobota

Lastna moderna šloserija I radio-delavnica.

KRONIKA EDNOGA LETA

1. okt. 1939 — 30. sept. 1940.

Zemelski žitek je vandraje po velkoj pôti vekivečnosti. Dogodki našega živlénja kažejo na keliko se dâjo poedinci i národi po toj pôti od Gospodna voditi. Nâj bodejo vážnejši dogodki preminjenoga leta, štere eti zameramo, mera naše vernosti do Gospodna, kázajôča, ka smo doprinesli, ka zamûdili i ka se pregrêšili.

Naša šinjerija je svoje rédno létno správišče 5. septembra držála v Soboti. V šinjeriji se je v preminjenom leti narôdilo 130 dečkov i 147 deklin, mrlô je 176 moškov i 168 žensk, zdáni je bilô 136 čisti i 21 mešani párov, konfirmirani je bilô 210 dečkov i 220 deklin, v našo cêrkev je stôpilo 9 oséb, z naše cerkve je stôpilo 9 oséb, reverzáliš je dalô na hasek naše cerkve 10 párov, na kvár naše cerkve 3 pári, v divjem zákoni je živelô 65 párov.

V naše národne šolê je hodilo 1531 dečkov i 1458 deklin, v sobôško gimnázijo 80 dečkov i 42 deklini, v meščanske šolê 9 dečkov i 4 deklina.

Naše cerkvene občine so mele dohodkov 543.497 dinárov, izdátkov 426.515 din, blagájniškoga ostanka 116.982 dinára.

Na popravek so dále cerkvene občine 30.587 din, fundácij so mele 88.070 din, dugà so mele 239.315 din. Na cerkev so darúvali naši verníki 40.179 din.

Prekmursko Gustáv Adolfa filijálno društvo je melo dohodkov 13.718 din. Poprêk spádne na vsakšo dúšo 64 par. Društvo je razdêlilo nasledúvajôce podpore: Apačam 1.800, Lendavi 1.000, Seli 1.000, Dômi diakonis v Nôvom Vrbási 100 i diasporálnomi dômi v Torži 100 dinárov.

Nôvi dühovniki. Letos so dokončali svoje včenjê trijê dühovniki: Lepôša Štefan z Šálovec, kí je pri križavskom dühovniki prevzeo slúžbo kaplána, Čurman Ludvík z Gor. Sláveče, kí je prevzeo voditelstvo Dijaškoga dôma v Soboti i Vrečič Viktor z Apač, kí more ešče spuniti vojáško slúžbo.

Nôvi gmajnski čestníki. V Morávci je odebráni za podinšpektora Zrinski Štefan, v Križevci pa za blagájnika Hári Vince.

Verenávučna kniga, štero je ministerstvo odôbrilo, se je vödála v 2.500 izvodaj. Kniga je že v 1.200 falataj razšírjena med našov šolskov mladínov.

Dijaški dôm v Soboti je povekšani. Vsa dela so koštala 98.000 dinárov. Stroške je dij. dôm sam noso. Zdaj mámo v njem mesta za 45 dijakov. Kak v etom kalendariji prinešeni kêp kaže, je cêla obcestna fronta zidíne nôvo formo zadôbila.

Gor. Slávečko žensko društvo je dalo zmálati svojo cêrkev.

Vse v pogrebe strokovno spadajoče delo obskrbi takoj — podnevi in ponoči tudí na vasi — ob potrebi obrnite se na M. Domajnko, M. Sobota.

Učiteljske premestitve. Rátkai Ladisláv je z Báčke premeščení v Andrejce, Banfi Štefan s Turnišča v Morávce, Lippai Ela pa z Domanjšovec na Tišino.

Na Selansko cérkev, štera je v sirôvoj stávi že zgotovljena, so nasledüvajôči dári prišli vküper: Selanci so darüvali 24.023 din, ameríkanski slovenski verebratje 50.380, püšpekija 5.000, Prekmursko Gustav Adolf društvo 1.000, G. A. društvo naše cerkve 4.000, žensko društvo v Celji 100, v Soboti 1.000, v Puconci 1.000, prekmurski verníki 51.292 din. Ves potrební les za rušt v vrêdnosti 20.000 dinárov je darüvao selanski vernik Lippai Lásló. Pôleg že vpláçane šume so Selanci obeçali ešçe 18.000 dinárov.

Svetovni dogodki zádnjega leta. Zavolo nemškoga napáda na Poljsko sta Anglija i Francija, kak njéniva zavéznika, napovedala Nemçiji bojno. Náj Nemçija onemogôçi razširítev bojne, je zasédla Dànsko i Norvéško. Potom je vdrla v Holandijo i Belgijo, ár je Anglija ogrôžala njihovo nevtrálnost. Po predáji holandske i belgijske vojske so Nemci predrli Maginotovo çrto i náglo prodírali v Francijo. Gða so Nemci že zavzéli Pariz i je tüdi Itálija napovedala Franciji i Angliji bojno, je Francija prisiljena bíla zaprositi

za premirje. Velki tál Francije je zasêdeni ôsto po nemškoj vojski, nezasêdena Francija pa se je naslonila na politiko osí Rim—Berlin.

Zdaj je Nemçija slobodne rokê mêla za borbo prôti Angliji. Z vsikdár vékšimi letálskimi napádi jo šçe zrúšiti, pripravla pa se tüdi, náj svojo vojsko prepêla prék môrja i tak obláda Anglijo.

Italijanska vojska je zavzêla angleško kolonijo Somálijo v Afriki i prešla v napád na Egipt i Sudán. Njéno letálstvo je močno bombardíralo angleška vojáška oporišça v Sredozemskom môrji, predvsêm Málto i Gibraltár.

Nemçija i Itálija sta začnole stvárjati nôvi réd tüdi v jugo-vzhodnoj Evropi. Romunija je mogla po razsôdbi njéni zvônejšnji ministrov pô Erdéla odstôpiti Vôgrom. Pôleg toga je Romunija nazáj dála južno Dobrudžo Bolgárom, Besarábijo i tál Bukovine pa Rusom. Potom je v Romuniji vpelana fašistična vláda i se je držáva sploh naslonila na politiko Rima i Berlina.

Zavolo svojega prijátelstva z Nemçijov se je močno razšírila tüdi Rusija. Napádnola je máli evang. fínski národ. Zarebiti ga je bár nej mogla, ali vzêla njemi je dragocene obmejne krajíne. Zasédla je tüdi velki tao Poljske, priklúčila si je

Stoletne izkúšnje guçijo za BAČKO APOTEKO i za njéno znáno domáçe sredstvo „BILJNO ROSO“, rastlinsko tekoço blagodat. Samo 2 kaplice, 3 çüdodelne rastlinske skuzé, nüçane odzvuñaj ali odznotraj, odženéo boleçine, mantré prenehajo i se vçasi počütíte friškoga i prerojenoga. *Stoodstotno ona dá, vse ka tíl obeça!* Potrebno je samo prava „BILJNA ROSA“ iz 100-letne Bačke Apoteke.

mále baltske države, dobila tál Bukovine i Besarábijo.

Kak zádñji svetovno politični dogodek ešče zamerhati máno vojáško zvézo med Nemčijov, Itáliov i Japonškov. Té države so se zavézale, ka včasi priskočijo svojoj zavéznici na pomôč, če bi edno od njih napádnola kákša država, štera se zdaj ešče ne nahája v bojni.

Tá zvéza je v prvom rédi nameřjena prôti Združénim državam severne Amérike (USA). Záto se Amerika z ešče vékšov hitrostjov obořúje i pripravla na bojno.

Gda se velki národi Eurôpe bíjejo za oblást, gda najvékšiva národa daléšnjega Vzhoda — Kitájci i Japonci — nadeljávata svojo borbo i gda túdi Amerika brúsi svoj meč, náj po cêlom světi zagorí plamen bojne, te prosimo Bogá, vsamogôčega Gospôda národov, náj z močnov rokôv ségne v zgodovino i navčí svěť nájti pôť míra i zdržati zapôved lúbézní!

Znamenite oblétnice v 1941. I.

12. I. — 70 létница prve evang. cerkve v Rimi.

28. I. — 420 létница orsačkoga gjúlêša v Wormsi.

18. II. — 395 létница Lutherove smrti.

21. II. — 25 létница začétká Vordunske bitke.

17. III. — 4 létница Rendtorffove smrti.

29. III. — 410 létница Schmal-kaldske zvéze.

4. IV. — 420 létница Lutherovoga potúvanja v Worms.

7. IV. — 60 létница Wichernn-ove smrti.

4. V. — 420 létница Lutherovoga prišestjá na Wartburg grád.

21. V. — 470 létница Dürerove smrti.

26. V. — 420 létница orsačkoga kunénja na Luthera.

1. VIII. — 27 létница začétká svetovne bojne.

17. IX. — 310 létница Gustáv Adolfove zmáge pri Breitenfeldi.

13. X. — 160 létница verske potrplivosti v Austriji.

31. X. — 210 létница pregnánja salzburški protestantov.

20. XI. — 400 létница Calvinove oblásti v Genfi.

27. XII. — 370 létница Keplero-voga rojstva.

.....

IMETJE, TRGOVCI, URADNIKI ter OBATNIKI

zavarujte vse svoje imetje le pri edini domači

VZAJEMNI ZAVAROVALNICI v Ljubljani. Potom svojih zastopnikih sprejema vse vrste zavarovanj kakor življenje, požar, steklo, nezgode, kasko itd.

Zastopstvo : MATAJ FRANC
M. SOBOTA, Cerkvena cesta 5.

.....

Na reumatizmi ali na protini betežni lahko dobijo zelo hasnovite tanáče o domáčem zdravljenji s pitvinov, ki je točno popisána v tozadevni razprávi. To razprávo Vam spoj k-šenki pošle PANNONIA-APOTHEKE, BUDAPEST 72, Postfach 83. Abt. III. H. 216. Trbê samo napisati poštno dopisnico. Prečtíte si tozadevni obsežnejši oglás v tem kalendarji.

Stalna tabla časa, kda nam živina skoti.

Plodjenja začetek	Plodjenja dokončetak			Plodjenja začetek	Plodjenja dokončetak			Plodjenja začetek	Plodjenja dokončetak		
	Konji	Krave	Svinje		Konji	Krave	Svinje		Konji	Krave	Svinje
1 Jan.	2 Dec.	8 Okt.	23 April.	5 Maj.	5 April.	9 Febr.	25 Aug.	7 Sept.	7 Aug.	13 Jun.	27 Dec.
5	6	12	27	9	9	13	29	10	11	17	31
9	10	16	1 Maj.	13	13	17	2	12	15	21	4 Jan.
13	14	20	5	17	17	21	6	18	19	25	8
17	18	24	9	21	21	25	10	26	23	29	12
21	22	28	13	25	25	1 Marc.	14	28	27	3 Jul	16
25	26	1 Nov	17	29	29	5	18	30	31	7	20
29	30	5	21	2 Jun.	2 Maj.	9	22	4 Okt.	4 Sept.	11	24
2 Febr.	2 Jan.	9	25	6	6	13	26	8	8	15	28
6	6	12	29	10	11	17	30	12	12	19	1 Febr.
10	11	17	2 Jun	14	15	21	4	14	16	23	5
14	15	21	6	18	19	25	8	20	20	27	9
18	19	25	10	22	22	29	12	24	24	31	13
22	23	28	14	26	27	2 April.	14	28	28	4 Aug.	17
26	27	3 Dec	18	30	31	6	20	1 Nov.	1 Nov.	8	21
2 Marc	31	7	22	4 Jul.	4 Jun.	10	28	5	5	12	25
6	8	11	26	8	8	14	1	9	9	16	1 Marc.
10	12	15	30	12	12	18	5	13	13	20	5
14	16	18	4 Juli	16	16	21	9	17	17	24	9
18	20	23	8	20	20	26	13	21	21	28	13
22	24	27	12	24	24	30	17	25	25	1 Sept.	17
26	28	31	16	28	28	4 Maj.	21	29	29	5	21
30	28	4 Jan	20	1 Aug.	2 Jul.	8	29	3 Dec	3 Dec.	9	27
3 April	4 Marc.	8	24	5	6	12	25	7	7	13	29
7	8	12	28	9	10	16	29	11	11	17	2 April.
11	12	16	1 Aug.	13	14	20	3 Dec.	11	15	21	6
15	16	20	5	17	18	24	7	19	19	25	10
19	20	24	9	21	22	29	11	23	23	29	14
23	24	28	13	25	26	5 Jun.	15	27	27	3 Okt.	18
27	28	1 Febr.	14	29	30	9	19	31	21	7	22
1 Maj.	1 April.	5	21	2 Sept.	3 Aug.	9	23				

HAHN IZIDOR MURSKA SOBOTA

TRGOVINA S PAPIRJEM,
ŠOLSKIMI IN PISARNIŠ-
KIMI POTREBŠČINAMI

VELIKA ZÁLOGA VSÁKEFÉLE EVANGELIČANSKIH MOLI-
TVENIH KNIG I PESMI.

»STAREŠINSTVO I ZVAČINSTVO«
VSAKOVRSNIH TRGOVSKIH, URÁDNIH
I DRÜGIH KNIG.

ZA OBČINE SE DOBIJO VSAKOVRSNE TISKOVINE.

ZA VESELICE SE DOBI KONFETI, SERPENTIN I ZA
ŠALJIVO POŠTO KÁRTE.

PREKMURSKA TISKARNA

GORIZVEME ZA ŠTAMPANJE VSAKOVRSNE
TISKOVINE KAKTÍ:

LISTE (NOVINE), — PLAKATE, — KNIGE,
KALENDARE, — VABILA, — KUVERTE,
LETAKE, — RAČUNE, — PISEMSKE PAPÉRE,
VISITKE, — CENIKE, — OSMRTNICE
(GYÁSZLAP), — BROŠURE, — ITD. ITD.

VSE TISKOVINE SE ZGOTOVIJO PO ŽELI,
HITRO I PO NÁJNIŽIŠOJ CENI.